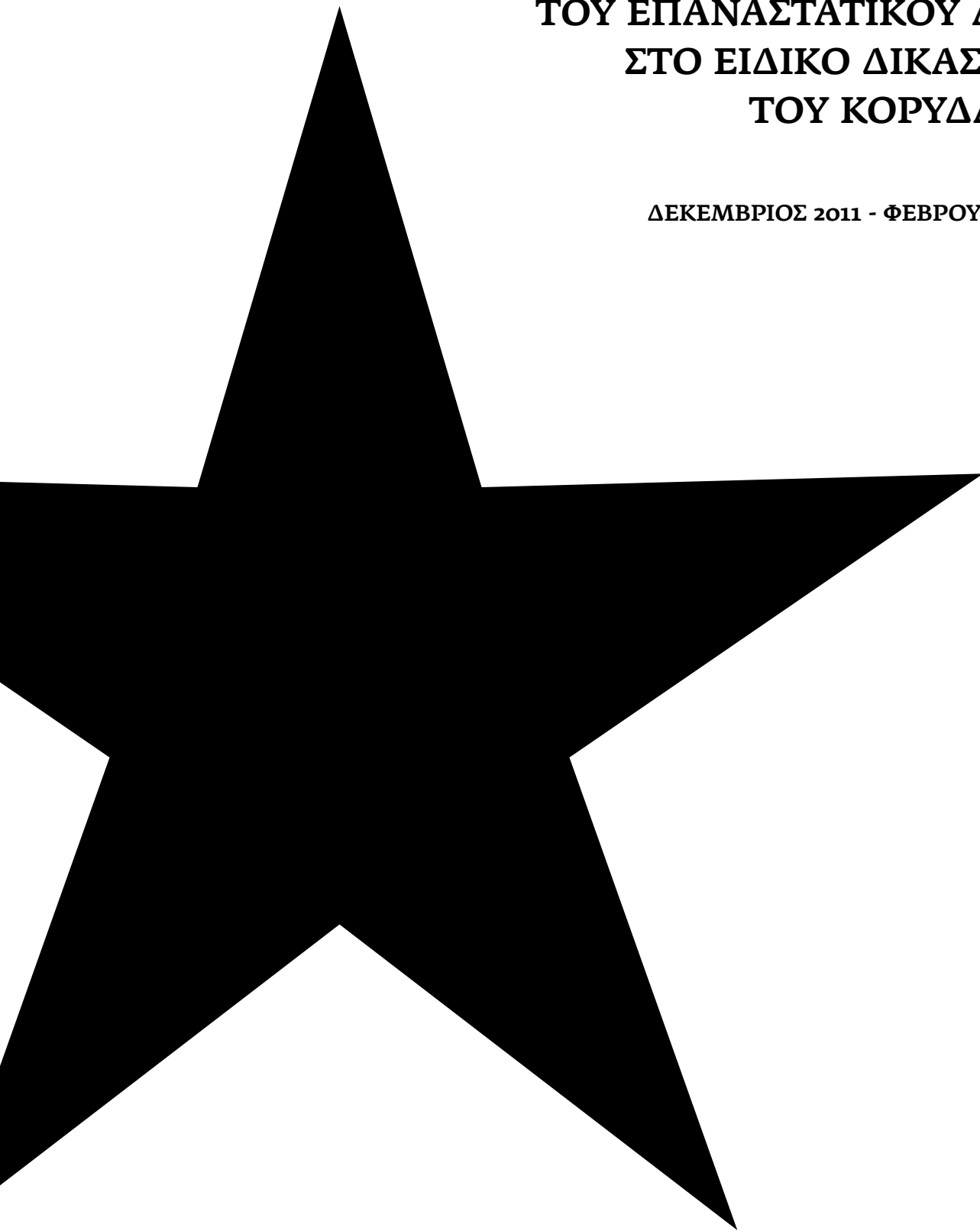

**ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ
ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ
ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
ΤΟΥ ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΥ**

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2011 - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2012

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η υπόθεση της κοινωνικής απελευθέρωσης με επαναστατική προοπτική είναι πάντα επίκαιρη γιατί οι αλυσίδες των καταπιεσμένων αυτού του σάπιου κόσμου θα σπάσουν μόνο αν αγωνιστούμε με κάθε μέσο. Όλες οι ανατρεπτικές προθέσεις οφείλουν να οργανωθούν από κοινού και να μην θέτονται ζητήματα διαχωρισμού μέσα στον ίδιο τον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Είναι σημαντικό να αντιληφθούμε πως τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την ανατροπή του υπάρχοντος συστήματος είναι επιλογές που συγκλίνουν προς την ίδια κατεύθυνση.

Ο ένοπλος αγώνας είναι μια ριζοσπαστική μορφή πάλης και ως τέτοια πρέπει να αναλύεται. Είναι μια ακόμη επιλογή μέσα στην πολύμορφη δράση του επαναστατικού και ριζοσπαστικού κινήματος, αφού προωθεί την έμπρακτη και άμεση αντιπαράθεση με το κράτος και τους μηχανισμούς εκμετάλλευσης.

Οι σύντροφοι που κατηγορούνται για την υπόθεση του Επαναστατικού Αγώνα, συνεχίζουν να νοσηματοδοτούν τον αγώνα και να εκφέρουν λόγο και κριτική για την ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού μέσα και έξω από τα κελιά της δημοκρατίας και των δικαστηρίων.

Έτσι θεωρούμε σημαντικό να συνεισφέρουμε στην ανάδειξη της υπόθεσης του Επαναστατικού Αγώνα με την έκδοση αυτής της μπροσούρας και να σταθούμε αλληλέγγυοι στους συντρόφους που αυτή την στιγμή δικάζονται, προωθώντας τον λόγο τους που εκφράζεται μέσα στο δικαστήριο του ταξικού εχθρού.

Δίγα λόγια για την υπόθεση

Στις 10 Μαρτίου 2010 ύστερα από ένοπλη συμπλοκή στην Δάφνη με αστυνομικούς, πέφτει νεκρός ο αναρχικός Λάμπρος Φούντας μέλος της οργάνωσης Επαναστατικός Αγώνας κατά την διάρκεια προπαρασκευαστικής ενέργειας της οργάνωσης. Ένα μήνα μετά, τον Απρίλιο του 2010 συλλαμβάνονται οι αναρχικοί Νίκος Μαζιώτης, Πόλα Ρούπα, Κώστας Γουρνάς, Χριστόφορος Κορτέσης, Βαγγέλης Σταθόπουλος και Σαράντος Νικητόπουλος ενώ διαφεύγει της σύλληψης ο Κώστας Κάτσεων ο οποίος έκτοτε καταζητείται. Οι τρεις πρώτοι σύντροφοι αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας ενώ οι άλλοι τρεις αρνούνται τις κατηγορίες για συμμετοχή στην οργάνωση και υποστηρίζουν ότι η δίωξή τους βασίζεται στην ένταξή τους στον αναρχικό χώρο και στην ποινικοποίηση των φιλικών και συντροφικών τους σχέσεων.

Αυτό που το σύστημα επιδιώκει με τις συλλήψεις αυτές είναι να συντρίψει ένα αναπόσπαστο κομμάτι του ανατρεπτικού κινήματος, την ένοπλη επαναστατική δράση. Επόμενος στόχος της κατασταλτικής αυτής επίθεσης είναι η πολιτική εξόντωση αυτών που μάχονται εναντίον του, η αντιμετώπιση κάθε μορφής αντίστασης.

Μέσα στα πλαίσια της κατασταλτικής επίθεσης του κράτους εναντίον του Επαναστατικού Αγώνα μετά από μερικούς μήνες κλητεύονται και ανακρίνονται δεκάδες σύντροφοι ενώ ασκείται δίωξη στην συντρόφισσα του Κώστα Γουρνά, Μαρί Μπεραχά σε μια προσπάθεια να απομονωθεί πολιτικά ο Επαναστατικός Αγώνας και να κάμψει τη βούληση για αγώνα των φυλακισμένων. Επόμενο ζητούμενο για το κράτος με τις μαζικές κλητεύσεις και ανακρίσεις -ζητούμενο που συναντάμε σε κάθε κατασταλτική επίθεση- ήταν η γενικότερη προσπάθεια εκφοβισμού προς όποιον αντιστέκεται.

Η δράση της οργάνωσης Επαναστατικός Αγώνας τοποθετείται σε μια περίοδο που κυριαρχεί η νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση, ο «πόλεμος κατά της τρομοκρατίας» και σημαδεύεται ανεξίτηλα από το 2008 και μετά από την πολυδιάστατη κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και της οικονομίας της αγοράς.

Μέσα στο ιστορικό αυτό πλαίσιο ο Επαναστατικός Αγώνας επιτέθηκε σε δομές του συστήματος, σε υπουργεία, δικαστήρια, στις κατασταλτικές δυνάμεις του κράτους, σε πολιτικά πρόσωπα όπως ο πρώην υπουργός Δημοσίας Τάξης Βουλγαράκης, στην αμερικάνικη πρεσβεία,

αλλά και σε δομές του ντόπιου και υπερεθνικού κεφαλαίου όπως τράπεζες και το χρηματιστήριο.

Οι συλλήψεις για τον Επαναστατικό Αγώνα είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με την υπαγωγή του λαού στην εξουσία της τρόικας, του ΔΝΤ, της ΕΚΤ και της ΕΕ, δηλαδή της υπερεθνικής οικονομικής και πολιτικής ελίτ, που στόχο έχει την λεηλασία του κοινωνικού πλούτου και την εγκαθίδρυση ενός άγριου καθεστώτος εκμετάλλευσης και καταπίεσης.

Ενάμισι χρόνο μετά τις συλλήψεις έχει ξεκινήσει από τις 5 Οκτωβρίου 2011 η δίκη των συντρόφων στο ειδικό δικαστήριο των φυλακών Κορυδαλλού. Οι σύντροφοι Ν. Μαζιώτης, Π. Ρούπα και Κ. Γουρνάς έχουν αποφυλακιστεί από τις 11 Οκτωβρίου λόγω συμπλήρωσης του 18μηνου προσωρινής κράτησης ενώ οι Χ. Κορτέσης, Β. Σταθόπουλος και Σ. Νικητόπουλος παραμένουν ελεύθεροι από τον Απρίλιο του 2011 μετά από βούλευμα του συμβουλίου εφετών. Προφυλακισμένος παραμένει ο Κ. Κάτσενος σε βάρος του οποίου εκκρεμούσε ένταλμα σύλληψης και παρουσιάστηκε λίγες μέρες πριν την έναρξη της δίκης.

Οι αγωνιστές που επιλέγουν να χτυπούν έμπρακτα την καπιταλιστική μηχανή και το κράτος χαρακτηρίζονται ως τρομοκράτες. Τρομοκράτες είναι όμως όσοι μας καταδικάζουν στην φτώχεια, την ανέχεια, την εξαθλίωση και τον θάνατο και ως τέτοιοι μόνο το κεφάλαιο και το κράτος μπορούν να χαρακτηριστούν.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ ΣΤΙΣ 28/11/2011 ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΟΥ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΚΟΥ ΜΑΡΤΥΡΑ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΡΩΗΝ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΤΟΥ «ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ» ΚΑΙ ΝΥΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗ ΤΗΣ ΔΑΕΕΒ

Ναι θέλω να κάνω ένα σχόλιο. Αρχικά αυτή η εξέλιξη -η απόρριψη του αιτήματος- ήταν για μας αναμενόμενη. Όμως θέλω να πω ότι καταδεικνύει για άλλη μία φορά το ζήτημα ότι πρόκειται για μία καθαρά πολιτική δίκη. Αποκαλύπτει σε πρακτικό επίπεδο, γίνεται μία ομολογία μέσω αυτής της απόρριψης του αιτήματος, της σύμφυσης μεταξύ δικαστικού σώματος και κατασταλτικών μηχανισμών. Θέλω να εξηγηθώ τι ακριβώς εννοώ. Μέχρι τώρα γνωρίζουμε ότι όλοι οι νόμοι οι οποίοι οδηγήσανε σε αυτά τα ειδικά δικαστήρια, των οποίων αποστολή είναι να κάνουν δίκες πολιτικές και να καταδικάζουν σε πολλά χρόνια φυλακή τους κατηγορούμενους, χωρίς κατ' ανάγκη να κάνουν κάποια ουσιαστική διερεύνηση των υποθέσεων όσο αφορά την «αθωότητα» ή την «ενοχή» τους. Αυτό το έχουμε δει επανειλημμένες φορές σε πολλές δίκες που έχουν προηγηθεί και που άνθρωποι χωρίς ουσιαστικά στοιχεία και χωρίς δυνατότητα τεκμηρίωσης της καταδικαστικής απόφασης δεν έχουν αθωωθεί και έχουν καταδικαστεί σε πάρα πολλά χρόνια φυλακή.

Με αυτήν την απόφαση στην πραγματικότητα ακόμα και το τυπικό μέρος μιας διαδικασίας που αφορά την δικαστική έρευνα σε σχέση με την «ενοχή» -σε εισαγωγικά- ή την «αθωότητα» του κατηγορουμένου, έχει ομολογηθεί από εσάς ότι αφήνεται στην άκρη. Δηλαδή πλέον αυτό το δικαστήριο ομολογεί μέσω της απόρριψης του αιτήματος ότι δεν έχει καμία διάθεση να περάσει δια μέσω του νόμου, γιατί στην πραγματικότητα όλοι γνωρίζουν ότι είναι παράνομη η κατάθεση του συγκεκριμένου εδώ πέρα, αφού είναι αυτός που έχει οργανώσει όλη τη προανακριτική διαδικασία. Είναι μία ομολογία ότι «βγαίνουμε πλέον παντελώς από τη διαδικασία μιας δια μέσω του νόμου έρευνας της υπόθεσης, και ομολογούμε ότι ήρθαμε εδώ πέρα απλώς για να ανακοινώσουμε μια απόφαση, χρησιμοποιώντας έναν μάρτυρα ο οποίος μας προτάθηκε, μας προσφέρθηκε» στη βάση μιας πολιτικής αναγκαιότητας και όχι στη βάση μιας αναγκαιότητας που αφορά αυτό που αποκαλείτε εσείς «νομική έρευνα της διαδικασίας και διεξαγωγή της δίκης μέσα από αυτή τη δίοδο». Είναι μια πολιτική απόφαση να παραστεί αυτός ο μάρτυρας και να σηκώσει μόνος του, να γίνει ο βασικός πυλώνας του κατηγορητηρίου. Και γνωρίζουν όλοι ότι ένα κατηγορητήριο που είναι στον αέρα, που είναι παντελώς σαθρό, ο μόνος άνθρωπος που θα μπορούσε να το στηρίξει στην ουσία, είναι αυτός που οργανώνει την κατασταλτική επίθεση εναντίον του Επαναστατικού Αγώνα, εναντίον των αγωνιστών που συμμετέχουν και εναντίον των ανθρώπων που θεωρεί το κράτος ότι είναι και αυτοί συμμετοχοί, ενώ δεν είναι.

Αυτό που θέλω να πω στη συνέχεια είναι ότι αυτή η σύμφυση δικαστικού σώματος και κατασταλτικών μηχανισμών για όσους έχουν ένα πολιτικό σκεπτικό είναι δεδομένη. Η απόφαση αυτή είναι μια ομολογία αυτής της πραγματικότητας. Υποτίθεται ότι αυτός που θα χρειαζόταν εδώ πέρα να πει κάποια συγκεκριμένα πράγματα για όλα τα γεγονότα που θεωρούν οι μηχανισμοί που μας έφεραν εδώ να δικαστούμε ως «σημαντικά» υποτίθεται και θα πρέπει να ερευνηθούν, είναι κάποιος αυτόπτης μάρτυρας . Ο Παπαθανασάκης θα έρθει να τα μεταφέρει εδώ, γιατί στην πραγματικότητα δεν είναι ο ίδιος αυτόπτης μάρτυρας. Θα έρθει να τα μεταφέρει και εφόσον θα ειπωθεί από τον ίδιο ότι «εμένα μου μεταφέρθηκαν», δεν θα υπάρχει πλέον και η δυνατότητα να γίνει κάποια διερεύνηση για το αν είναι αυτά πραγματικά, αν είναι ψευδή, αν έχουν εμπλουτιστεί αν έχουν αλλοιωθεί και όλα αυτά. Η απόρριψη του αιτήματος να έρθουν και άλλοι -δεν ξέρω τώρα αν θα γίνει ξανά αίτημα να έρθουν και άλλοι οι οποίοι ήταν στα υποτιθέμενα αυτά ραντεβού και όλα αυτά τα γεγονότα που παρουσιάζονται μέσα στο κατηγορητήριο-, στην ουσία θα κλείσει οριστικά το δρόμο για αυτό που υποτίθεται εσείς ότι οφείλετε να κάνετε. να κάνετε μία έρευνα μέσω του νόμου για το αν όλα αυτά ισχύουν ή δεν ισχύουν. Και είναι μία εκ των προτέρων κατάθεση και από τη δική σας πλευρά -μέχρι τώρα το λέγαμε εμείς, τώρα το ομολογείτε κι εσείς- ότι «εδώ ήρθαμε να σας ρίξουμε χρόνια και τον Παπαθανασάκη τον χρειαζόμαστε ακριβώς για να περιφρουρήσουμε μία καταδίκη η οποία είναι προαποφασισμένη». Δηλαδή εδώ πέρα πλέον

αυτό που ομολογείτε είναι ότι δεν είσατε ως νομικοί είσατε ως πολιτικά πρόσωπα, ως πολιτικοί αντίπαλοι δικοί μας και αυτό πλέον δεν το λέμε μόνο εμείς το λέτε κι εσείς με αυτήν την απόφαση.

Τώρα ποια είναι η ΔΑΕΕΒ στην οποία υπηρετεί ο Παπαθανασάκης. Είναι ο μηχανισμός ο οποίος κατ' εντολή του κράτους συστήθηκε με μοναδικό σκοπό και μοναδική αποστολή την εξόντωση αγωνιστών, την αντιμετώπιση της ένοπλης επαναστατικής δράσης και της δίωξης οποιουδήποτε αγωνιστή προσβλέπει στην ανατροπή αυτού του κόσμου. Έχουν μια μονοθεματική αποστολή, έχουν μια μανία εναντίον των αγωνιστών, έχουν μια μανία εναντίον των οργανώσεων, αλλά ακόμα και ανθρώπων οι οποίοι αγωνίζονται και μπορεί να μην είναι μέσα στις οργανώσεις και παρόλα αυτά είναι στο στόχαστρό του. Έχουν μία μανία εναντίον ολόκληρου του ανατρεπτικού χώρου και ολόκληρου του αναρχικού χώρου στον οποίο ανήκουμε.

Ο Παπαθανασάκης όμως έχει και ένα άλλο παρελθόν, το οποίο δεν ξέρω αν γνωρίζετε, αλλά νομίζω ότι οφείλω να σας το πω πριν έρθει να καταθέσει εδώ πέρα. Έχει κατηγορηθεί -έχει γίνει μήνυση εναντίον του γιατί ήταν διοικητής στο Α.Τ. Νίκαιας το 2009- για το θάνατο του μετανάστη *Μοχάμεντ Καμάλ Ατίθ*. Θέλω να σας παρουσιάσω λίγο το χρονικό περιληπτικά γιατί εκκρεμεί μία μήνυση για ανθρωποκτονία και ο άνθρωπος αυτός θα έρθει να καταθέσει εναντίον μας. Δηλαδή ο άνθρωπος αυτός είναι δολοφόνος, είναι βασανιστής. Έχει βασανίσει στην ασφάλεια και τον σύντροφό μας *Γουρνά* και αυτό το γεγονός έχει καταγγεληθεί από το σύντροφό μας. Αυτός έρχεται εδώ πέρα τώρα να στηρίξει όλο το κατηγορητήριο μόνος του εναντίον μας. Και ποιο είναι το ποιόν αυτού του ανθρώπου; Διοικητής στο Α.Τ. Νίκαιας από το 2004 όπου γίνεται το εξής περιστατικό: Στις 28 Σεπτεμβρίου του 2008 στις 1.30 -λένε τα γεγονότα- μπήκαν στο σπίτι του συγκεκριμένου μετανάστη εργάτη περισσότεροι από δέκα αστυνομικοί από το Α.Τ. Νίκαιας

Πρόεδρος: Τι είναι αυτό που διαβάσετε κυρία Ρούπα;

Π. Ρούπα: Μισό λεπτό.

Πρόεδρος: Τι είναι αυτό που διαβάσετε;

Π. Ρούπα: Περιληπτικό. Είναι δημοσίευμα καταγγελίας όταν είχε γίνει μήνυση εναντίον...

Πρόεδρος: Έχει καταδικαστεί;

Π. Ρούπα: Έχει γίνει μήνυση.

Πρόεδρος: Σε αυτόν δεν ισχύει τεκμήριο αθωότητας τίποτα έτσι;

Π. Ρούπα: Ούτε εμείς έχουμε καταδικαστεί, παρόλα αυτά εμάς μας κατάσχουν τα περιουσιακά μας στοιχεία.

Πρόεδρος: Εντάξει έχει γίνει μήνυση, μου αρκεί αυτό.

Π. Ρούπα: Όχι μισό λεπτό.

Πρόεδρος: Ναι...

Π. Ρούπα: Τον άνθρωπο αυτόν τον έβγαλαν από το σπίτι του σέρνοντάς τον από τα πόδια και χτυπούσε το κεφάλι του σε σκαλιά. Τον πήγαν στο αστυνομικό τμήμα, του έκαναν ηλεκτροσόκ στο αστυνομικό τμήμα που ήταν διοικητής ο «κύριος», τον βασανίσανε επί συνεχείς ημέρες και πέθανε μετά από 8 μέρες από αφόρητους πόνους και από εσωτερικές αιμορραγίες. Έγινε μήνυση για αυτό -έχει γίνει καταγγελία-, υπάρχουν μάρτυρες από τη γειτονιά -όχι μόνο μετανάστες-, υπάρχουν πολιτικά πρόσωπα που το έχουν καταγγείλει και παρόλα αυτά αυτός ο άνθρωπος έρχεται εδώ πέρα. Εγώ πιστεύω ότι είναι ο πλέον αναξιόπιστος. Ειδικά με βάση το ποιόν του πιστεύω ότι είναι απαράδεκτο να έρθει αυτός εδώ πέρα και να καταγγείλει εμάς με τον τρόπο που θα το κάνει. Και αυτό το έχετε νομιμοποιήσει εσείς, βάζοντάς τον ως αποκλειστικό μάρτυρα κατηγορίας, αποκλείοντας οποιονδήποτε άλλον για να στηρίξει το κατηγορητήριο εναντίον μας.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ ΣΤΙΣ 12/12/2011

Εμείς αναλάβαμε την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στην οργάνωση Επαναστατικός Αγώνας. Συνειδητά δεν επιλέξαμε να τοποθετηθούμε σχετικά με την «ιστορία» που μας παρουσίασε εδώ ο μάρτυρας Παπαθανασάκης -την οποία φυσικά, του μετέφεραν-, τα γεγονότα που αφηγήθηκε και που η ΔΑΕΕΒ έκρινε ως στοιχεία ικανά για να προχωρήσει στις συλλήψεις. Επιλέξαμε συνειδητά να μην μπούμε στην διαδικασία να μιλήσουμε για τις συνομιλίες, τα τηλέφωνα, τα ραντεβού που παρουσιάζει η ΔΑΕΕΒ, να αποστασιοποιηθούμε από την έρευνα που γίνεται από τους συνηγόρους -και μόνο από αυτούς αφού μέχρι στιγμής τουλάχιστον η έδρα δεν έχει πραγματοποιήσει καμία ουσιαστική εξέταση του συγκεκριμένου μάρτυρα-, για το αν ήταν σοβαρά, πραγματικά, αξιόλογα, ικανά για να προχωρήσουν σε συλλήψεις και φυλακίσεις.

Επιλέξαμε συνειδητά να μην μπούμε στη διαδικασία να προσβάλλουμε το ούτως ή άλλως γενικόλογο, σαθρό και ασαφές «κατηγορώ» του συγκεκριμένου μάρτυρα. Εξάλλου όπως ο ίδιος επανειλημμένως έχει πει, καθένα απ' αυτά τα γεγονότα που παρουσιάζει από μόνο του δεν σημαίνει τίποτα.

Και ούτε φυσικά, έχει να μας πει κάτι σχετικά με το ζητούμενο που είναι η ουσιαστική απόδειξη «ενοχής» του καθένα από τους δικαζόμενους και το κυριότερο, έχει ομολογήσει πως δεν υπάρχει κανένα στοιχείο ούτε για ενέργειες ούτε για την κατηγορία της «διεύθυνσης» ούτε καν για την ίδια την οργάνωση και τη λειτουργία της.

Πιστεύουμε ότι η κατάθεση αυτή δεν άλλαξε τίποτα απ' ό,τι υπήρχε μέχρι σήμερα. Όλες οι κατηγορίες εξακολουθούν να βρίσκονται στον αέρα και καμιά δεν έχει συνδεθεί με πραγματικά γεγονότα που να τις τεκμηριώνουν όπως θα έπρεπε.

Όμως το γεγονός ότι εμείς αναλάβαμε την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα δεν σημαίνει πως θα πρέπει να λαμβάνεται ως δεδομένη η όποια τοποθέτηση του Παπαθανασάκη αναφορικά με κάποιον από εμάς τους τρεις. Το ίδιο ισχύει και για τους συνηγόρους. Δηλαδή δεν μπορεί ενώ γίνεται σαφώς προσπάθεια αμφισβήτησης της μαρτυρίας του όσον αφορά κάποιον από τους κατηγορούμενους, παράλληλα να λαμβάνεται ως δεδομένη η ίδια μαρτυρία για κάποιον από εμάς που έχουμε αναλάβει την πολιτική ευθύνη. Δεν δεχόμαστε την νομιμοποίηση με οποιονδήποτε τρόπο της όποιας πληροφορίας της αντιτρομοκρατικής π.χ. για την παρουσία κάποιου από εμάς σε ένα ραντεβού, άσχετα αν εμείς δεν έχουμε αναφερθεί σε αυτό. Η σιωπή μας δεν σημαίνει και δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως αποδοχή των όποιων γεγονότων και αφηγήσεων.

Το γεγονός ότι έχουμε αναλάβει την πολιτική ευθύνη δεν σημαίνει ότι αποδεχόμαστε το έργο της αντιτρομοκρατικής, τα στοιχεία και τα γεγονότα που παρουσιάζει και το κατηγορητήριο που μας προσάπτει.

Ανάληψη πολιτικής ευθύνης δεν συνεπάγεται επ' ουδενί αποδοχή των κατηγοριών ή γεγονότων, στοιχείων και πληροφοριών των διωκτικών μηχανισμών. Παρά το γεγονός ότι θεωρούσαμε αυτό αυτονόητο για τον καθένα, υποχρεωνόμαστε από την εξέλιξη της διαδικασίας να παρέμβουμε για να κάνουμε αυτές τις επισημάνσεις και ζητάμε να γίνει σεβαστή η θέση μας.

Πόλα Ρούπα, Κώστας Γουρνάς, Νίκος Μαζιώτης

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΟΔΑΣ ΡΟΥΠΑ ΣΤΙΣ 12/12/2011 ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΘΕΣΗΣ ΤΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ.

Όλη αυτή η ιστορία από το 2001 που αποφυλακίστηκε ο σύντροφός μου μέχρι που μας συλλάβανε, δεν είναι «δημοσιεύματα», δεν είναι «εκτιμήσεις» και δεν είναι «γενικές πληροφορίες», όπως δηλώνει ο μάρτυρας. Είναι η ζωή μας.

Από το 2001 μέχρι που συλληφθήκαμε ήμασταν υπό συνεχή παρακολούθηση. Και επειδή επικαλείται ο συγκεκριμένος μάρτυρας ότι δεν γίνονταν επί 24ωρης βάσης οι παρακολουθήσεις πριν τις συλλήψεις μας, σας διαβεβαιώνω ότι εμείς είχαμε επί 24ωρης βάσης παρακολούθηση για πολύ μεγάλα χρονικά διαστήματα.

Το 2003 τον ρίξαν από την μηχανή. Παραλίγο να τον σκοτώσουν. Έχει γίνει καταγγελία γι' αυτό. Μας παρακολουθούσαν συνεχώς. Το 2007 μας παρακολουθούσαν τρία οχήματα της αστυνομίας με πλήρωμα δύο άτομα το καθένα και δύο μηχανές της αντιτρομοκρατικής και μάλιστα μας παρενοχλούσαν συνεχώς κατά την διάρκεια της οδήγησης με κίνδυνο να τραυματιστούμε. Μας έκλειναν δεξιά και αριστερά και μας πήγαιναν συνοδεία πάρα πολλά άτομα για πάρα πολλές μέρες. Το καλοκαίρι του '09 μας προσαγάγανε στην Θήβα και μας έκαναν έρευνα. Και όλα αυτά δεν είναι γενικώς «πληροφορίες». Είναι γεγονότα. Είναι η ζωή μας η ίδια. Αυτά δεν είναι γενικώς «ένα δημοσίευμα» το οποίο «έπεσε στην αντίληψή μας και το αναπαράγουμε εδώ μέσα».

Δηλώνει δημοσίως και επανειλημμένως ο πρώην πολιτικός προϊστάμενος του Παπαθανασάκη, ο *Μαρκογιαννάκης* -όπως και ο *Κοραντής*-, ότι για όλο το χρονικό διάστημα από την στιγμή της αποφυλάκισης -από το 2003 τουλάχιστον αναφερόταν αυτός- που ξεκίνησε την δράση του ο Επαναστατικός Αγώνας, «ο *Μαζιώτης* παρακολουθείται ανελλιπώς» και πως «υπάρχουν χιλιάδες σελίδες, υπάρχει ογκωδέστατος φάκελος στην υπηρεσία». «Το αποτέλεσμα αυτών των παρακολουθήσεων» όπως δηλώνει ο ίδιος ο *Μαρκογιαννάκης* «ήταν μηδέν».

Αν αυτό δεν τον συμφέρει τον μάρτυρα να το πει εδώ μέσα, εγώ το καταλαβαίνω. Αλλά ας έρθει όμως κάποιος να τα πει. Και αυτός πρέπει να είναι ο *Μαρκογιαννάκης*. Θα το κάνουμε επίσημο αίτημα και θεωρώ λάθος να μην καλεστεί.

Πρόεδρος: Μα το έχετε υποβάλλει ήδη αυτό το αίτημα.

Π. Ρούπα: Να πει ποιες παρακολουθήσεις γίνανε, από ποιους, μέχρι πότε. Να έρθει να τα πει όλα εδώ πέρα. Και μάλιστα δύο υπηρεσίες -και η ΕΥΠ-, όχι μία. Και οι Αμερικανοί ήταν από πίσω μας μετά την επίθεση στην αμερικάνικη πρεσβεία.

Όλα αυτά δεν είναι «δημοσιεύματα», είναι η ζωή μας. Όταν εμένα με συλλάβανε, μου λέγανε για τα Κύθηρα, μου λέγανε που πήγα, μου έλεγαν τι έκανα, τα πάντα. Αυτά δεν είναι «δημοσιεύματα» Είναι αυτά που μου είπαν στην ίδια την υπηρεσία που υπηρετούσε *Παπαθανασάκης*.

Και είναι ψέματα αυτά που λέει ότι το 2001 μέχρι το 2004 που ήταν στην αντιτρομοκρατική δεν είχε ιδέα. Όπως είναι ψέματα αυτά που λέει ότι μετά που πήγε, δεν είχε επίσης ιδέα. Όπως είναι ψέματα αυτά που λέει ότι ο νυν προϊστάμενός του, ο οποίος κατά τον ίδιο διέταξε τις συλλήψεις αυτών των ανθρώπων και τις δικές μας, μας φυλάκισε και μας έχει φέρει εδώ πέρα κατηγορούμενους, δεν του μετέφερε τίποτα, αφήνοντας υπονοούμενα ότι του έχει αποκρύψει στοιχεία. Ο οποίος *Τζοϊτής* ήταν στέλεχος στην ΕΥΠ και μεταφέρθηκε στην αντιτρομοκρατική προκειμένου να δημιουργηθεί μια σχέση καλής συνεργασίας μεταξύ των δύο υπηρεσιών, της ΕΥΠ και της «αντιτρομοκρατικής». Και αυτό επιδιώχθηκε με τη μεταφορά στελεχών από τη μία υπηρεσία στην άλλη. Και δεν είναι δυνατόν ένα στέλεχος το οποίο δεν έχει γνώση του αντικειμένου, να το πάει ο πολιτικός του προϊστάμενος στην αντιτρομοκρατική. Προφανώς και είχε.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΣΤΙΣ 12/12/2011 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗ

Εγώ θα κάνω έναν απολογισμό της κατάθεσης του μάρτυρα, ο οποίος είναι και ο μοναδικός μάρτυρας. Η κατάθεση του συγκεκριμένου και το γεγονός ότι εσείς αποδεχτήκατε να είναι μάρτυρας, απλά απέδειξε ότι έχετε έρθει εδώ να κάνετε μία διεκπεραιωτική διαδικασία με προειλημμένη απόφαση. Για μένα στην πραγματικότητα δείχνει πόσο ξεφτιλισμένος είναι ο μηχανισμός, αυτό που ονομάζεται «δικαιοσύνη».

Τι έγινε; Ήρθε ο μάρτυρας εδώ και αντί να του πείτε «πέστε μάρτυς, τι έχετε να πείτε», αρχίζετε εσείς κ. πρόεδρε να του κάνετε ερωτήσεις. Προφανώς για να τον διευκολύνετε στο έργο του.

Παρέμβαση προέδρου: Εγώ λίγες, τις λιγότερες ερωτήσεις που έχει κάνει ποτέ άλλος.....

Ν. Μαζιώτης: Λοιπόν θα έλεγε κανείς ότι δεν είχατε εμπιστοσύνη στην ευγλωττία του κ. Παπαθανασάκη, στην ρητορική του δεινότητα και γι' αυτό του κάνατε ακριβώς από την αρχή ερωτήσεις χωρίς να του πείτε «πέστε μας τι έγινε», να μας πει την κατάθεσή του, όλα όσα έχει πει στην προανακριτική του κατάθεση και μετά να του κάνετε εσείς ερωτήσεις και οι συνήγοροι. Για παράδειγμα ξεκινήσατε να του λέτε «τι έδωσε αφορμή για να ξεκινήσει η έρευνα στα συγκεκριμένα πρόσωπα και σε άλλα ενδεχομένως που δεν είναι κατηγορούμενοι», «αν βρέθηκαν κάποια στοιχεία και καταλήξατε σε αυτά τα άτομα για άλλες περαιτέρω ενέργειες». Εκτός από δύο-τρεις ερωτήσεις που έκανε ο εισαγγελέας έτσι για τους τύπους -εγώ θεωρώ ότι ούτε τον μισθό του δεν δικαιολογεί καλά καλά- δεν έγινε από την έδρα σας ούτε από τον εισαγγελέα.....

Παρέμβαση εισαγγελέα: Έχουν γίνει και μειώσεις μισθών κύριε.....

Παρέμβαση Ρούπα: Οπότε μειώνεται αντιστοίχως και η κατάθεση, έτσι;

Ν. Μαζιώτης: Δεν έγινε ως οφείλατε από σας, από όλη την έδρα μία εξέταση εξονυχιστική θα ήθελα να πω, έτσι ώστε να δείτε την βασιμότητα των όσων καταθέτει. Λοιπόν, δείχνετε ότι καθ' όλη την διάρκεια της διαδικασίας ευθυγραμμίζοσασταν με τις εκτιμήσεις και τις αξιολογήσεις του μάρτυρα.

Παρακάτω, όταν έγιναν ερωτήσεις από τους συνηγόρους, έτσι επειδή έχω σημειώσει ενδεικτικά από την απομαγνητοφώνηση που δεν την κάνει το κράτος, την κάνουμε εμείς, έχω σημειώσει κάποιες παρεμβάσεις του κ. προέδρου. Για να διαπιστώσουμε στην πραγματικότητα ότι εσείς και ο *Παπαθανασάκης* αλληλοσυμπληρώνοσασταν. Σε ερώτηση της κ. *Δαλιάνη* για την παρακολούθηση στον Υμηττό, ρωτάει η κ. *Δαλιάνη* «τι σημαίνει στην κατάθεση η έννοια "οριοθέτηση"»; Λέει ο κ. *Παπαθανασάκης* «όταν βλέπουμε από απόσταση». «Δεν καταλαβαίνω», λέει η κ. *Δαλιάνη*. Επαναλαμβάνει ο *Παπαθανασάκης* «όταν βλέπουμε από απόσταση κάποιου...» Και συμπληρώνετε εσείς (ο πρόεδρος) «κάποιο αυτοκίνητο». Συνεχίζει ο κ. *Παπαθανασάκης* «κάποιο αυτοκίνητο να παρκάρει, βλέπουμε τα σημάδια ακριβώς που έχει παρκάρει για να οριοθετήσουμε τη θέση αυτή». Σαν να είσατε εσείς και μάρτυρας και πρόεδρος.

Σε άλλη ερώτηση της κ. *Δαλιάνη* πάλι, ρωτείται ο μάρτυς «πόσα άτομα έχει η υπηρεσία»; Ο κ. *Παπαθανασάκης* πότε μας έλεγε ότι υπάρχει υπηρεσιακό απόρρητο και δεν είναι υποχρεωμένος να απαντήσει, πότε μας έλεγε ότι μπορεί να είναι και 50, μπορεί να είναι και 200, σε άλλη φάση έλεγε ότι σε μια συγκεκριμένη παρακολούθηση υπήρχαν 200 άτομα. Ήταν φανερό ότι έλεγε ψέματα. Ήταν φανερό ότι δεν ήθελε να απαντήσει και εσείς απλά καθόσασταν και τον ακούγατε. Δεν του κάνατε καμία ερώτηση, καμία ερώτηση.....

Παρέμβαση προέδρου (δεν ακούγεται καθαρά)

Ν. Μαζιώτης: Σας παρακαλώ μην με διακόπτετε, σας παρακαλώ μην με διακόπτετε. Να κρατάτε τους τύπους, μην με διακόπτετε.

Πρόεδρος: Μάλιστα.

N. Μαζιώτης: Δοιπόν, έχετε συνταχθεί πλήρως με ό,τι λέει ο μάρτυρας, δεν του κάνετε καμία ουσιαστική ερώτηση.

Πάλι σε τρίτη περίπτωση η κ. Δαλιάνη λέει προς εσάς κ. πρόεδρε, «σε παρακολούθηση της 1ης και 2ας Απριλίου όπου ο κ. Παπαθανασάκης ήταν παρών», και τον ρωτάει «πού ήσασταν ακριβώς, πού καθόσασταν και πού ήταν η ομάδα παρακολούθησης»; Και σας λέει «κ. πρόεδρε, πρέπει να τα ερευνήσετε, να τα ρωτήσετε αυτά τα πράγματα». Και λέτε εσείς «ναι, ναι, θα τα δούμε, είναι αξιόλογα αυτά που λέτε». Στην πραγματικότητα τίποτα απ' αυτά δεν είδατε, τίποτα απ' αυτά δεν αξιολογήσατε. Ό,τι είπε ο μάρτυρας το θεωρήσατε ως απόλυτη αλήθεια. Ό,τι αοριστολογίες είπε, ό,τι «δεν θυμάμαι», ό,τι ψέματα είπε τα θεωρήσατε ως απόλυτη αλήθεια. Αυτό εμάς δεν μας προκαλεί έκπληξη.

Άλλη χαρακτηριστική περίπτωση. Εκεί όπου ο κ. πρόεδρος αποδεικνύεται, αυτό που λέει ο λαός, ότι είναι «βασιλικότερος του βασιλέως» σε σχέση με τον κ. μάρτυρα, έτσι; Σε ερώτηση «τι το επιλήψιμο έχει να βρεθεί ένα αποτύπωμα άλλου προσώπου στο σπίτι του Λάμπρου Φούντα»; Και ο Παπαθανασάκης απαντάει «δεν υπάρχει κάτι το επιλήψιμο». Ο κ. πρόεδρος επεμβαίνει και αντιτείνει: «δίνει όμως ένα ερέθισμα για να το ερευνήσουμε». Δηλαδή πράγμα που θα περίμενε κανείς να το αναφέρει ο Παπαθανασάκης ο οποίος έχει συμφέρον να καταδικαστούμε γιατί αυτός μας έφερε σ' αυτή την θέση, το λέτε εσείς, δεν το λέει ο μάρτυρας, το λέτε εσείς. Αυτό αποδεικνύει ότι είστε βασιλικότερος του βασιλέως από τον κ. Παπαθανασάκη. Αν θέλατε λοιπόν να φανείτε ότι είστε τάχα αμερόληπτος, θα έπρεπε να φανείτε πιο έξυπνος στην διαδικασία.

Όταν έγινε το αίτημα εξαίρεσης του κ. Παπαθανασάκη, λέει ο κ. εισαγγελέας στην πρόταση που έκανε για την απόρριψη του αιτήματος: Και ποιόν να καλέσουμε; Δεν υπάρχει κανένας άλλος, αυτόν μας είπαν, αυτός είναι και ο πιο κατάλληλος. Τι αποδείχθηκε από την εξέταση την διήμερη του Παπαθανασάκη; Ότι θα έπρεπε να καλεστούν αυτοί που τους είχε υφισταμένους, τους οποίους διέταζε να μας παρακολουθούν, αυτοί οι οποίοι ήταν στις παρακολουθήσεις, στις συναντήσεις και δεν ξέρω που αλλού, σ' αυτά που έλεγε.

Εσείς αρνηθήκατε να τους φέρετε αυτούς. Και λέτε ότι ο πιο κατάλληλος είναι αυτός. Και τι ακούσαμε εδώ; «Δεν θυμάμαι», «δεν ξέρω», ή στην πραγματικότητα «δεν θέλω να σας πω γιατί υπάρχει υπηρεσιακό απόρρητο», που είναι ψέματα. Δεν υπάρχει υπηρεσιακό απόρρητο. Δοιπόν δηλαδή τώρα είναι γελοίο, μπάτσος και επικεφαλής μπάτσος, όχι ένα μπατσάκι, ο επικεφαλής του τμήματος «εσωτερικής τρομοκρατίας» να λέει, «δεν θυμάμαι», ποιους, αυτούς που διέταζε να είναι η ομάδα παρακολούθησης, δεν θυμάται με ποιους ήταν στην Καισαριανή.

Αυτά όλα τα γελοία τα έχετε δεχθεί. Εδώ ο Παπαθανασάκης ήρθε με πολλή άνεση να μας πει όλα αυτά που είπε. Δηλαδή αοριστολογίες, εκτιμήσεις και αξιολογήσεις, είχε θράσος να πει ότι «εγώ δεν κάνω αξιολόγηση και το δικαστήριο -εγώ δεν καταδικάζω- το δικαστήριο θα αποφανθεί αν καταδικαστεί κανένας». Στην πραγματικότητα ήρθε εδώ ξέροντας εκ των προτέρων ότι αυτά που θα πει, εσείς θα τα δεχτείτε. Γιατί στην πραγματικότητα είστε δίδυμη εξουσία. Μπάτσοι και δικαστές. Οι μεν κάνουν την βρώμικη δουλειά, εσείς καταδικάζετε. Και τις βρωμοδουλειές τους τις καλύπτετε.

Σε αυτή την δίκη θα υπάρξει μία καινοτομία. Ενώ σε άλλες δίκες υπάρχουν περισσότεροι μάρτυρες κατηγορίας, δηλαδή για παράδειγμα σε μια προηγούμενη πολιτική δίκη δεν ήταν μόνο ο προϊστάμενος επικεφαλής του τμήματος «εσωτερικής τρομοκρατίας», ένας αντίστοιχος ρόλος, υπήρχαν και μπάτσοι οι οποίοι κάνανε τις παρακολουθήσεις.

Εδώ εσείς δεχτήκατε να είναι ένας μάρτυρας. Με βάση έναν μάρτυρα και με βάση τις μαλακίες που έχει πει και το κωλόχαρτο που έχει υπογράψει.....

Παρέμβαση πρόεδρου: Να μιλάτε πιο όμορφα όμως, έτσι;

N. Μαζιώτης: Καλά, λέμε κάτι άλλο, τις ηλιθιότητες. Με βάση αυτά που έχει πει, εσείς θα μας καταδικάσετε σε εκατοντάδες χρόνια φυλακή. Με βάση έναν μάρτυρα που δεν λέει τίποτα στην πραγματικότητα. Λέει: «δεν θυμάμαι», «δεν ξέρω», ή «δεν σας λέω». Κάνει εκτιμήσεις και αξιολογήσεις και σεις αρνείστε να φέρετε αυτούς οι οποίοι θα πούνε «είδαμε εκείνο, είδαμε το άλλο».

Δεν θα μας καταδικάσετε μόνο για συμμετοχή, θα μας καταδικάσετε για όλα. Θα επικαλεστείτε την «διεύθυνση» η οποία βασίζεται σ' αυτό ακριβώς που είπε προηγουμένως ο Παπαθανασάκης, στα διαβιβαστικά της αντιτρομοκρατικής, ότι βρήκαμε χειρόγραφα τα οποία προσομοιάζουν οι προκηρύξεις. Αυτά που έλεγε για τον κεντρικό ρόλο στην ουσία θα τα υιοθετήσετε για να μας καταδικάσετε ως αρχηγούς, ως «διεύθυνση» και επειδή δεν θα έχετε φυσική αυτουργία, θα επικαλεστείτε ηθική αυτουργία ότι εμείς διατάξαμε να γίνουν και οι 16 ενέργειες. Πώς; Σε έναν μάρτυρα θα βασιστείτε, στα διαβιβαστικά της αντιτρομοκρατικής, στην μαρτυρία του Παπαθανασάκη και στο γεγονός ότι εμείς αναλάβαμε την πολιτική ευθύνη. Το οποίο είναι ένα επιπλέον επιβαρυντικό για μας και θα το χρησιμοποιήσετε εναντίον μας.

Είπαμε και σε προηγούμενες τοποθετήσεις ότι τώρα πια η αστική «δικαιοσύνη», το σύστημα, ο ξεφτιλισμένος μηχανισμός που υπηρετείτε και το καθεστώς σας εντέλει, δεν υποχρεώνει τα δικαστήριά σας, τα ειδικά δικαστήρια σαν αυτό που είναι τώρα, να βασίζονται τις αποφάσεις τους σε τεκμηριωμένα στοιχεία και αποδείξεις. Δεν τα χρειάζεται πια αυτά τα πράγματα, έχουν περάσει σε άλλες εποχές. Αυτά ανήκουν στο παρελθόν. Ανήκουν στα σκουπίδια της ιστορίας. Γιατί; Γιατί είχαμε πει ότι τώρα πια λόγω των «αντιτρομοκρατικών» διατάξεων -αντεπαναστατικών θα έλεγα εγώ να το πούμε καλύτερα- και λόγω του πολέμου κατά της «τρομοκρατίας» τον οποίο έχουν κηρύξει οι ΗΠΑ από το 2001 και οι οποίες επέβαλλαν τις «αντιτρομοκρατικές» νομοθεσίες εδώ πέρα, εσείς πια δεν χρειάζεστε στοιχεία. Στην πραγματικότητα για μας δεν έχετε τίποτα. Δεν έχετε ούτε αυτόπτες μάρτυρες, ούτε αποτυπώματα, ούτε υλικό από κάμερες, ούτε το νέο υπερόπλο, το DNA.

Δεν έχετε τίποτα. Έχετε έναν Παπαθανασάκη να μας πει ότι είδαμε 5 ανθρώπους, 6 σε ένα αλσάκι. Με βάση αυτό θα μας καταδικάσετε και αυτή είναι η καινοτομία σας, η καινοτομία αυτού του δικαστηρίου. Ό,τι είχαμε προβλέψει ότι θα κάνετε, ότι όλες μας τις ενστάσεις θα τις απορρίψετε γιατί ακριβώς δεν ομολογείτε ότι είμαστε πολιτικοί αντίπαλοι του καθεστώτος σας, το κάνετε.

Για μας το γεγονός ότι απορρίψατε το αίτημα εξαίρεσης για τον Παπαθανασάκη ως αναξιόπιστο μάρτυρα, για μας δεν ήταν έκπληξη. Ήταν το φυσιολογικό. Το θεωρούμε φυσιολογικό για σας να το κάνετε αυτό. Ήταν καθαρά πολιτική απόφαση να το κάνετε αυτό. Όπως και όλες οι αποφάσεις τις οποίες λάβατε με τις οποίες απορρίψατε τις ενστάσεις μας ήταν πολιτικές αποφάσεις. Και για την αοριστία του βουλεύματος τα ίδια ισχύουν. Είπε ο κ. εισαγγελέας «πόσο πιο συγκεκριμένο να γίνει αυτό το βούλευμα»; Τι έλεγε το βούλευμα; Τρίχες, δεν έλεγε τίποτα.

Για την δημοσιότητα της δίκης ο κ. εισαγγελέας έλεγε ότι «εγώ δεν αισθάνομαι καλά με τις κάμερες». Στην πραγματικότητα αυτό για το οποίο απορρίψατε ήταν ότι δεν θέλετε να γίνει το δικαστήριο δημόσιο βήμα πολιτικής προπαγάνδας του Επαναστατικού Αγώνα.

Για το αίτημα να πάει η δίκη στην Λουκάρεως, για τους ίδιους λόγους, για πολιτικούς λόγους το απορρίψατε. Γιατί; Είστε τυφλά αφοσιωμένοι και υποταγμένοι στους «αντιτρομοκρατικούς» νόμους, οι οποίοι θέλουν τους αντιπάλους του καθεστώτος να τους δικάζουν μέσα στην φυλακή. Για τον ίδιο λόγο απορρίψατε και το να μην έρθει εδώ ο Παπαθανασάκης.

Πιστεύω ότι στην διαδικασία των πολιτικών δικών θα υπάρξουν κι άλλες εξελίξεις. Στο μέλλον τυχόν αποβράσματα τύπου Παπαθανασάκη να μην χρειάζονται καν να έρθουν εδώ πέρα να σας τα πούνε. Θα χρειάζεται μόνο το χαρτί τους. Ένα χαρτί και μια υπογραφή που θα λέει

αυτά, αυτά και αυτά και θα τα δέχεστε εσείς ως απόλυτη αλήθεια. Ίσως και αργότερα ούτε καν να έρχεται επώνυμη κατάθεση εδώ πέρα. Να δέχεστε ανώνυμους ρουφιάνους, ανώνυμες καταθέσεις ρουφιάνων και μπάτσων, να μην τους ξέρουμε καν. Ούτως ή άλλως ο νόμος έχει ένα παραθυράκι για ανώνυμες μαρτυρίες και καταθέσεις. Έχετε πάρει μεγάλη κατηφόρα. Ίσως και αργότερα μπορεί να χρειάζεστε να φοράτε και κουκούλες γιατί θα είναι ακόμα περισσότερο επαίσχυντο το έργο σας απ' ό,τι είναι σήμερα. Γιατί δεν θα γίνει τότε, είναι και τώρα και για το οποίο θα χρειάζεστε να κρύβεται το πρόσωπο σας. Θα χρειάζεστε περαιτέρω προστασία.

Τέλος, αυτό που ήθελα να πω σε σχέση με την καταγγελία για τον κ. Παπαθανασάκη, για τα βασανιστήρια και τη δολοφονία Πακιστανού μετανάστη όταν ήταν διοικητής στο αστυνομικό τμήμα Νίκαιας. Δεν περίμενα ότι θα ιδρώσει το αυτί σας από αυτή την καταγγελία ούτε ως ή άλλως. Δηλαδή, ποιος δικαστής έχει ποτέ καταδικάσει μπάτσο για ξυλοδαρμό, βασανιστήρια και δολοφονία. Κανένας. Αλλά ήταν ένα επιπλέον γεγονός ότι ο συγκεκριμένος είναι αναξιόπιστος. Γιατί ποιος βασανιστής έχει ποτέ ομολογήσει ότι έχει κάνει αυτά για τα οποία κατηγορείται ο κ. Παπαθανασάκης όταν ήταν στο αστυνομικό τμήμα Νίκαιας; Κανένας. Άρα δεν υπάρχει κανένας δικαστής για να τον καταδικάσει.

Αυτά τα συνοπτικά.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ ΣΤΙΣ 19/12/2011 ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗ

Θέλω να σχολιάσω και εγώ την κατάθεση του μάρτυρα (Παπαθανασάκη). Πριν ξεκινήσει, πριν να έρθει ο Παπαθανασάκης εδώ να πει την ιστορία που μας είπε, είχαμε τοποθετηθεί, είχα μιλήσει και εγώ και είχα πει για την σύμφυση των δύο μηχανισμών, των δικαστικών και διωκτικών. Είχα πει ότι δεν περίμενα κάτι διαφορετικό σε σχέση με την αίτηση εξαίρεσης του συγκεκριμένου μάρτυρα, όπως επίσης είχα πει ότι δεν είχε τίποτα σοβαρό να πει. Περιμέναμε ότι η τοποθέτηση αυτή που θα έκανε θα ήταν το ίδιο γενική και αφηρημένη όσο ήταν και η προανακριτική κατάθεσή του. Με τη μόνη διαφορά ότι εδώ πέρα αποκαλύφθηκε πως είναι πολύ πιο βαθύ το πρόβλημα, με την έννοια ότι όχι μόνο δεν μπόρεσε να πει κάτι πιο συγκεκριμένο, όχι μόνο ήταν ασαφής και στον αέρα η κατάθεσή του όλη, όχι μόνο απέκρυπτε πράγματα και αρνιόταν να μιλήσει πιο συγκεκριμένα, αλλά έλεγε και συνειδητά ψέματα τα οποία είναι κοινό μυστικό σε όλους -και στην έδρα και σε όσους τον ακούσανε και σε μας φυσικά και στο ακροατήριο- ότι έλεγε ψέματα. Και δεν έγινε καμιά προσπάθεια από την ίδια την έδρα να ανατραπεί όλη αυτή η διαδικασία.

Αν ήταν πραγματικά σοβαρή αυτή η διαδικασία, αυτός θα είχε πεταχτεί έξω. Τα ψέματα που είπε ήταν πολλά και τα επαναλάμβανε διαρκώς δύο μέρες που κατέθετε. Πρώτο ψέμα, για τις παρακολουθήσεις αναρχικών. Είπε ο ίδιος ότι η υπηρεσία του δεν ασχολείται με ανθρώπους που συμμετέχουν στον α/α χώρο. Αυτό είναι ένα κεφαλαιώδες ψέμα, με την έννοια ότι υπάρχει ειδικό τμήμα ελέγχου της δράσης αντιεξουσιαστικών οργανώσεων το οποίο είναι στην υπηρεσία που υπηρετεί ο Παπαθανασάκης, στην ΔΑΕΕΒ.

Υπάρχει ειδικό τμήμα, δεν είναι κρατικό μυστικό. Αυτό είναι δημοσιευμένο και δημοσιοποιημένο. Το ξέρουμε οι άπαντες. Υπάρχουν ειδικοί άνθρωποι που ασχολούνται με τον κόσμο ο οποίος συμμετέχει σε κινητοποιήσεις αναρχικών, σε κινητοποιήσεις του α/α χώρου. Υπάρχουν συνεχείς παρακολουθήσεις, έχουν πάρει σύγχρονα μηχανήματα, παρακολουθούν πολλά τηλέφωνα μαζί... Αυτό το ξέρουμε όλοι όσοι συμμετέχουμε σε αυτόν τον χώρο εδώ και παρά πολλά χρόνια.

Έχοντας γνώση αυτοί οι άνθρωποι που κινούνται σε αυτό τον πολιτικό χώρο και αναπτύσσουν μια δράση ανατρεπτική ότι παρακολουθούνται, είναι λογικό να λαμβάνουν και κάποια μέτρα προστασίας. Όλα αυτά που για παράδειγμα θεωρεί κάποιος ότι είναι μια προσπάθεια προφύλαξης της προσωπικής ζωής του καθενός -πράγμα το οποίο έχω κάνει και εγώ, δηλαδή να μιλάω σε ένα τηλέφωνο χωρίς να θέλω να μιλάω συγκεκριμένα γνωρίζοντας ότι παρακολουθούμαι-, για τον Παπαθανασάκη είναι επιλήψιμο. Όπως επίσης είναι επιλήψιμο, είναι υπό εξέταση και είναι ύποπτο το να λέει κάποιος συγκεκριμένα πράγματα από το τηλέφωνο. Για τον Παπαθανασάκη το να μιλάς συγκεκριμένα, μπορεί να σημαίνει ότι αυτό που λες χρησιμοποιείται ως προκάλυμμα για κάτι έκνομο που πας να κάνεις. Αυτή είναι η δουλειά τους. Η δουλειά τους είναι να βρίσκουν τα πάντα ύποπτα. Όταν πηγαίνεις κάπου και είσαι «περίεργος» είσαι ύποπτος. Όταν πηγαίνεις σε κάτι το οποίο είναι κοινωνικό, το κοινωνικό είναι το προκάλυμμα του έκνομου και του παράνομου που ετοιμάζεις. Γιατί βλέπει τους πάντες με τους οποίους ασχολείται ύποπτους -και ασχολείται με όλο το ευρύτερο φάσμα του ανατρεπτικού χώρου-, βλέπει τα πάντα ύποπτα.

Το επόμενο ψέμα που είπε ήταν σε σχέση με τα αποτυπώματα που βρέθηκαν στο σπίτι του συντρόφου μας Δάμπρου Φούντα. Είναι γεγονός ότι με βάση αυτά τα αποτυπώματα ξεκίνησε κατ' αρχήν ένας κύκλος ερευνών, ανακρίσεων, ερευνών σε σπίτια και ελέγχου ανθρώπων. Είναι γεγονός ότι αυτή η διαδικασία βασίστηκε στα αποτυπώματα στο σπίτι του συντρόφου.

Όπως επίσης και το γεγονός ότι ξεκίνησε μια βιομηχανία μαζικών ανακρίσεων και κλητεύσεων έξι μήνες μετά τις συλλήψεις μας και αυτό είχε την αφετηρία του σε αποτυπώματα στο σπίτι του συντρόφου και σε αποτυπώματα που βρέθηκαν σε σπίτια των υπόλοιπων κατηγορουμένων. Γιατί έγινε όλο αυτό; Γιατί στην πραγματικότητα μην έχοντας τίποτα για την οργάνωση, μην έχοντας τίποτα για την δράση της -πόσοι ήταν μέσα στην οργάνωση, πόσοι συμμετείχαν, τι κάνανε-, μην έχοντας στοιχεία για κανέναν στην πραγματικότητα απ' αυτούς που είχανε συλλάβει -και άμα δεν είχαμε αναλάβει την πολιτική ευθύνη για συμμετοχή στον Επαναστατικό Αγώνα δεν θα υπήρχε τίποτα απολύτως-, μπήκαν σε μια διαδικασία συνεχούς έρευνας, προσπαθώντας να αντλήσουν ουσιαστικά στοιχεία σε σχέση με την οργάνωση. Δεν τους έβγαине. Στην υπηρεσία αυτή (ΔΑΕΕΒ) δεν τους έβγαине. Δεν τους προέκυπταν στοιχεία, είχανε πρόβλημα. Προσπαθώντας να ανοίξουν τον κύκλο των ερευνών, κάνανε μια βιομηχανία μαζικών κλητεύσεων και ανακρίσεων, καλώντας σε ανακριτικές διαδικασίες γύρω στους 50 συντρόφους οι οποίοι ήταν από το πολιτικό περιβάλλον το δικό μας, δηλαδή του α/α χώρου, επιχειρώντας μ' αυτόν τον τρόπο να βρουν κάτι ακόμα. Ούτε εκεί τους βγήκε.

Στην πραγματικότητα αυτή η κίνηση είχε μια πολιτική στόχευση. Ποια ήταν αυτή; Να χτυπήσουν τους έξι που μας είχαν συλλάβει και μας είχαν προφυλακίσει και κυρίως εμάς τους τρεις που είχαμε αναλάβει την πολιτική ευθύνη. Γιατί όχι μόνο δεν είχαν στοιχεία, είχαν και εμάς τους τρεις οι οποίοι δεν είχαμε καμιά διάθεση να σιωπήσουμε, δεν έβλεπαν καμιά προοπτική να μας λυγίσουν και μέσα απ' αυτήν την κίνηση επιχειρήσανε πολιτικά την απομόνωσή μας. Στοχεύανε στο πολιτικό περιβάλλον στο οποίο ανήκουμε. Να κάμψουν την διάθεση για αλληλεγγύη των συντρόφων μας και κατ' επέκταση να πλήξουν και μας τους ίδιους, επιχειρώντας να μας απομονώσουν πολιτικά από τον δικό μας πολιτικό χώρο.

Όλα αυτά δείχνουν ότι αυτή η υπηρεσία όχι απλώς παρακολουθεί. Αυτή είναι η δουλειά της. Και σε συνεργασία με τις δικαστικές αρχές, με τους ανακριτές που είχαν αναλάβει την υπόθεση αυτή, έστησαν αυτή τη βιομηχανία κλητεύσεων, αυτές τις μαζικές ανακρίσεις. Στην πραγματικότητα οι έρευνες για την υπόθεση δεν σταμάτησαν με τις συλλήψεις μας. Συνεχίστηκαν από τους διώκτες μας όλο αυτό το διάστημα του 18μηνου που προσπαθούσαν απεγνωσμένα να φέρουν στοιχεία. Παρουσίαζαν συνέχεια τα ίδια και τα ίδια χαρτιά -αυτό οι συνήγοροί μας το γνωρίζουν καλά-, δεν είχαν τίποτα ουσιαστικό να καταθέσουν και κατέληξε να τελειώσει το 18μηνο.

Δηλαδή μιλάμε για μια υπόθεση που είναι παντελώς στον αέρα. Το μόνο που μπορούσαν να

κάνουν ήταν να στοχεύσουν εναντίον του πολιτικού χώρου στον οποίον ανήκουμε, να χτυπήσουν την αλληλεγγύη. Και η κατάληξη όλης αυτής της διαδικασίας ήταν να φέρει μια ακόμη κατηγορούμενη, την σύντροφο του *Κώστα Γουρνά* την *Μαρί Μπεραχά*, που στην πραγματικότητα, είναι κατηγορούμενη ακριβώς λόγω της έλλειψης όλων αυτών των στοιχείων που απουσιάζουν από αυτή την διαδικασία. Γιατί άμα είχανε τα στοιχεία, η *Μπεραχά* δεν θα ήταν εδώ. Γνωρίζουν πολύ καλά για την ίδια ποια είναι και τι κάνει, τι έκανε και τι δεν έκανε. Ξέρουνε πολύ καλά περί τίνος πρόκειται. Είναι εδώ για εκδικητικούς λόγους. Είναι εδώ γιατί θέλουν να εκδικηθούν εμάς τους τρεις μέσω του *Κώστα Γουρνά* τον οποίον θέλουν να βλάψουν, θέλουν να πλήξουν. Αν υπήρχε αποτέλεσμα στις έρευνές τους, η *Μπεραχά* δεν θα ήταν εδώ σήμερα.

Δεν γνωρίζετε, δεν γνωρίζουν και δεν πρόκειται να το μάθουν αν στον Επαναστατικό Αγώνα ήταν 20, 30, 50, 100 ή 500. Δεν γνωρίζουν ποιοι συμμετείχαν σε ενέργειες, ούτε καν πόσοι συμμετείχαν. Δεν υπάρχει τίποτα. Δεν έχετε τίποτα στα χέρια σας σε σχέση με την οργάνωση. Σε σχέση με τις δράσεις έχουν ομολογήσει ήδη ότι δεν έχουν βρει ούτε ένα μέσο (μεταφορικό) που να έχει χρησιμοποιηθεί σε ενέργειες. Το έχουν ομολογήσει κατ' επανάληψη. Μέσα από δημοσιεύματα μαθαίνουμε για τις «γνώσεις» τους σε σχέση με τις ενέργειες. Για παράδειγμα, στην επίθεση στο αστυνομικό τμήμα Καλλιθέας έλεγαν ότι ήταν 20 άτομα. Για την επίθεση στο χρηματιστήριο έλεγαν ότι ήταν κατά προσέγγιση 10 άτομα. Όλα αυτά είναι εκτιμήσεις. Δηλαδή, με βάση εκτιμήσεις λένε πόσα άτομα μπορεί να ήταν σε ενέργειες. Μ' αυτά θα «περπατήσει» μια διαδικασία για να βγάλει μια απόφαση ενοχής των ανθρώπων σε σχέση με τον Επαναστατικό Αγώνα; Όχι μόνο δεν διευκρίνισε τίποτα ο *Παπαθανασάκης* - εννοείται ότι δεν πρόκειται να το έκανε-, αλλά στην πραγματικότητα ήρθε και έλεγε επανειλημμένως ψέματα για ένα σωρό πράγματα σε σχέση με την υπόθεση.

Επαναλαμβάνω, όσον αφορά την υπόθεση Επαναστατικός Αγώνας είσαστε στο μηδέν. Το μόνο που υπάρχει είναι τα ευρήματα που βρέθηκαν σε κάποιους χώρους και από και και πέρα τίποτα. Αν δεν είχαμε αναλάβει την πολιτική ευθύνη, θα ήταν επίσης στο μηδέν όλη η διαδικασία.

Σε σχέση με εμένα τι είπε ο *Παπαθανασάκης*; Είπε κάτι; Από όλη αυτή την ιστορία και την έρευνα που έκανε, μέσα στα βουλευτά, μέσα στις δικογραφίες, υπάρχει πουθενά το όνομά μου, πέρα από το γεγονός ότι έχει βρεθεί μια ταυτότητα, έχει νοικιαστεί ένα σπίτι στο οποίο μέναμε και υπάρχουν εκεί πέρα κάποια πράγματα, τα οποία δεν έχουν αποδοθεί καν προσωπικά; Δηλαδή, εγώ αν δεν αναλάμβανα την πολιτική ευθύνη, τι θα έλεγε για μένα ο *Παπαθανασάκης*; Εγώ επέλεξα για πολιτικούς λόγους να αναλάβω την πολιτική ευθύνη, δεν βασίστηκα στα στοιχεία και στα ευρήματα, δεν θεώρησα ότι έχω εμπλακεί σε μια διαδικασία από την οποία δεν μπορώ να απεμπλακώ, με αποτέλεσμα να αναλάβω την πολιτική ευθύνη εξ ανάγκης. Ήταν πολιτική μου επιλογή αυτή. Ήταν χρέος μου απέναντι στην οργάνωση, πολιτικό χρέος απέναντι στον σύντροφό μου *Λάμπρο Φούντα* που σκοτώθηκε σε συμπλοκή με τους αστυνομικούς.

Από και πέρα το θέμα είναι ότι αυτή η διαδικασία, επαναλαμβάνω, δεν έχει να σταθεί πουθενά, δεν έχει στήριγμα. Το γεγονός όμως ότι μιλάμε για πλήρη σύμφυση μηχανισμών, διωκτικών και δικαστικών, αποκαλύπτεται και από το γεγονός ότι δεν έγινε καμιά ουσιαστική ερώτηση και καμιά προσπάθεια να ασκηθεί, ας πούμε, ένα είδος πίεσης απέναντι στον συγκεκριμένο μάρτυρα για να σταματήσει τουλάχιστον να λέει ψέματα.

Γιατί δεν έλεγε ψέματα όταν έλεγε ότι δεν θυμάται ποιος από τους συναδέλφους του τού είπε την άλφα ή την βήτα πληροφορία; Δεν θυμόταν τους ίδιους τους συναδέλφους του, τους οποίους ο ίδιος τους έβαζε να παρακολουθούν συστηματικά τους συντρόφους και πολλούς άλλους ανθρώπους; Δεν θυμάται να πει κανέναν, ούτε έναν από όλους αυτούς; Ενώ δεν θυμόταν ποιος του είπε την τάδε πληροφορία, όταν ρωτήθηκε για παράδειγμα ποιος μένει στην Δερβενίων, απορήσαμε όλοι γιατί θυμόταν έναν σύντροφο, τον *Αγγελετάρη*, ο οποίος δεν έχει καμιά σχέση με την ιστορία. Γιατί; Γιατί προφανώς τον παρακολουθεί. Και τον

παρακολουθεί ακόμα και σήμερα. Τον θυμάται, δεν τον έχει βγάλει από το μυαλό του. Είναι που δεν παρακολουθεί ανθρώπους του α/α χώρου. Είπε ψέματα λοιπόν, σε σχέση με τους συναδέλφους του, είπε ψέματα σχετικά με τις παρακολουθήσεις αναρχικών, είπε ψέματα σε σχέση με το αν ήταν παγιδευμένα τα οχήματα.

Αυτό είναι ψέμα και όλος ο κόσμος γνωρίζει με ποιο τρόπο κάνει την δουλειά της η «αντιτρομοκρατική». Εφόσον έχει την δυνατότητα και τα υλικοτεχνικά μέσα, τα χρησιμοποιεί. Οι παράγοντες αυτής της διαδικασίας ισχυρίζονται ότι όλα γίνονταν με το γράμμα του νόμου. Είναι ψέμα και είναι συνηνοχή στο ψέμα του *Παπαθανασάκη*.

Γιατί έτσι μόνο εξηγούνται όλα τα κενά στις παρακολουθήσεις. Ότι έχουν οχήματα που δεν ξέρουμε που πάνε, ξανάρχονται οχήματα τα οποία δεν ξέρουμε από πού ήρθανε, δεν ξέρουμε ποιοι επέβαιναν και ποιοι δεν επέβαιναν σε αυτά Από την άλλη μιλάνε για «οριοθέτηση» αμαξιών, όπως αυτό που αναφέρθηκε για τον σύντροφο *Σταθόπουλο* στον Υμηττό. Μιλάνε για «οριοθέτηση» που είναι μια κατεξοχήν έκφραση που χρησιμοποιείται για όχημα το οποίο είναι παγιδευμένο και το παρακολουθούν από πολύ μακριά, μπορεί και από την ΓΑΔΑ. Και αυτό το ομολογούν όταν μιλάνε για απόκλιση κάποιων μέτρων. Δέκα, είκοσι μέτρων, δεν ξέρω με ποια απόκλιση δίνουν στίγμα οι δορυφόροι με τη χρησιμοποίηση των GPS.

Μα είναι η κοινή λογική αυτή. Και είναι λογικό αυτό να το λέει και να προσπαθεί να το καλύψει ο *Παπαθανασάκης*. Αλλά δεν είναι καθόλου λογικό αυτό το πράγμα να γίνεται ανεκτό. Το ότι γίνεται ανεκτό, στην πραγματικότητα αποκαλύπτει ότι δεν έχουμε καμιά ελπίδα όπως είπα, όσον αφορά την ουσιαστική διερεύνηση αυτής της υπόθεσης και υπάρχει περίπτωση άνθρωποι που δεν έχουν ουδεμία σχέση με αυτήν την ιστορία να βρεθούν μέσα. Και εμείς να βρεθούμε με εκατοντάδες χρόνια φυλακή με βάση καταθέσεις οι οποίες δεν έχουν καμιά υπόσταση, χωρίς στοιχεία, χωρίς τίποτα. Γιατί αυτό θα κάνετε. Είναι πολιτική εντολή. Αυτό το γνωρίζουμε, μην κοροϊδευόμαστε.

Λοιπόν, από και πέρα είπε και άλλα ψέματα. Ένα ψέμα που είπε -και το είπα κατ' επανάληψη- είναι σε σχέση με μένα και τον *Μαζιώτη*, ότι δεν μας παρακολουθούσαν όλα αυτά τα χρόνια. Αυτό είναι γνωστό στο πανελλήνιο. Όχι μόνο από τα δημοσιεύματα αλλά από την καταγγελία του συντρόφου. Ο σύντροφος *Μαζιώτης* έκανε καταγγελία και αναφέρεται σε δημοσιεύματα από την περίοδο των συλλήψεων. Τον Ιανουάριο του 2004 καταγγέλλει πρόκληση «ατυχήματος» με ενδεχόμενη συνέπεια τον θανάσιμο τραυματισμό του. Όχι μόνο παρακολουθούν, είναι και επικίνδυνοι. Σε παρακολουθούν και επιχειρούν να σε σκοτώσουν. Σε ρίχνουν από τις μηχανές. Αυτή είναι η δουλειά τους. Είναι οι έμμισθοι και οπλισμένοι δολοφόνοι του κράτους. Αυτή είναι η δουλειά τους, εμείς το γνωρίζουμε. Είναι η αρμοδιότητά τους να παρακολουθούν, είναι να λένε ψέματα, είναι να τρομοκρατούν, είναι να στέλνουν στην φυλακή ανθρώπους χωρίς στοιχεία. Αυτή είναι η δουλειά τους. Το θέμα είναι πως γίνονται δεκτοί σε αυτή τη διαδικασία.

Τον Ιούνιο του 2007 στέλνει στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία επιστολή ο *Μαζιώτης*, όπου μεταξύ άλλων κάνει λόγο για την αδιάκριτη παρακολούθηση από την «αντιτρομοκρατική» μετά την επίθεση εναντίον της αμερικάνικης πρεσβείας, για ιδιότυπη κατάσταση ομηρίας και επιτήρησης την οποία δεν σκοπεύει να αποδεχτεί και για τις διαρροές στον τύπο που σκοπό έχουν να τον καταστήσουν ύποπτο. Τέσσερις μήνες μετά ο *Μαζιώτης* καταγγέλλει την βίαιη προσαγωγή του από το σπίτι μας στα Άνω Διόσια στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής, χωρίς να του γνωστοποιήσουν τον λόγο. Τότε τον ρίξαν πάλι από την μηχανή σε καταδίωξη. Ο *Παπαθανασάκης* λέει ότι αυτά είναι «πληροφορίες» από τις εφημερίδες και ότι δεν μπορούμε να δώσουμε σημασία σ' όλα αυτά. Τι «πληροφορίες»; Εγώ είπα την προηγούμενη φορά που τοποθετήθηκα, ότι η ζωή μας έτσι ήταν από το 2001 που αποφυλακίστηκε ο σύντροφος *Μαζιώτης* μέχρι σήμερα. Και εννοείται βέβαια, ότι δεν έχει να πει τίποτα για τις ενέργειες, για κανέναν.

Αλλά το θέμα είναι ότι το δικαστήριο -το πιο πιθανό θεωρώ εγώ- στηριζόμενο στην κατηγο-

ρία της αρχηγίας θα μας ρίξει την ηθική αυτουργία για τα πάντα. Όμως η κατηγορία της αρχηγίας όπως είπε και ο *Μαρκογιαννάκης* σε τηλεοπτική του συνέντευξη, για να τεκμηριωθεί πρέπει να αποδειχθεί ότι οι παρακολουθήσεις όλα αυτά τα χρόνια ήταν μπουρδες. Και για μένα είναι καίριο το ερώτημα τι ακριβώς λέει σε αυτές τις εκπομπές, τι γινόταν όλο αυτό το διάστημα. Εγώ βέβαια, δηλώνω ότι οι παρακολουθήσεις γίνονταν. Θα πω δύο κουβέντες σε σχέση με μια εκπομπή που είχε κάνει στο Real FM. Τι είχε καταθέσει ο *Μαρκογιαννάκης* την περίοδο των συλλήψεών μας, όπου είχε γίνει σάλος με το ζήτημα των παρακολουθήσεων; «Παρακολουθείται ο *Μαζιώτης*;» ρωτά ο δημοσιογράφος τον *Μαρκογιαννάκη*. «Ο *Μαζιώτης* ουδέποτε έπαψε να παρακολουθείται» απαντά ο *Μαρκογιαννάκης*. «Πώς είναι δυνατόν αφού τον παρακολουθούσαν να αποδεικνύεται τώρα ότι είναι κεντρικό πρόσωπο αυτής της ομάδας;», ρωτά ξανά ο δημοσιογράφος. Ο *Μαρκογιαννάκης* λέει ότι έχει αμφιβολίες γι' αυτό. Μιλάει για έναν ογκωδέστατο φάκελο στην αντιτρομοκρατική με χιλιάδες σελίδες, από τον οποίο λέει συγκεκριμένα ότι «τίποτα ουσιαστικά δεν προκύπτει από τις παρακολουθήσεις που γίνονταν, από τα χαρτιά». Το λέει ο ίδιος.

Σε άλλο σημείο λέει ο *Μαρκογιαννάκης* πως «αν η υπόθεση αυτή πάει σε εφέτη ανακριτή, θα πάω να του τα πω ο ίδιος, θα πάω αυτόβουλα, θα πάω να τον βρω». Λοιπόν, κοιτάξτε να δείτε, επειδή η εκπομπή είναι ζωντανή, για να μην λέμε ότι αναφερόμαστε γενικώς σε «δημοσιεύματα που μεταφέρουν μια πληροφορία».....

Εισαγγελέας: Πήγε τελικά ο *Μαρκογιαννάκης* στον κ. ανακριτή;

Π. Ρούπα: Να έρθει εδώ, να έρθει εδώ.

Εισαγγελέας: Δήλωσε ότι θα πάει;

Π. Ρούπα: Δήλωσε ότι θα πάει. Να έρθει εδώ, εμείς τον καλούμε εδώ πέρα. Και όχι μόνο τον καλούμε. Αν θέλετε εγώ ζητώ να προβάλουμε τη συγκεκριμένη εκπομπή εδώ να τον βλέπουμε ζωντανά, να μην αμφισβητείται ότι είναι ο ίδιος. Την υλικοτεχνική δυνατότητα την έχουμε...

Παρέμβαση προέδρου

Π. Ρούπα: Όχι, όχι για μας είναι ουσιαστικό.

Πρόεδρος: Δεν το αμφισβητούμε, είπα.

Π. Ρούπα: Όχι, να προβληθεί εδώ μέσα, να κρίνουμε αν χρειάζεται να έρθει εδώ ο ίδιος.

Πρόεδρος: Απ' αυτά που λέτε ακούσαμε, εντάξει έτσι έγινε.

Π. Ρούπα: Όχι, δεν ακούσατε τίποτα, αυτά είναι μια περίληψη. Άμα τον ακούγατε να μιλάει καταλαβαίνετε περί τίνος πρόκειται και πόσο μεγάλο είναι το ζήτημα. Γιατί από την αρχή που ξεκίνησε η διαδικασία, είπα ότι η καταδικαστική απόφαση για μας τους δύο τουλάχιστον σε σχέση με την αρχηγία και σε σχέση με τις ενέργειες που θα είναι η ηθική αυτουργία για τις ενέργειες της οργάνωσης (η φυσική συμμετοχή δεν νομίζω να προκύψει, ούτε καν με το μέγιστο δυνατό μαγείρεμα) -και εκεί θα καταλήξει η ιστορία, θα μας ρίξετε παρά πολλά χρόνια γι' αυτό- θα δημιουργήσει ένα πολιτικό προηγούμενο. Το έχω πει από την πρώτη στιγμή πει που πάτησα το πόδι μου εδώ πέρα. Και αυτό το πολιτικό προηγούμενο θα είναι ότι ένα δικαστήριο θα βγάλει μια απόφαση που στην πραγματικότητα κουρελιάζει οχτώ χρόνων κατασταλτικών μεθοδεύσεων. Δηλαδή στην πραγματικότητα εσείς λέτε ότι όλοι αυτοί ή δεν έκαναν τίποτα ή εμείς τους είχαμε τινάξει τα μέτρα στον αέρα. Ένα από τα δύο συνέβη. Αυτό όμως πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε εδώ πέρα. Και θα το ξεκαθαρίσουμε με αυτό τον τρόπο. Θα προβληθεί αυτό το βίντεο και να έρθει εδώ ο *Μαρκογιαννάκης* να τα πει. Να καλέσουμε και άλλους και ας γίνει εδώ διάλογος.

Όχι να έρχεται ο *Παπαθανασάκης* και να αφήνει υπονοούμενα ότι έφυγαν και του πήραν στοιχεία. Και ανάμεσα σ' αυτούς που του πήραν τα στοιχεία είναι και ο προϊστάμενός του, ο *Τζοϊτής*, ο οποίος είχε διατάξει τις συλλήψεις όλων αυτών των ανθρώπων εδώ πέρα. Προφανώς είναι ψέματα. Δημιουργεί εντυπώσεις και από την άλλη στην ίδια την υπηρεσία του θα τρώγονται τώρα μεταξύ τους. «Γιατί με εξέθεσες;» θα του πει ο *Τζοϊτής* και είναι λογικό. Ο *Τζοϊ-*

της ήταν στην ΕΥΠ. Δεν ξέρουμε σε ποια υπηρεσία ήταν στην ΕΥΠ; Πού ήταν δηλαδή; Μήπως ήταν στην Τουρκία και πουλούσε λαθραία όπλα για να αποσταθεροποιήσει το τούρκικο κράτος, το τούρκικο καθεστώς και μετά βρέθηκε στην «αντιτρομοκρατική»; Προφανώς και είχε σχέση. Ήταν σε κάποια υπηρεσία που είχε σχέση. Στο τμήμα εσωτερικής αντικατασκοπίας της ΕΥΠ ήταν ο *Τζοϊτής* και μεταφέρθηκε στην «αντιτρομοκρατική». Όλο αυτό το πήγαινε-έλα μεταξύ ΕΥΠ και «αντιτρομοκρατικής» ο *Χρυσόχοϊδης* το έκανε για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Για να μπορέσει να δημιουργήσει όρους συνεργασίας μεταξύ των δύο υπηρεσιών, γιατί προφανώς είχαν τα δικά τους και τρωγόντουσαν. Αυτό δεν μας αφορά.

Το ζήτημα όμως είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια επειδή και επί των δύο κυβερνήσεων, και επί Ν.Δ. και επί ΠΑΣΟΚ, εμάς μας παρακολουθούσαν, όλη αυτή η γκρίνια περί πολιτικών σκοπιμοτήτων για «τα στοιχεία» κλπ, στην πραγματικότητα είναι το αποτέλεσμα της ανικανότητάς τους μέχρι και σήμερα να βρουν οτιδήποτε σε σχέση με τον Επαναστατικό Αγώνα. Ήμασταν φυλακή, αναλάβαμε την πολιτική ευθύνη και πάλι δεν μπορούν να βρουν τίποτα.

Γιατί όλα αυτά τα χρόνια δεν βρήκαν τίποτα. Ούτε από τις συλλήψεις βρήκαν τίποτα, ούτε από τις ανακρίσεις προέκυψε τίποτα. Δεν ξέρουν ποιοι ήταν. Όχι ποιοι, ούτε καν πόσοι συμμετείχαν δεν ξέρουν. Δεν γνωρίζουν τίποτα. Ούτε μια εκτίμηση δεν μπορούν να κάνουν. Αυτό που θέλω να πω στο τέλος είναι ότι ζητώ να αποφασιστεί τώρα -το κάνω σαν αίτημα μέσω των συνηγόρων- να προβληθεί αυτό το βίντεο. Και μιλάω για την μετάδοση μιας εκπομπής στο ραδιοφωνικό σταθμό Real FM τον Απρίλιο του 2010 απ' όπου διάβασα αποσπάσματα, και μια εκπομπή στο ΣΚΑΪ η οποία είναι τηλεοπτική. Τουλάχιστον αυτές τις δύο, για να μην επεκταθούμε και χαθούμε σε διάφορες τηλεοπτικές εκπομπές. Γιατί ήταν παρά πολλές οι παρουσιάσεις του κ. *Μαρκογιαννάκη*, όπως ήταν και οι παρουσιάσεις και άλλων παραγόντων εκείνη την περίοδο, του *Κοραντή* κλπ.

Ζητώ τώρα να αποφασιστεί αν θα προβληθεί αυτό το βίντεο. Η υλικοτεχνική υποδομή υπάρχει. Σε προηγούμενη διαδικασία επιχειρήθηκε από την ίδια την έδρα για λόγους συμφέροντος των δικαστών σε σχέση με την υπόθεση, να γίνουν προβολές. Δεν πιστεύω ότι είναι εκτός των αρμοδιοτήτων του δικαστηρίου. Νομίζω ότι επιβάλλεται σε σχέση μ' αυτήν την ιστορία να γίνουν οι προβολές.

Ακολούθησε μια εκτενής αντιπαράθεση μεταξύ της Ρούπα των συνηγόρων Βαγιανού και Φυτράκη και της έδρας σχετικά με το αίτημα για την προβολή των εκπομπών και η απόφαση του δικαστηρίου ήταν να γίνει η απομαγνητοφώνησή τους και να κατατεθεί για να διαβαστεί στα πρακτικά της δίκης.

ΔΗΛΩΣΗ ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΙΣ 19/12/2011 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΑΚΗ

Δεν είναι πρώτη φορά και προφανώς ούτε και τελευταία που σέρνονται αγωνιστές στα δικαστήρια. Στην ιστορία αυτού του πολιτισμού η εξουσία, όποια μορφή κι αν έχει, στοχεύει στην εξόντωση των πολιτικών της αντιπάλων. Παλιότερα ήταν τα σύντομα στρατοδικεία και τα εκτελεστικά αποσπάσματα, σήμερα είναι τα ειδικά δικαστήρια και οι αντιτρομοκρατικοί νόμοι που επιφέρουν βαρύτερες ποινές. Τώρα που το ικρίωμα έχει καταργηθεί, η καταστολή σκοτώνει με χίλια τρυπήματα μιας καρφίτσας, χρησιμοποιώντας ωμή βία για να επιβάλλει τα νοσηρά σχέδια της άρχουσας τάξης. Στη χούντα έφτανε ένα ψέμα αστυνομικού για να στείλει κάποιον στην εξορία, στην υποτιθέμενη δημοκρατία φτάνει ένα ή και περισσότερα «δεν θυμάμαι» για να σε βάλει στη φυλακή.

Ο κ. *Παπαθανασάκης*, ως εκπρόσωπος της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας, παρουσιάζεται ως αυθεντία επαναλαμβάνοντας συνέχεια πως «ότι είπαμε ισχύει», ενώ στην πραγματικότητα

δεν είχε τίποτα να πει πέρα από αοριστολογίες και ψέματα προσπαθώντας διαρκώς να δημιουργεί εντυπώσεις. Ενώ ήταν διοικητής, για πολλά χρόνια στο Α.Τ. Νικαίας, επικαλέστηκε αρχικά ότι δεν με γνωρίζει ενώ έδινε για 7 συναπτά έτη παρών για υπόθεση, για την οποία είχα ψευδώς κατηγορηθεί, από αστυνομικούς και τελικά αθωώθηκα ομόφωνα. Επί πρόσθετα, με ένα τελείως μαγικό τρόπο, δήλωσε όχι μόνο πως γνώριζε εμένα αλλά και ολόκληρο το γενεαλογικό μου δέντρο. Δεν ήταν λίγες οι φορές, κατά την διάρκεια της θητείας (στο Α.Τ. Νικαίας) του κ. Παπαθανασάκη, που δεχόμουν ενοχλήσεις και απειλές από υφιστάμενους του. Συγκεκριμένα, συχνά με σταματούσαν προκλητικά έξω από το σπίτι μου και ζητούσαν τα χαρτιά μου. Επίσης όταν έγιναν κινητοποιήσεις για τον βασανισμό και την δολοφονία του μετανάστη *Μοχάμεντ Καμράν Ατίφ* (στο Α.Τ. Νικαίας) δέχτηκα τόσο έγω όσο και ένας φίλος μου απειλές λέγοντάς μας χαρακτηριστικά “Καθήστε ήσυχα, αλλιώς θα σας τυλίξουμε σε μία κόλα χαρτί και θα σας στείλουμε μέσα”. Όλα αυτά στόχο έχουν να κάμψουν την αγωνιστική μου δραστηριότητα και να με φοβίσουν. Συνέπως, δεν είναι δυνατόν ο εν λόγω μάρτυς να κάνει τον ανήξερο για όλα αυτά, όταν μάλιστα ο ίδιος έχει κατηγορηθεί για τον βασανισμό και την δολοφονία του *Καμράν Ατίφ*.

Συνεχίζοντας το κατάπτυστο έργο του, ο κ. Παπαθανασάκης σκοπίμως προσπαθεί να καταδείξει το σπίτι που νοίκιαζα στο όνομά μου, ως περιέργο παρουσιάζοντας φιλικές συναντήσεις ως σκοτεινές, φυτεύοντας ανθρώπους εκεί που δεν υπήρχαν. Ειδικά, η αστυνομία εφ’ όσον με παρακολουθούσε θα γνωρίζει πολύ καλά ότι το σπίτι μου ήταν ανοικτό σε πολλούς ανθρώπους και έπειτα πρέπει, από την έρευνα που έκανε εκεί, να έχει βρει πάνω από 100 διαφορετικά αποτυπώματα.

Η ατζέντα που είχα, την στιγμή της σύλληψης μου, εξαφανίζεται και μετατρέπεται σε χαρτάκι επιμελώς κρυμμένο στην τσέπη μου, ενώ το αυτοκίνητο μου εμφανίζεται να πηγαίνει στο βουνό, όταν εγώ έχω ήδη συλληφθεί και τα οχήματα μου έχουν ήδη κατασχεθεί από την υπηρεσία.

Αυτός ο τόσο αξιόπιστος μάρτυρας δεν διστάσε να πει ότι όσο φυσιολογική και κανονική ζωή κι αν κάνει κανείς, έγκειται και πάλι στους κανόνες συνομοτισμού. Ένας τέτοιος άνθρωπος θα πρέπει να υποπτεύεται καθημερινά τους πάντες. Αυτή η αξιοπιστία του λοιπόν αγγίζει ολοκάθαρα τα όρια της τρέλας.

Όσον αφορά την άρνηση μου να δώσω DNA, που επιμελώς παρουσιάστηκε σαν τεκμήριο ενοχής, αποτελεί πολιτική μου πεποίθηση που έχει εκφραστεί δημόσια σε ένα συλλογικό κείμενο στην εφημερίδα “Ποντίκι”. Πιο συγκεκριμένα αρνούμαι να δώσω έστω και μια τρίχα για να φτιαχτεί μια τράπεζα ελέγχου όπου το DNA του καθενός μπορεί να αναπαράγεται πολύ εύκολα και να τοποθετείται ανάλογα με τα μεθοδεύσεις της αστυνομίας και τα κατασταλτικά σχέδια του κράτους και του κεφαλαίου.

Όπως ομολόγησε ο ίδιος, ο μοναδικός βασικός μάρτυρας, δουλειά της υπηρεσίας του είναι να παρακολουθεί συγκεντρώσεις και πορείες και να χαρτογραφεί ανθρώπους.

Από την αρχή της σύλληψης μου, έχω δηλώσει ότι η δίωξη μου είναι αυστηρά πολιτική και έχει να κάνει με την πολυετή συμμετοχή μου στον ευρύτερο αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο και την παρουσία μου στους κοινωνικούς αγώνες. Επίσης, η άρνηση μου να καταδικάσω οποιαδήποτε μορφή πάλης που στοχεύει στην επαναστατική προοπτική και την ριζοσπαστική αλλαγή αυτού του πολιτικο-οικονομικού συστήματος που τρέφεται από τις σάρκες του κόσμου και καθημερινά σκορπά απλόχερα την φτώχεια την δυστυχία και την εκμετάλλευση.

Με τους περισσότερους συγκατηγορούμενούς μου έχω φιλικές και συντροφικές σχέσεις μέσα από αγώνες, γεγονότα και κινήσεις αλληλεγγύης, σχέσεις που δεν τις αποποιήθηκα ούτε στην σύλληψη μου ούτε ένα χρόνο που κρατήθηκα στη φυλακή και δεν σκοπεύω να το πράξω τώρα!

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΣΤΙΣ 25/1/2012 ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΚΕΛΝΤΗ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΘΑΡΙΟΥ

Αρχικά θέλω να πάω πιο πίσω από τον κ. Καθάριο, στον δεύτερο μάρτυρα, συμπληρωματικά και μετά θα έρθω και στον κ. Καθάριο. Το έχω ξαναπεί, το πώς έχει διαμορφωθεί η λίστα μαρτύρων, των τριών πρώτων δεν είναι καθόλου τυχαίο. Ήρθε ο Παπαθανασάκης, μας είπε τις αξιολογήσεις του. Το σημαντικότερο όμως που είπε για να δώσει πάσα στον κ. Γκελντή, στον 2ο μάρτυρα, ήταν ότι είπε το λόγο για τον οποίο έγιναν προληπτικά οι συλλήψεις μας. Είπε για παράδειγμα, διότι τίποτε από όσα είπε δεν έχει καμία τεκμηριωμένη βάση, είπε ότι υποτίθεται ότι επίκειται ένοπλη επίθεση από εμάς.

Αυτό λοιπόν έδωσε πάσα στο να έλθει ο κ. Γκελντής και να μας παρουσιάσει κάποιο σκαρίφημα με την εκτίμηση, σιγουριά θα έλεγα ότι εννοούσε εδώ πέρα, ότι θα γινόταν επίθεση σε κάποιο σημείο της Αθήνας πίσω από τη ΓΑΔΑ στην οδό Πανόρμου. Λοιπόν, αυτό μια υπόθεση είναι και τίποτε παραπάνω. Δηλαδή, αν έβρισκε ένα οποιοδήποτε χαρτί, όπως έχουν βρεθεί και άλλα χαρτιά, υποτίθεται, που να είχαν σχεδιαγράμματα της Αθήνας, που να είχε μέσα αστυνομικό τμήμα, σημαίνει ότι θα γινόταν ένοπλη επίθεση; Υπήρχε μια λίστα για παράδειγμα για την οποία θα μπορούσε να γίνει μια άλλου είδους υπόθεση. Εμείς ένοπλη οργάνωση είμαστε, ένοπλες επιθέσεις θα κάνουμε, αυτό δεν είναι κανένα φοβερό και τρομερό συμπέρασμα. Το αν θα κάναμε στην Πανόρμου ή οπουδήποτε αλλού, αυτό ούτε η αστυνομία θα μπορούσε να το ξέρει, ούτε υποθέσεις θα μπορούσε να κάνει βάσιμες.

Για παράδειγμα, υπήρχε μια λίστα η οποία είχε ονόματα, μια μαύρη λίστα που είχε ονόματα πολιτικών επάνω. Γιατί δεν θα μπορούσε να γίνει υπόθεση δηλαδή ότι θα κάναμε εκτέλεση κάποιου πολιτικού προσώπου για παράδειγμα; Μες στη δικογραφία που διαβιβάστηκε, προφανώς θα την έχετε διαβάσει, υπήρχε λίστα με συγκεκριμένα ονόματα. Υπήρχε για παράδειγμα το όνομα του Παπανδρέου μέσα δηλαδή, που μένει στη Ν. Ερυθραία, υπήρχε το όνομα του πρώην υπουργού του Αλογοσκούφη της Ν.Δ., επίσης που μένει στη Ν. Ερυθραία κοντά στο σπίτι του κ. Παπανδρέου, στην οδό Κερκύρας δηλαδή, υπήρχε το όνομα του Δοβέρδου, υπήρχε το όνομα του Δούκα, τι σημαίνει δηλαδή αυτό; Θα μπορούσε κάλλιστα να υποθέσει ο κ. Γκελντής, η αστυνομία, ότι θα κάναμε επίθεση εκεί πέρα; Βέβαια, εντάξει, μπορεί να το υπέθετε αυτό το πράγμα, αλλά αυτό είναι υπόθεση, δε λείπει τίποτα στην πραγματικότητα. Απολύτως τίποτα το σχεδιάγραμμα της Πανόρμου δεν λείπει. Λοιπόν αξιολογήσεις έκανε και ο Παπαθανασάκης, αξιολογήσεις, εκτιμήσεις και υποθέσεις έκανε και ο Γκελντής.

Πάμε τώρα στον κ. Καθάριο. Αυτός ο μάρτυρας, υποτίθεται ήρθε εδώ πέρα να δώσει μια επιστημονική βάση στο κατηγορητήριο εναντίον μας. Είπε όμως κάτι το οποίο αποδεικνύει ότι το DNA τελικά δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί τεκμηριωμένα εναντίον μας. Λέει ότι δεν έχουμε δείγμα από τους κατηγορούμενους γιατί αρνήθηκαν να δώσουν. Όντως αρνηθήκαμε να δώσουμε. Δεν ανέφερε πουθενά ότι δείγματα από ενέργειες της οργάνωσης έχουν συγκριθεί θετικά με δείγματα τα οποία πάρθηκαν από σπίτια κατηγορουμένων.

Παρόλα αυτά, εσείς, ακριβώς επειδή δεν δώσαμε DNA θα το θεωρήσετε τεκμήριο ενοχής. Αυτό είναι πολιτική απόφαση, δεν στηρίζεται ούτε νομικά, ούτε πουθενά αυτό το πράγμα. Αυτόν τον σκόπελο, ότι εμείς δεν έχουμε δώσει DNA, ότι δεν έχετε στην πραγματικότητα, δεν έχετε κανένα DNA θετικό και βάσιμο που να κατοχυρώνει ενοχή μας, συμμετοχή σε ενέργεια, ή οπουδήποτε αλλού, εσείς θα το θεωρήσετε δεδομένο γιατί απλά δεν δώσαμε DNA. Είναι τεκμήριο ενοχής. Γιατί δεν δώσαμε DNA; Είμαστε πολιτικοί σας αντίπαλοι, είμαστε πολιτικοί αντίπαλοι του καθεστώτος, του συστήματός σας. Δεν δίνουμε στον εχθρό, στην αστυνομία, οτιδήποτε με τη δίκη μας συγκατάθεση. Αυτός είναι ο λόγος, είναι πολιτικό το ζήτημα. Εγώ προσωπικά δεν έχω δώσει ποτέ τίποτα, ούτε αποτυπώματα, ούτε σήμανση έχω περάσει με τη δική μου συγκατάθεση και τη δική μου θέληση. Ό,τι έχει πάρει η αστυνομία το έχει πάρει με τη βία. Και στη φυλακή που μπήκα τώρα δεν έδωσα φωτογραφίες για το φάκελό μου, γιατί; Γιατί δεν θέλω να δίνω στον εχθρό στοιχεία τουλάχιστον με τη συγκατάθεσή μου. Παρόλα αυτά εσείς θα το ξεπεράσετε αυτό.

Τα DNA θα τα ταυτοποιήσετε ενώ ο Καθάριος λέει ότι όλοι αυτοί είναι X άγνωστοι, δεν μπορούμε να τα ταυτοποιήσουμε, εσείς θα το κάνετε αυθαίρετα αυτό το πράγμα. Ό,τι έχουμε πει, ό,τι έχει γίνει μέχρι τώρα, το έχετε κάνει και αυτό θα κάνετε. Λοιπόν, είναι εντελώς πολιτική απόφαση να ταυτοποιήσετε αυθαίρετα τα δείγματα DNA ενώ ο Καθάριος λέει «δεν μπορούμε να το κάνουμε γιατί οι κατηγορούμενοι δεν έχουν δώσει κανένα δείγμα». Είπε όμως και κάποια ψέματα ο Καθάριος. Από την εξέτασή του αποδείχθηκε ότι η διαδικασία λήψης DNA είναι αρκετά αναξιόπιστη. Επιδείχθηκαν εδώ φωτογραφίες, να μιλάμε συγκεκριμένα, επιδείχθηκαν εδώ φωτογραφίες από την οδό Αιγίνης, όπου υπήρχαν τα ευρήματα κάτω στο πάτωμα. Δύο Καλάσνικοφ, ένα MP5 και το RPG το αντιαρματικό πάνω στο στρώμα, χύμα στο πάτωμα και στο στρώμα του κρεβατιού.

Υποτίθεται ότι για να είναι αξιόπιστη η διαδικασία λήψης DNA πρέπει να γίνεται σε χώρο αποστειρωμένο ακόμα και η μεταφορά πρέπει να γίνεται με τέτοιο τρόπο που να είναι καθαρά τα δείγματα για να βρεθούν ευρήματα. Το ότι ήταν χύμα στο πάτωμα, ήταν στο στρώμα, μόνον αυτό δεν αποδεικνύει. Λοιπόν, παρόλο που είπε ότι, υποτίθεται, οι πρώτοι που μπαίνουν σε έναν χώρο, της ΔΑΕΕΒ προφανώς, είναι εκπαιδευμένοι από τον ίδιο και τους συναδέλφους του, να μπαίνουν με τέτοιο τρόπο, να παίρνουν προστατευτικά μέτρα, οι φωτογραφίες δεν το δείχνουν αυτό το πράγμα. Το εντελώς αντίθετο αποδεικνύουν. Αυτό λοιπόν δείχνει αναξιόπιστη της όλης διαδικασίας της συγκεκριμένης που ακολουθήθηκε.

Σε εξέτασή του επίσης, πάλι για την οδό Αιγίνης, λέχθηκε εδώ πέρα ότι από 476 ευρήματα της οδού Αιγίνης βρέθηκαν μόνο 12 δείγματα DNA, 12 προφίλ, απειροελάχιστος αριθμός δηλαδή σε 476, από τα οποία τα 7 ήταν δικαιολογημένα. Δηλαδή δικών τους ανθρώπων, μπάτσων. Αυτό αποδεικνύει το προηγούμενο που έλεγα. Ακριβώς λοιπόν επειδή ήταν αναξιόπιστη η διαδικασία, τα είχαν στο πάτωμα, τα είχαν πάνω στα στρώματα χύμα, είτε στην αρχική περιουλογογή, είτε στη μεταφορά αυτά επιμολύνθηκαν. Από τα 12 τα 7 ήταν δικά τους, της ίδιας της αστυνομίας. Δηλαδή ποσοστό 70%.

Πάνω σ' αυτό είπε ψέματα, είπε αρχικά ότι δεν υπάρχει περίπτωση επιμόλυνσης, όμως εδώ τελικά από την ενδελεχή εξέτασή του τελικά είπε ναι, λέει ότι υπάρχει πραγματικά περίπτωση να γίνεται, όπως είπε ότι υπάρχει περίπτωση να γίνεται και από το μηχάνημα των εργαστηρίων του για παράδειγμα. Επίσης είπε κάτι αντιφατικό, στις 19/12 όταν ήρθε για πρώτη φορά, τον ρώτησε ο κ. Εισαγγελέας στο θέμα της κληρονομικής συμβατότητας, είπε ότι δεν έκαναν στατιστική επεξεργασία για το θέμα της κληρονομικής συμβατότητας των δειγμάτων DNA. Στις 5/1 είπε το αντίθετο πράγμα, είπε ότι έκαναν. Είπε επίσης άλλο αντιφατικό, ότι αρχικά δεν υπάρχει περίπτωση να γίνει μεταφορά DNA από άλλο άτομο και τελικά παραδέχθηκε ότι ναι και αυτή η περίπτωση υπάρχει.

Υπήρχε και μία δήλωση, σε μία έκθεση, μια αναφορά προϊσταμένης δικής του που έλεγε για τα μείγματα. Έλεγε για τα μείγματα ότι «στην περίπτωση γενετικών τύπων που έχουν προκύψει από αναλύσεις γενετικών υλικών 2 ή περισσότερων το αποτέλεσμα σύγκρισης ενδέχεται να είναι ενδεικτικό». Αυτό μπορεί να ερμηνευθεί ότι δεν μπορούν να εξαχθούν ασφαλή συμπεράσματα. Ο Καθάριος και ψέματα είπε και αντιφάσεις είπε και η διαδικασία αποδείχθηκε, όπως την κάνανε, ότι είναι αναξιόπιστη αλλά το σημαντικότερο είναι ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί στην περίπτωσή μας το DNA ως επιβαρυντικό στοιχείο γιατί δεν έχουμε δώσει.

Παρόλα αυτά όπως είπα θα το ξεπεράσετε και προληπτικά έχει βγει τώρα μια διάταξη δικού σας συναδέλφου που λέει ότι τώρα πια τα δείγματα DNA να τα παίρνει η αστυνομία με το ζόρι. Ακριβώς για να μην γίνονται αυτές οι καταστάσεις όπου κατηγορούμενοι και συλληφθέντες δεν δίνουν DNA, να έρχεται εδώ ο κάθε Καθάριος και να λέει δεν μπορούμε να ταυτοποιήσουμε, είναι X άγνωστων αυτά τα δείγματα, οπότε δίνετε εντολή στην αστυνομία να τα παίρνει με το ζόρι για να έχουμε ταυτοποίηση. Αυτό αποδεικνύει τι σόι πράγμα είναι ο μηχανισμός σας. Τελικά αυτή η απόφαση να μας τα χρεώσετε αυτά τα πράγματα θα είναι καθαρά πολιτική απόφαση. Αυτά έχω να πω.

Μετά τις τοποθετήσεις και τις δηλώσεις των υπολοίπων κατηγορουμένων ο Μαζιώτης συμπλήρωσε για την κατάθεση Καθάρου:

Είπα προηγουμένως ότι στην πραγματικότητα η κατάθεση του Καθάρου είναι για τα σκουπίδια, δεν αξίζει τίποτα. Αυτό που θα θεωρήσετε τεκμήριο ενοχής είναι ότι ακριβώς δεν δώσαμε DNA. Στη διαδικασία όλη το δείξατε αυτό. Θυμάστε που είπε ο κύριος Παπαθανασάκης για τον Κάτση, όταν είπε ότι δεν έδωσε DNA και «γιατί να μην δώσει DNA αφού είναι αθώος»; Εσείς τίποτα δεν είπατε τότε. Αυτό είναι, δεν είναι άποψη μόνο της αστυνομίας ότι αφού είναι αθώος δεν έχει να χάσει τίποτα, δεν έχει να φοβηθεί τίποτα, είναι και δικιά σας αντίληψη. Και είχε πει μάλιστα συγκεκριμένα ο κύριος εισαγγελέας στο συνήγορο του κύριου Κάτση, μπορεί τώρα ο κύριος Κάτσης να δώσει μία τρίχα; Δηλαδή ένα χρόνο μετά το κλείσιμο του φακέλου της υπόθεσης και ενάμιση χρόνο μετά την προανάκριση, ο κύριος εισαγγελέας στη μέση της διαδικασίας ζητάει από κατηγορούμενο να του δώσει τρίχα, αυτό είναι ενδεικτικό ότι αυτό θα είναι τεκμήριο ενοχής, ότι δεν δώσαμε DNA, τίποτ' άλλο.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ-ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΚΑΘΑΡΙΟΥ ΣΤΙΣ 25/1/2012

Ένα μικρό σχόλιο θέλω να κάνω για τη διαδικασία μέχρι τώρα. Έχουμε εξαντλήσει τις αναφορές στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του κάθε μάρτυρα και του Καθάρου σε σχέση με το ζήτημα του DNA. Οι δικηγόροι το έχουν εξαντλήσει. Τοποθετήθηκε και ο σύντροφός μου λίγο πιο πριν. Αυτό που μου έκανε μεγάλη εντύπωση μέχρι τώρα, πέρα απ' ό,τι έχουμε πει μέχρι στιγμής, είναι το γεγονός ότι και ο Παπαθανασάκης που προηγήθηκε και ο Γκελντής που ακολούθησε και ο Καθάριος, δεν είχαν την υποτιθέμενη βαρύτητα και στοιχειώδη συγκρότηση που απαιτούσε ο ρόλος τον οποίο είχαν αναλάβει να σηκώσουν.

Ο Παπαθανασάκης είχε αναλάβει να σηκώσει όλο το κατηγορητήριο σε σχέση με τους λόγους για τους οποίους η ασφάλεια εκτίμησε ότι πρέπει να γίνουν συλλήψεις. Ο Γκελντής από την άλλη ήταν ο πλέον γραφικός, με την έννοια ότι έρχεται και δηλώνει ότι «υπάρχει ένα σκαρίφημα στα χέρια της ασφάλειας» και πάει και τους λέει τι; Ότι «εγώ περνούσα από εκεί, περνάω καθημερινά από εκεί, και αυτό το σημείο κάτι μου θυμίζει». Είναι πολύ σοβαρή εξήγηση αυτή και πολύ σοβαρή προσέγγιση, έτσι; Και του λένε από την ασφάλεια «πήγαινε εκεί και κάνε μια εξακρίβωση να δεις αν είναι τα μέτρα ίδια με αυτά που αναφέρονται μέσα στο συγκεκριμένο σκαρίφημα». Ποια είναι η σοβαρότητα τώρα αυτής της κατάθεσης; Ένας άνθρωπος ο οποίος λέει ότι «απλώς περνάω από ένα σημείο, και αυτό (το σκαρίφημα) μου θυμίζει το σημείο που περνάω για να πάω στη δουλειά μου», έρχεται εδώ πέρα να στοιχειοθετήσει τι; Να επιχειρηματολογήσει πάνω σε τι; Πάνω σε ένα σκαρίφημα το οποίο βρέθηκε και πάνω στο οποίο γίνεται μια εκτίμηση ότι αυτοί οι οποίοι συνελήφθησαν ετοιμάζουν κάτι εκεί. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά καθόλου.

Από την άλλη ακολουθεί ο επόμενος μάρτυρας, ο Καθάριος, ο οποίος ως επιστήμονας θα περίμενε ο καθένας ότι θα είχε μια ιδιαίτερη εγκυρότητα σε σχέση με την τοποθέτησή του και τα έκανε θάλασσα. Στην πραγματικότητα τα έκανε θάλασσα. Αυτό που υποτίθεται προπαγανδίζεται ως το σούπερ όπλο για την ενοχοποίηση ανθρώπων στο μέλλον -και ίσως να γίνει-, στην πραγματικότητα είναι ένα σαθρό πεδίο στο οποίο θα βασίζονται οι καταδίκες και οι φυλακίσεις ανθρώπων - μπορεί να προκύψει και από εδώ μέσα κάτι τέτοιο (ελπίζω πως όχι) - πάνω σε μία επιστημονική έρευνα η οποία είναι στον αέρα, και πάνω σε ανθρώπους οι οποίοι δεν μπορούν καν να τεκμηριώσουν αυτά που υποτίθεται ότι έχουν σαν αποστολή να έρθουν εδώ να τεκμηριώσουν.

Έχει κλείσει στην πραγματικότητα για μένα ένας κύκλος καταθέσεων ο οποίος αφορά γενι-

κές τοποθετήσεις και γενικές εκτιμήσεις σε σχέση με την ενοχή των ανθρώπων που βρίσκονται εδώ. Από εδώ και πέρα όμως, για μένα ξεκινάει η ουσία της δίκης γιατί θα καλεστούν να καταθέσουν μάρτυρες που αφορούν ενέργειες της οργάνωσης. Εκεί είναι η βαρύτητα που θα δώσουμε εμείς όσον αφορά την πολιτική διάσταση των επιλογών αυτών αγώνα. Οι μάρτυρες αυτοί έχουν επιλεγεί κι έχουν τοποθετηθεί με τέτοιο τρόπο μέσα στο κατηγορητήριο, ώστε να δίνεται ιδιαίτερη βαρύτητα σε ζητήματα και ενέργειες οι οποίες, σύμφωνα με τους διώκτες μας, τροφοδοτούν την αντίληψη ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση.

Η δικιά μας η θέση από εδώ και πέρα θα είναι η εξής: η τοποθέτησή μας πάνω στις πολιτικές επιλογές αγώνα, και η προσπάθεια ανάδειξης των κινήτρων των πολιτικών και των στόχων των πολιτικών που είχε η οργάνωση.

Ο επόμενος μάρτυρας αφορά την επίθεση στο υπουργείο Πολιτισμού. Για μένα είναι σημαντικό για να ειπωθεί πραγματικά αυτή η ενέργεια, πώς και για ποιο λόγο έγινε, να μπει στο ιστορικό της πλαίσιο, κάτι το οποίο εννοείται ότι δεν περιμένω να γίνει εδώ μέσα ούτε περιμένα να γίνει από τους διώκτες μας προηγουμένως ούτε από αυτούς που συντάξαν αυτό το κατηγορητήριο. Εννοείται ότι γίνεται συνεχώς και επανειλημμένως απόπειρα αποπολιτικοποίησης της δίκης κι εμείς από την άλλη επιχειρούμε συνεχώς να επαναφέρουμε αυτούς τους βασικούς πολιτικούς λόγους για τους οποίους συστήθηκε αυτή η οργάνωση και έδρασε. Και γι' αυτό το λόγο συνεχίζουμε κι εμείς να μιλάμε, γι' αυτό το λόγο αναλάβαμε και την πολιτική ευθύνη. Η επίθεση στο υπουργείο Πολιτισμού έγινε κατόπιν μιας κοινωνικής έκρηξης. Στις 6 Δεκεμβρίου του 2008.....

Πρόεδρος: Δεν είναι η ώρα γι' αυτό

Π. Ρούπα: Μισό λεπτό.

Πρόεδρος: Όχι, όχι κανένα λεπτό, δεν είναι η ώρα γι' αυτό το θέμα, θα σχολιάσετε την κατάθεση την ήδη γενόμενη.

Π. Ρούπα: Μισό λεπτό να πω δυο λόγια, έχω δικαίωμα να πω δυο λόγια για τα κίνητρα. Σας ενδιαφέρουν τα κίνητρα ή όχι;

Πρόεδρος: Έχετε δικαίωμα να σχολιάσετε τις ήδη γενόμενες καταθέσεις.

Π. Ρούπα: Τα κίνητρα σας ενδιαφέρουν ή όχι; Τα κίνητρα.....

Πρόεδρος: Μας ενδιαφέρουν στην ώρα τους, μας ενδιαφέρουν όλα.

Π. Ρούπα: Το κίνητρο, το πολιτικό κίνητρο για την επιλογή αυτής της ενέργειας....

Πρόεδρος: Κυρία μου....

Π. Ρούπα: Έχω υποχρέωση κι έχω δικαίωμα να αναφερθώ πάνω στο πολιτικό κίνητρο της συγκεκριμένης ενέργειας.

Πρόεδρος: Στην ώρα σας όμως, ναι θα αναφερθείτε στην ώρα σας.

Π. Ρούπα: Μία εισαγωγή θα κάνω.

Πρόεδρος: Μία εισαγωγή κάντε τη.

Π. Ρούπα: Μία εισαγωγή να μπει η συγκεκριμένη κατάθεση και το συγκεκριμένο γεγονός στο ιστορικό πλαίσιο που του αρμόζει.

Πρόεδρος: Καλώς.

Π. Ρούπα: Γιατί χωρίς αυτό δεν καταλαβαίνουμε τίποτα, ωραία; Έγινε μια δολοφονία από αστυνομικό ενός 16χρονου, του Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου, στα Εξάρχεια από τον Κορκονέα και τον συνάδελφό του τον Σαραλιώτη. Ακολούθησε μια σφοδρή κοινωνική έκρηξη έπειτα από αυτή τη δολοφονία. Χιλιάδες άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους. Μαθητές σε όλη τη χώρα κατέβηκαν στους δρόμους και επιτέθηκαν στα αστυνομικά τμήματα. Αυτή η εξέγερση πυροδοτήθηκε από τη δολοφονία Γρηγορόπουλου, αλλά οι αιτίες της βρίσκονταν στο γεγονός ότι ο καθένας ήθελε να εξεγερθεί και βρήκε μια αφορμή να εξεγερθεί για την άθλια ζωή του.

Η αστυνομία είναι ένας εγκληματικός μηχανισμός που υπηρετεί ένα εγκληματικό σύστημα. Η δολοφονία Γρηγορόπουλου δεν ήταν η μοναδική. Είχαν προηγηθεί και θα ακολουθήσουν πάρα πολλές δολοφονίες για τις οποίες δεν θα πληρώσει κανένας. Και αν βρέθηκε στη φυλακή ο Κορκονέας, κι αν έφαγε ισόβια, τα έφαγε ακριβώς για το λόγο ότι έγινε μία εξέγερση. Πλήρωσε για την εξέγερση και όχι για τη δολοφονία του Γρηγορόπουλου. Και ο Παπαθανασάκης που ήρθε και κατέθεσε εδώ είναι υπεύθυνος για δολοφονία μετανάστη. Δεν θα πάει ποτέ στο δικαστήριο -είπε ότι έχει απαλλαχθεί- και είναι πάρα πολύ λογικό γιατί καμία εξέγερση δεν ακολούθησε τη δολοφονία του Ατίφ.

Τα ΜΑΤ είναι ένας δολοφονικός μηχανισμός. Έχουν αναλάβει τη φύλαξη ενός καθεστώτος εγκληματικού. Κατεβαίνουν στο δρόμο και χτυπούν με βιαιότητα, ανοίγουν κεφάλια διαδηλωτών. Ειδικά στις τελευταίες αντιμνημονιακές διαδηλώσεις έχουν στείλει επανειλημμένως ανθρώπους με ανοιγμένα κεφάλια στο νοσοκομείο. Ο Γιάννης Καυκάς βρέθηκε στην εντατική και παραλίγο να πεθάνει πριν από λίγους μήνες από δολοφονική επίθεση αστυνομικών. Ο Καυκάς επιβίωσε. Όμως οι νεκροί από επιθέσεις των αστυνομικών αυξάνονται. Και αυτό θα το δούμε και στο επόμενο χρονικό διάστημα, καθώς η ίδια η κρίση και η δεδομένη κατάρρευση του ελληνικού κράτους θα δημιουργήσει μεγάλες κοινωνικές εκρήξεις. Και αυτός ο μηχανισμός των ΜΑΤ που είναι επιφορτισμένος για τη διασφάλιση της τάξης και την καταστολή των κοινωνικών εξεγέρσεων στους δρόμους, θα επιφορτιστεί με ένα επιπλέον ρόλο: αυτόν της ωμής δολοφονίας των πολιτικών αντιπάλων του καθεστώτος. Αυτά για αρχή.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΚΟΡΤΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΑΡΑΝΤΟΥ ΝΙΚΗΤΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΙΣ 25/1/2012 ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΚΑΘΑΡΙΟΥ

Χρ. Κορτέσης: Θα ήθελα κι εγώ να κάνω ένα μικρό σχόλιο σε σχέση με το προηγούμενο, με την κατάθεση του κυρίου Καθάρου

Πρόεδρος: Ναι, ναι βεβαίως

Χρ. Κορτέσης: Κι επειδή έχει ακουστεί στην ακροαματική διαδικασία μέχρι τώρα ότι για ποιο λόγο δεν δίνουμε DNA, σε ότι με αφορά η δικιά μου άρνηση απορρέει από την πολιτική μου ταυτότητα ως αναρχικός, οι πολιτικές μου αξίες έρχονται σε πλήρη αντίθεση με οποιαδήποτε συνεργασία με τους διωκτικούς μηχανισμούς, δεν πρόκειται ούτε να συναινέσω ούτε να νομιμοποιήσω καμία δημιουργία τράπεζας δεδομένων, φακελώματος βιολογικού ή οποιουδήποτε άλλου υλικού, και ότι στο οποιοδήποτε ποινικό κόστος που μπορεί να έχει αυτή η επιλογή μου θα προτιμήσω να διατηρήσω την πολιτική μου και προσωπική μου αξιοπρέπεια. Αυτό.

Σ. Νικητόπουλος: Να πω κι εγώ δυο λόγια για το ίδιο θέμα. Η άρνηση του να δώσει κάποιος δείγμα DNA δεν θα έπρεπε να θεωρείται ούτε καν ένδειξη ενοχής. Διότι στην περίπτωση τη δικιά μας που είμαστε πολιτικοποιημένοι άνθρωποι, αντίπαλοι της εξουσίας κ.λπ. είναι μια ξεκάθαρη πολιτική πράξη, η οποία σε συνθήκες αιχμαλωσίας και ομηρίας, δηλαδή όταν είσαι κρατούμενος κατηγορούμενος, αποκτά και χαρακτήρα πράξης αντίστασης. Πηγάζει λοιπόν αυτή η πράξη, δηλαδή η άρνηση του να δώσουμε δείγμα, από την πολιτική μας θέση η οποία είναι ενάντια στην καταστολή, στα κατασταλτικά νομοθετήματα τύπου 187, ενάντια στον έλεγχο στις ζωές μας και σε κάθε είδους φακέλωμα είτε το κανονικό είτε το γενετικό. Αποτελεί κοινό μυστικό τουλάχιστον στο χώρο το δικό μας και οι συνήγοροι θα το ξέρουν φαντάζομαι και κάποιοι δικαστές γιατί όχι, ότι η αστυνομία από το 1996 αν δεν απατώμαι σε μια περίπτωση στη Θεσσαλονίκη έχει αρχίσει και συλλέγει από αντιεξουσιαστές ή γενικά αντίπαλους της εξουσίας δείγματα DNA. Τότε στη Θεσσαλονίκη είχαν κατηγορηθεί τρεις άνθρωποι για μία υπόθεση άλλη και τους είχαν πάρει δείγμα DNA με το ζόρι, τους είχαν κουρέψει.

Για να φύγω από το '96 και να έρθω στις μέρες μας, υπάρχουν επώνυμες καταγγελίες συγγενών, γονέων και ανθρώπων που ενέπλεξε η αστυνομία σε άλλες υποθέσεις, που δύο χρόνια μετά ενώ είναι έξω οι άνθρωποι κανονικά και τέτοια, υπάρχουν αστυνομικοί που τους μαζεύουν τα σκουπίδια, παρακολουθούν το σπίτι και τους παίρνουν τα σκουπίδια. Αυτός ο παραλογισμός λοιπόν που θέλει να επιβάλλει η αστυνομία στις ζωές μας, ας πούμε, εγώ δεν τον επιτρέπω, δεν θα τον επιτρέψω. Υπάρχουν και άλλα περιστατικά ας πούμε, στο ένα ήμουνα και παρών, σε μαγαζιά που έχει χαρακτηριστεί η αστυνομία ως δεν ξέρω 'γω πώς, ας πούμε, περνάνε άνθρωποι υφιστάμενοι του κυρίου Παπαθανασάκη και κλέβουνε ποτήρια, λοιπόν αυτό το πράγμα δεν θα περάσει και με την άρνησή μου αυτή, θεωρώ ότι συμβάλω στο να μην περάσει. Δεν θα παραλογιστούμε εμείς επειδή η αστυνομία κάνει ό,τι κάνει.

Και τελειώνοντας να πω ένα πράγμα που διάβασα σε ένα άρθρο και μου έκανε εντύπωση, όσον αφορά την αναξιопιστία αυτής της μεθόδου, ας πούμε, και το πόσο επικίνδυνη μπορεί να είναι στο πρώτο διεθνές συνέδριο χρηστών DNA, ο εισηγητής της Interpol, προσέξετε όχι κάποιος πολιτικός αντίπαλος, όχι κάποιος συνήγορος υπεράσπισης, όχι κάποιος άνθρωπος που ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα, ο εισηγητής της Interpol είπε αυτολεξεί ότι πρέπει όλοι οι παράγοντες να έχουν μεγάλη προσοχή στα στοιχεία τα σχετιζόμενα με το DNA, τα οποία μπορεί να εκμεταλλευτεί η αστυνομία. Αυτό για μένα τα λέει όλα ειδικά όταν στη χώρα μας, ας πούμε, έχει η συγκεκριμένη η αστυνομία, η συγκεκριμένη υπηρεσία πλούσιο παρελθόν κατασκευών, σκευωριών και όλα αυτά.

Χρ. Κορτέσης: Να προσθέσω κάτι, στο περιστατικό που είπε ο Σαράντος, ας πούμε, με το ποτήρι συνέβη σε μένα που ήμουνα με παρέα, και ήρθαν ασφαλίτες δίπλα και με το που σηκώθηκαμε και φύγαμε ήρθαν και πήραν τα ποτήρια.

Πρόεδρος: Καλώς.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ ΣΤΙΣ 25/1/2012 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΣΤΙΣ 5/1/2009 ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΥΑΤ ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΜΑΝΤΖΟΥΝΗ ΠΟΥ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΤΗΚΕ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Χαίρομαι πάρα πολύ που έρχεται εδώ ένας αστυνομικός θύμα να καταθέσει. Χαίρομαι επίσης πάρα πολύ που δεν υπηρετεί πια στην αστυνομία και έχουμε συμβάλει για αυτό ως οργάνωση. Λυπούμαι πάρα πολύ κύριοι δικαστές και κυρίες που δεν κατηγορούμε για ανθρωποκτονία και όχι μόνο για απόπειρα. Η επίθεση στις 5 Ιανουαρίου του 2009, όπως και η επίθεση στο Γουδή, στην Κοκκινοπούλου, ήτανε νόμιμη πολιτική απάντηση στη δολοφονία Γρηγορόπουλου από τους δολοφόνους της αστυνομίας Κορκορέα και Σαραλιώτη. Για εμάς ήτανε νόμιμη πολιτική απάντηση. Είχε πει κάποια πράγματα και ο πρώην υπουργός Βύρωνας Πολύδωρας για το τι είναι αστυνομικοί. Πέρα από το τι έχουμε πει εμείς για το τι είναι αστυνομικοί στην πραγματικότητα και πιο ρόλο έχουνε, είχε χρησιμοποιήσει την έκφραση «πραιτοριανοί». Αυτό είναι η πραγματικότητα.

Η αστυνομία είναι οι πραιτοριανοί του καθεστώτος σας. Πολιτικού, οικονομικού, κοινωνικού καθεστώτος σας. Χρησιμοποίησε τη λατινική έκφραση praetores urbani. Και όποιος έχει στοιχειώδη μόρφωση ξέρει ότι οι πραιτοριανοί ήταν οι σωματοφύλακες του αυτοκράτορα της Ρώμης. Αυτό είναι σε κάθε εποχή, διαχρονικά και πάγια, σε κάθε κοινωνικό καθεστώς, η αστυνομία είναι οι υπηρέτες των πλουσίων, υπηρέτες του καθεστώτος. Στη συγκεκριμένη περίπτωση είναι υπηρέτες του κράτους και του κεφαλαίου. Όλες οι αστυνομικές δυνάμεις και ειδικά η υπηρεσία που υπηρετεί ο Μαντζούνης, η ΥΑΤ ή ΜΑΤ όπως λεγόταν παλιότερα, αυτός ήταν ο ρόλος τους, οι πραιτοριανοί του καθεστώτος. Αυτοί φυλάνε το μέγαρο Μαξίμου, αυτοί φυλάνε τα υπουργεία, αυτοί φυλάνε τα πολιτικά πρόσωπα, αυτοί είναι στις διαδηλώσεις να ξυλοκοπούν τους διαδηλωτές, αυτός είναι ο ρόλος τους να είναι προστάτες του κεφαλαίου, προστάτες των καπιταλιστών, προστάτες αυτών που εκμεταλλεύονται τον

κόσμο, τους εργαζόμενους. Υπηρέτες, σωματοφύλακες. Εμείς έχουμε και μια άλλη έκφραση: Σκυλιά της εξουσίας, λακέδες της εξουσίας. Αυτή είναι η αστυνομία και τίποτα παραπάνω. Ότι άλλο μπορεί να λεχθεί είναι απλά ψέμα. Και αυτός είναι ο ρόλος του Μαντζούνη, και στην προκειμένη περίπτωση.

Είχαμε προειδοποιήσει ως Επαναστατικός Αγώνας, ενάμιση χρόνο πριν, όταν έγινε η επίθεση στο δεύτερο αστυνομικό τμήμα Νέας Ιωνίας, τότε που απλά προειδοποιητικά η οργάνωση είχε γαζώσει το δεύτερο αστυνομικό τμήμα Νέας Ιωνίας, του Περισοπού, που έλεγε και η προκήρυξη, είχε προειδοποιήσει τον τότε υπουργό Δημοσίας Τάξης Βύρων Πολύδωρα. Είχε πει κάτι ο πρώην υπουργός. Είχε πει ότι οι αστυνομικοί που δέχονται επιθέσεις έχουνε ευαίσθητο νευρικό σύστημα, και μπορεί να βγάλουνε και όπλο, υπονοώντας μάλλον τη χρήση ένοπλης βίας. Και είχαμε απαντήσει τότε ότι αν οι αστυνομικοί έχουνε ευαίσθητο νευρικό σύστημα, εμείς έχουμε ευαίσθητα αντανakλαστικά. Είχαμε προγνώσει, ότι τότε εκείνη την περίοδο που ήταν οξυμένη η αστυνομική βία, άνοιξη του 2007, με τις διαδηλώσεις που είχανε γίνει και τις συγκρούσεις στο κέντρο της Αθήνας με το άρθρο 16, ότι θα έχουμε νεκρούς και ότι η οργάνωση θα απαντήσει.

Ενάμιση χρόνο μετά από εκείνη την προειδοποίηση η δολοφονία Γρηγορόπουλου απλά ήρθε να μας επιβεβαιώσει. Αν θέλαμε να είμαστε συνεπείς με αυτό το πράγμα θα έπρεπε να απαντήσουμε ως επαναστάτες και ως αντίπαλοί σας. Βία στη βία. Αντίποινα. Χαίρομαι πάρα πολύ που εξουδετερώθηκε ο Μαντζούνης, που δεν υπηρετεί στην αστυνομία λόγω των τραυμάτων του και θα το θυμάται αυτό για όλη του τη ζωή, λυπάμαι πολύ που δεν είμαι εδώ για ανθρωποκτονία. Και έχω την ειλικρίνεια, παρόλο που οι δολοφόνοι αστυνομικοί όταν έρχονται τελικά σε κάποιο εδώλιο να απολογηθούν για ανθρωποκτονία λένε ψέματα. Τουλάχιστον εγώ ως Νίκος Μαζιώτης και ως μέλος του Επαναστατικού Αγώνα έχω την ειλικρίνεια αυτή.

Εμείς από τότε εκτιμούσαμε για το πλαίσιο το κοινωνικό εκείνης της εποχής ότι ένα σύστημα που διαρκώς καταδικάζει ανθρώπους στη φτώχεια και στην εξαθλίωση, όπου παίρνει μέτρα νεοφιλελεύθερης προσαρμογής όπως τα έπαιρνε τότε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του Καραμανλή, που ήταν ιδιωτικοποιήσεις, κατάργηση του 8ώρου, αύξηση του ορίου απολύσεων, συρρίκνωση του ασφαλιστικού συστήματος, ασκούσε μία πολιτική η οποία κατέστρεφε την παραγωγική δομή της χώρας, αύξανε τους ανέργους, στην πραγματικότητα έχανε την κοινωνική συναίνεση, η αστυνομική βία, η αστυνομοκρατία γενικά και η τρομοκρατία, είναι πραγματικά το μέσο, το μόνο μέσο για να διασφαλιστεί η κοινωνική υποταγή. Μέσα λοιπόν σε αυτό το κοινωνικό πλαίσιο μπορεί να ερμηνευτεί τόσο η δολοφονία Γρηγορόπουλου, όσο και τα δικά μας αντίποινα. Στον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο θα υπάρχουνε και νεκροί, και τραυματίες και κρατούμενοι.

Ο Μαντζούνης πλήρωσε το αντίτιμο αυτού που επέλεξε, να είναι μπάτσος, όπως και εμείς πληρώσαμε και θα πληρώσουμε, όταν μας καταδικάσετε τελεσίδικα, το αντίτιμο των επιλογών μας να είμαστε επαναστάτες και μέλη ένοπλης επαναστατικής οργάνωσης. Και ο Λάμπρος Φούντας πλήρωσε με το θάνατό του επίσης το ίδιο αντίτιμο. Αντικειμενικά αυτό ισχύει για όλους. Καθένας θα πληρώνει το αντίτιμο αυτών που έχει επιλέξει. Και μπορεί αυτό να είναι θάνατος, μπορεί να είναι και τραυματισμός, μπορεί να είναι και φυλακή. Όλοι το έχουνε αυτό. Και εσείς το έχετε αυτό. Και συνάδελφοί σας έχουνε εκτελεστεί από ένοπλες επαναστατικές οργανώσεις. Και εσείς έχετε το φόβο του τιμήματος ότι είστε δικαστές. Γι αυτό και σας πηγαινοφέρνουν μπάτσοι εδώ στο δικαστήριο. Έχετε το φόβο. Αυτό είναι κοινωνικός και ταξικός πόλεμος. Δε ζούμε σε μια ιδανική κοινωνία. Καθένας πληρώνει το αντίτιμο του στρατοπέδου που έχει επιλέξει.

Ο Μαντζούνης, εσείς, ο οποιοσδήποτε μπάτσος, που θέλησε να είναι λακές της εξουσίας πληρώνει το αντίτιμό του. Επέλεξε αυτό, εμείς εθελοντικά επιλέξαμε να είμαστε ένοπλοι αγωνιστές. Η μεγάλη μας διαφορά όμως είναι ότι εμείς αγωνιζόμαστε για την ελευθερία, ενώ εσείς είστε μισθοφόροι ενός άδικου καθεστώτος. Και ο Μαντζούνης, και οι συνάδελφοί του οι δύο που ήταν εκεί, Κουντουριώτη και Ζαΐμη, και εσείς ως δικαστές. Εσείς πληρώνετε,

είστε μισθοφόροι του καθεστώτος, ενώ εμείς εθελοντικά είμαστε αυτό που είμαστε. Και δεν μπορεί να είναι κανείς αγωνιστής για την ελευθερία αν δεν είναι εθελοντικά. Επίσης έχω μεγάλη αμφιβολία αν ο Μαντζούνης και αν οι αστυνομικοί γενικά έχουν συνειδητοποιήσει το ρίσκο των αποφάσεών τους.

Εμείς τουλάχιστον που βρεθήκαμε στη φυλακή και θα βρεθούμε πάλι φυλακή, περιμένουμε φυσικά καταδίκη από εσάς, το ρίσκο και το αντίτιμο το ξέρουμε. Οι διάφοροι Μαντζούνηδες και όσοι κατεβαίνουνε μπάτσοι στο δρόμο, που τους έχουνε μάθει από τη σχολή τους να καταπατάνε την αξιοπρέπεια του αλλουνού, να βρίζουν τη μάνα του διαδηλωτή στις διαδηλώσεις, να τον τσακίζουν στο ξύλο, τους έχουνε εκπαιδεύσει ώστε ότι κάνουνε να είναι ατιμώρητο, δεν νομίζω ότι πάντα έχουνε τη συναίσθηση ότι μπορεί να πληρώσουνε ένα αντίτιμο για αυτά που κάνουνε. Ούτε και για εσάς ισχύει αυτό το πράγμα. Πέρα όμως ότι η ενέργεια αυτή ήταν μια νόμιμη πολιτική απάντηση σε μια κρατική δολοφονία, θεωρώ ότι έχει αφήσει μια πάρα πολύ καλή παρακαταθήκη. Δεν ήτανε μια επίθεση με βόμβα όπως έχει ξαναγίνει. Ήτανε μια ένοπλη αντιπαράθεση. Κάποια μέλη με όπλα της οργάνωσης αντιπαρατεθήκαν σε κάποια άλλα μέλη του καθεστώτος. Τρεις μπάτσους. Τον Μαντζούνη και τους δύο συναδέλφους του.

Ειδικά στη σημερινή περίοδο όπου τρίζουν τα θεμέλιά του καθεστώτος σας, όπου υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να χρεοκοπήσει και να καταρρεύσει, και υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να προκληθεί κοινωνικό χάος και κοινωνική εξέγερση, μια ένοπλη ενέργεια αυτού του τύπου αφήνει ένα καλό παράδειγμα. Τι εννοώ με αυτό; Εμείς ως οργάνωση, ως Επαναστατικός Αγώνας, είμαστε μια οργάνωση ένοπλης προπαγάνδας. Προπαγανδίζουμε την ανατροπή του καθεστώτος σας. Με πράξεις. Αυτές οι πράξεις είναι ένοπλες. Είναι ένοπλη πολιτική. Διεξάγαμε ένοπλη πολιτική. Η συγκεκριμένη, που θεωρώ ότι ήταν από τις καλύτερες, παρόλο που δε σκοτώθηκε ο Μαντζούνης, ή οι συνάδελφοί του, θεωρώ ότι αυτή ήτανε μια καλή παρακαταθήκη προπαγανδιστικά.

Δείχνει ότι αφοσιωμένοι επαναστάτες, αφοσιωμένοι πολιτικά και αποφασισμένοι, με όπλα στα χέρια μπορούν να απαξιώσουν τα σώματα ασφαλείας του καθεστώτος. Σε κατευθείαν αντιπαράθεση κιόλας. Αυτό σε μια εποχή που μπορεί να καταρρεύσει το σύστημά σας, αφήνει ένα πάρα πολύ καλό παράδειγμα το τι μπορεί να γίνει. Σε ένα ενδεχόμενο μιας επαναστατικής διαδικασίας όταν καταρρεύσει το σύστημά σας, σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα, πολύ άμεσα κιόλας, και αυτά τα είχαμε πει από τότε. Ειδικά σε μια περίοδο, όπου η αναμενόμενη ανεξέλεγκτη χρεοκοπία του ελληνικού κράτους, και αυτό υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να γίνει μέσα στο 2012, θα πυροδοτήσει μια μεγάλη έκρηξη και μια μεγάλη εξέγερση και δίνει ευκαιρίες για όσους θέλουν να ανατρέψουν το σύστημά σας, το καπιταλιστικό σύστημα. Υπάρχει δηλαδή μια προοπτική για όσους θέλουν να επιχειρήσουν την Κοινωνική Επανάσταση, αυτή η ενέργεια κατέδειξε πόσο εύκολα μπορεί κανείς τα σκυλιά του κράτους-αυτούς που θα έχουν το έργο όταν γίνει αυτή η έκρηξη να φυλάξουν τα κέντρα εξουσίας, την οικονομική εξουσία, την πολιτική εξουσία, το κοινοβούλιο, τα υπουργεία, τους ίδιους τους παράγοντες, ως σωματοφύλακες αυτών των παραγόντων-, αυτή η ενέργεια απέδειξε πόσο εύκολα αφοσιωμένοι άνθρωποι μπορούν να τους εξουδετερώσουν.

Δεν υπήρξε ποτέ κοινωνική επανάσταση που να έγινε χωρίς όπλα. Έτσι γίνονται τα πράγματα ιστορικά, και ιστορικά έχουμε δικαιωθεί. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Δεν υπάρχει εξουσία που να έχει εγκαταλείψει τα προνόμια έτσι και να έχει παραδοθεί για να προκύψει μια κοινωνία ισότητας με την πειθώ και τη συναίνεση. Πρέπει να τους αναγκάσεις να το κάνουν αυτό, και θα τους αναγκάσεις με τα όπλα. Όποιος λοιπόν δεν μπορεί να σκοτώσει και να πατήσει τη σκανδάλη και να σκοτωθεί παράλληλα, γιατί όταν συμμετέχεις σε ένα πόλεμο έχει το ρίσκο και να σκοτωθεί παράλληλα όχι μόνο να σκοτώσεις, όποιος δεν μπορεί να σκοτώσει και να σκοτωθεί ή να ρισκάρει να πάει φυλακή για πολλά χρόνια δεν αξίζει να είναι ελεύθερος. Έτσι έχει γίνει στην ιστορία. Αυτή είναι η ταξική πάλη. Οι αγώνες γίνονται με αυτόν τον τρόπο. Με αίμα. Και θα το πληρώσουμε με αίμα και θα χύσουμε και αίμα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος δηλαδή.

Στην προκήρυξη που ακολούθησε την ενέργεια αυτή αναλάβαμε την ευθύνη για τα Εξάρχεια και για το Γουδή, την Κοκκινοπούλου δηλαδή, λέγαμε τα εξής: «Ότι σε μια περίοδο όπου η δομική κρίση του καπιταλιστικού συστήματος και η επίθεση της υπερεθνικής οικονομικής ελίτ στο λαό οδηγεί αναπόφευκτα σε συνθήκες όπου το σύστημα χάνει την κοινωνική του συναίνεση, χάνει τα κοινωνικά ερείσματα, το ίδιο και το πολιτικό σύστημα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας». Αυτή τη στιγμή ούτε αντιπροσωπευτική δημοκρατία έχουμε γιατί το κοινοβούλιο έχει καταργηθεί. Ζούμε μια νέα Χούντα, έναν νέο φασισμό. Η κυβέρνηση Παπαδήμου δεν έχει ούτε τα ψήγματα του 10% που είχε η κυβέρνηση Παπανδρέου. Αυτή τη στιγμή κυβερνάει η υπερεθνική οικονομική ελίτ μέσω του πρώην νούμερο 2 της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, του Λουκά Παπαδήμου. Άρα ούτε αντιπροσωπευτική δημοκρατία έχουμε αυτή τη στιγμή. Σε μια λοιπόν τέτοια περίοδο έχουν δημιουργηθεί οι αντικειμενικές συνθήκες για την ανατροπή και απλά χρειάζεται ένα επαναστατικό κίνημα, οι υποκειμενικές συνθήκες, για να το ανατρέψουν και αυτό δε θα γίνει ομαλά και ειρηνικά. Μέσα λοιπόν σε ένα τέτοιο πλαίσιο μπορεί να ειπωθεί η παρακαταθήκη της ένοπλης επίθεσης της 5ης Ιανουαρίου του 2009.

Εμείς τότε μιλάγαμε ακόμα και για την περίπτωση να δημιουργηθεί Αθηναϊκή Κομμούνια. Μην ξεχνάτε ότι η δολοφονία Γρηγορόπουλου από Κορκονέα-Σαραλιώτη είχε πυροδοτήσει μια μεγάλη εξέγερση το Δεκέμβρη του '08. Που για ένα διάστημα είχε παραλύσει ο κρατικός μηχανισμός. Εμείς όμως όταν κάναμε τις ενέργειες αυτές το πηγαίναμε ακόμα παραπέρα. Εξηγώντας λοιπόν ποια ήταν η σημασία της ενέργειας λέγαμε τα εξής: «Επανερχόμενοι στην πολιτική επιλογή μας να δράσουμε κατά το συγκεκριμένο τρόπο στις 5 Γενάρη στα Εξάρχεια θέλουμε να αναφέρουμε δύο λόγους. Η επιλογή της περιοχής έγινε, τα Εξάρχεια δηλαδή, γιατί εκεί δολοφονήθηκε ο Αλέξανδρος Γρηγορόπουλος. Εκεί όπου η κρατική καταστολή δείχνει συχνά το πιο αποτρόπαιο πρόσωπό της. Εκεί όπου όποιος μπάτσος πάει να φυλάξει σκοπιά ή να κάνει περιπολία γνωρίζει ότι μπαίνει σε μια εύφλεκτη περιοχή. Ο δεύτερος λόγος είναι και ο βασικότερος αυτής της επιλογής όμως, της ένοπλης αυτής επιλογής».

Έλεγε, λέγαμε εφόσον μιλάμε στην προκήρυξη: «Μπορεί να μην έχουμε την εκπαίδευση, ούτε και το οπλοστάσιο των μπάτσων, όμως είμαστε αποφασισμένοι και οπλισμένοι κυρίως με την πίστη μας ότι μια ένοπλη αναμέτρηση με το καθεστώς και τα τσιράκια του όχι μόνο είναι επιθυμητή αλλά και εφικτή. Γιατί αυτό που αναδείξαμε είναι ότι αν λίγοι αγωνιστές κατάφεραν στην πιο αστυνομοκρατούμενη περιοχή της Αθήνας να έρθουν πρόσωπο με πρόσωπο με τους φρουρούς του καθεστώτος και να τους απαξιώσουν έτσι επιχειρησιακά τότε μπορούμε να φανταστούμε τι θα μπορούσε να καταφέρει ένα μαζικό ένοπλο επαναστατικό κίνημα. Πιστεύουμε με βεβαιότητα ότι θα μπορούσαμε να διαλύσουμε με μεγάλη ευκολία στην κυριολεξία τα σώματα ασφαλείας αφήνοντας αφρούρητη την πολιτική και οικονομική εξουσία. Σε όσους βλέπουν πως στην εύφλεκτη περίοδο που διανύουμε ανοίγονται ευκαιρίες σοβαρών συγκρούσεων με το κατεστημένο το οποίο λόγω της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής κρίσης που το ταλανίζει εδώ και χρόνια και που το τελευταίο διάστημα έχει πάρει κρίσιμες διαστάσεις και βρίσκεται σε ιδιαίτερα ευάλωτη θέση, σε όσους δεν βλέπουν στις αναπόφευκτες κοινωνικές εκρήξεις απλά και μόνο τον λόγο της πολιτικής τους επιβίωσης, σε όσους δεν κινδυνολογούν όταν μια ένοπλη ενέργεια πραγματοποιείται, φοβούμενοι στην ουσία την όξυνση της αντιπαράθεσης με τον εχθρό και που δεν κάνουν γελοία σενάρια συνωμοσιολογίας και προβοκατορολογίας, κινούμενοι από την ανάγκη να επιστρέψουν στην «τετριμμένη ομαλότητα του αγώνα της καθημερινότητας», σε αυτούς που η επανάσταση δεν είναι μια νεκρή φρασεολογία παρά το γεγονός ότι την επικαλούνται, αναφερόμενοι σε όλους αυτούς που διαβλέπουν πως η επαναστατική ιστορία βρίσκεται σε τροχιά επιτάχυνσης, αρκεί εμείς να το θελήσουμε, για όλους αυτούς λοιπόν τους λόγους θεωρούμε πως ο ένοπλος αγώνας είναι βασική συνιστώσα ανάμεσα στις άλλες του επαναστατικού κινήματος».

Και λέγαμε: «Ας φανταστούμε πως ζούμε μια κοινωνική αναταραχή πιο μεγάλη και από το Δεκέμβρη του '08, με έναν κρατικό μηχανισμό να έχει παραλύσει και μια κυβέρνηση να φεύγει νύχτα από τη χώρα». Αυτά δεν είναι σενάρια επιστημονικής φαντασίας. Και στην Αργεντινή όταν χρεοκόπησε τον Δεκέμβρη του 2001 νύχτα φεύγανε οι υπουργοί με τα ελικόπτερα

Να έχετε επίγνωση τι θα γίνει σε κάποιο χρονικό διάστημα. Γιατί τότε δε θα είστε εσείς οι κυνηγοί, μπορεί να είστε και κυνηγημένοι. Και όλοι του κρατικού μηχανισμού. «Ας φανταστούμε λοιπόν πως βρισκόμαστε σ' ένα κενό εξουσίας, πως έχουμε καταλάβει το κέντρο της Αθήνας και επιχειρούμε την δημιουργία μιας Επαναστατικής Κομμούνας για πρώτη φορά στα χρονικά της ελληνικής επαναστατικής ιστορίας. Ας φανταστούμε το κέντρο της πόλης χωρίς αστυνομικά τμήματα, τα υπουργεία άδεια και κατειλημμένα από τους επαναστάτες και το λαό, τις τράπεζες κλειστές». Θυμάστε την 5η Μαΐου του 2010 που ο λαός πήγε να μπει στη Βουλή; Δεν είναι δική μου φαντασία αυτά. Από τότε εδώ και δύο χρόνια που ψηφίστηκε το μνημόνιο του κουίσλινγκ πρωθυπουργού Γεωργίου Παπανδρέου, ένας πρωθυπουργός ισάξιος των Τσολάκογλου και Ράλλη της κατοχής, που ξεπούλησε το λαό στους ξένους και στην ντόπια οικονομική ελίτ, στο κεφάλαιο, σε κάθε διαδήλωση αυτό θέλουν να κάνουν οι διαδηλωτές. Να μπουν μες στη Βουλή, και ποιοι τους προστατεύουν; Οι λακέδες της εξουσίας, οι μπάτσοι και εσείς φυσικά.

«Πώς μπορεί λοιπόν να σταθεί μια Επαναστατική Κομμούνα αν δεν υποστηρίζεται από τα όπλα; Η μήπως θα βολευτούμε στην εύκολη λύση της καταστροφής, θεωρώντας ως άκαιρη ή μάταιη την όποια προσπάθεια για το επόμενο βήμα και θα σταθούμε στα συντρίμια της Αθήνας πανηγυρίζοντας μέχρι να επιστρέψει ο ένοπλος βραχίονας του κράτους και να επιβάλει με τα όπλα, με το αίμα την ασφάλεια και την τάξη»; Για εμάς ο ένοπλος αγώνας είναι όχι μόνο μία συνιστώσα του αγώνα για την ανατροπή του καθεστώτος σας, είναι ίσως και από τις πιο ουσιώδεις. Μέσα λοιπόν σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να εξηγηθεί γιατί πήγαμε εκεί, όπως και γιατί πυροβολήσαμε στην Κοκκινοπούλου.

Θέλω τώρα να πάω στο σημείο όπου θα μας πούνε για την αξία της ανθρώπινης ζωής. Θεωρώ μεγάλη υποκρισία αυτή την επίκληση, από εσάς, από το κατηγορητήριο. Το δικό σας καθεστώς δηλαδή σέβεται την ανθρώπινη ζωή; Αυτό θα μας πείτε; Το δικό σας καθεστώς είναι ένα ταξικό καθεστώς. Προστατεύει τους πλούσιους και δυναστεύει τους από κάτω. Αν λοιπόν εσείς, το σύστημά σας που αντιπροσωπεύεται μιλάει για αξία ανθρώπινης ζωής, δεν είναι γενικά για όλους. Είναι για αυτούς που υπερασπίζεστε και υπηρετείτε. Για τους κεφαλαιοκράτες, τους μεγαλοεπιχειρηματίες, τις πολυεθνικές, για τους ανθρώπους της πολιτικής εξουσίας, για τους υπουργούς, για αυτούς που έχουνε μεγάλες περιουσίες. Όλους τους άλλους δε σας αφορά. Δεν έχουνε αξία. Είναι Β κατηγορίας ή Γ κατηγορίας. Μη μας λέτε λοιπόν για αξία της ανθρώπινης ζωής. Έτσι είναι το σύστημα το δικό σας. Και εφόσον το σύστημα το δικό σας πυροδοτεί αυτό το πράγμα, την πάλη των τάξεων, και τον κοινωνικό και ταξικό πόλεμο, εμείς δε θα σεβαστούμε τη δικιά σας ζωή. Δε θα σεβαστούμε ούτε τη ζωή των υπηρετών σας, αφού ακόμα και τους αστυνομικούς σαν μαντρόσκυλα, εσείς ως αναλώσιμους τους έχετε σε τελευταία ανάλυση. Ακόμα και τους μπάτσους ως υπηρέτες ως αναλώσιμους τους έχετε. Μη μας μιλάτε λοιπόν για αξία ανθρώπινης ζωής εδώ μέσα, γιατί απλά είστε υποκριτές και θα πω συγκεκριμένα παραδείγματα. Για ποια αξία ανθρώπινης ζωής μιλάμε. Και αυτά τα έχουμε πει και στην προκήρυξή μας. Τα είχα πει κι όταν είχα κατηγορηθεί το '98, όταν είχα βάλει μια βόμβα και είχα αναλάβει την ευθύνη. Στο δικαστήριο που είχε γίνει το '99 είχα πει κάποια πράγματα για το πόσο το δικό σας σύστημα σέβεται την ανθρώπινη ζωή και κατά πόσο οι μπάτσοι είναι δολοφόνοι οι οποίοι μένουν ατιμώρητοι. Υπάρχουν ένα σωρό περιπτώσεις ανθρώπων, πολιτών που.....

Εισαγγελέας: Συγγνώμη αλλά... για σχολιασμό της καταθέσεως του Μαντζούνη, ενός παιδιού 20 χρονών.....

Ν. Μαζιώτης: Δε μας ενδιαφέρει και ο Γρηγορόπουλος 16 χρονών ήταν.

Εισαγγελέας: Εγώ λυπάμαι για.....

Πρόεδρος: Να το συντομεύσουμε όσο το δυνατόν.

Ν. Μαζιώτης: Δε θα συντομεύσω, δεν κατάλαβα, αυτά θα πω και στην απολογία μου, δεν κατάλαβα.

Εισαγγελέας: Του δίνει το δικαίωμα ένα χρόνο τώρα και παραπάνω, όσο θέλει να λείπει την άποψή του.....

Ν. Μαζιώτης: Θα λέω την άποψή μου, φυσικά.

Εισαγγελέας: Και αυτός απειλεί, να μη σέβεται ένα παιδί είκοσι χρονών.

Ν. Μαζιώτης: Την πολιτική μου άποψη λέω, είναι η υπερασπιστική μου γραμμή, η πολιτική υπεράσπιση.

Εισαγγελέας: Είναι το σύστημα, είναι το σύστημα ο Μαντζούνης;

Ν. Μαζιώτης: Είναι ένα γρανάκι του συστήματος.

Εισαγγελέας: Που δουλεύει για ένα κομμάτι ψωμί;

Ν. Μαζιώτης: Είναι ένα γρανάκι του συστήματος, αυτό λέμε.

Εισαγγελέας: Γιατί δε στρέφεται ο κύριος Μαζιώτης κατά του συστήματος και στρέφεται σε ένα παιδάκι είκοσι ετών;

Ν. Μαζιώτης: Στραφήκαμε και κατά του Βουλγαράκη.

Εισαγγελέας: Για όνομα του Θεού.

Ν. Μαζιώτης: Μη μας διακόπτεται.

Εισαγγελέας: Σέβομαι, σέβομαι το γεγονός ότι είστε κατηγορούμενος.

Ν. Μαζιώτης: Δε με ενδιαφέρει τι σέβεστε, να με αφήσετε να μιλήσω.

Εισαγγελέας: Αλλά μέχρι σε ένα σημείο.....

Ν. Μαζιώτης: Θα πω ότι θέλω για την υπόθεση.

Εισαγγελέας: Δεν είναι ανδρισμός αυτό, δεν είναι ανδρισμός.

Ν. Μαζιώτης: Ανδρισμός δεν είναι; Εσείς δεν είστε άνδρες. Εσείς είστε υποκριτές.

Π. Ρούπα: Το σύστημα της δικαιοσύνης για πόσες αυτοκτονίες δανειοληπτών ευθύνεται;

Εισαγγελέας: Δεν είναι ανδρισμός.

Π. Ρούπα: Που ξέρουμε εμείς αν εσείς δεν έχετε σκοτώσει.

Ν. Μαζιώτης: Δε δέχομαι μαθήματα ανδρισμού από δικαστές. Θα ολοκληρώσω.

Πρόεδρος: Να ολοκληρώσετε αλλά μέσα στα πλαίσια τα δικονομικά τα οποία τα έχετε ξεπεράσει.

Π. Ρούπα: Μέσα στα πλαίσια τα πολιτικά.

Ν. Μαζιώτης: Στα πλαίσια της δικής μας υπερασπιστικής γραμμής. Αν ενοχλούν τον κύριο εισαγγελέα αυτά που λέω είναι δικαίωμά του.

Π. Ρούπα: Άμα θέλετε να μας φιμώσετε εδώ πέρα δε θα περάσει.

Εισαγγελέας: Το έχετε δει το πόσο έχετε φιμωθεί το έχετε δει.

Π. Ρούπα: Η απόπειρα αυτή τι είναι; Γιατί να μπαίνει όριο δηλαδή σε αυτά που θα πούμε;

Ν. Μαζιώτης: Άμα σας αρέσει, κι εμάς δε μας αρέσει που είμαστε εδώ πέρα. Εμείς θεωρούμε εσάς εγκληματίες, δεν κατάλαβα. Δεν έχουμε έρθει εδώ με τη θέλησή μας. Για εμάς εσείς είστε εγκληματίες και ο μηχανισμός σας. Λοιπόν, θα μάθετε να ακούτε, όπως εμείς κάτσαμε κι ακούσαμε πέντε ώρες εδώ κατηγορητήριο θα κάτσετε να ακούσετε κι εμάς. Για ώρες, για όσο γουστάρουμε.

Εισαγγελέας: Πριν πυροβολήσετε το Μαντζούνη τον ρωτήσατε κύριε;

Ν. Μαζιώτης: Τις ερωτήσεις άμα θέλετε να μου τις κάνετε μετά κύριε εισαγγελέα.

Εισαγγελέας: Δεν τον ρωτήσατε.

Ν. Μαζιώτης: Πρώτα θα τοποθετηθώ.

Π. Ρούπα: Οπλισμένος ήτανε, άμα ήθελε απαντούσε.

Εισαγγελέας: Δεν ήταν κυρία μου. Καθότανε. Ούτε καν τον...

N. Μαζιώτης: Έτσι είναι, έτσι είναι ο πόλεμος. Ενέδρα κάνεις. Δεν είναι γουέστερν και μονομαχία στον κόκκινο ήλιο. Έτσι είναι ο πόλεμος. Ενέδρα κάνεις.

Πρόεδρος: Για συνεχίστε παρακαλώ.

N. Μαζιώτης: Θα συνεχίσω και θα πω αυτά που θέλω. Υπάρχουν ένα σωρό περιπτώσεις πολιτών οι οποίοι έχουνε δολοφονηθεί από μπάτσους και οι συνάδελφοί σας δικαστές τους έχουνε αφήσει ατιμώρητους και το λέω αυτό για να φανεί η δικιά σας υποκρισία που κόπτεστε για τον εικοσάχρονο *Μαντζούνη*. Δεν κόπτεστε, κι αυτόν αναλώσιμο τον έχετε. Κι αυτόν αναλώσιμο τον έχετε για να φυλάει εσάς. Γιατί εσείς δεν είστε άνδρες να φυλάτε τον εαυτό σας. Άμα λέτε για θέμα ανδρισμού. Ποιος σας φέρνει εδώ πέρα στο δικαστήριο; Ερχόσαστε μόνοι σας; Κι αυτούς ακόμα τους μπάτσους εσείς τους έχετε για αναλώσιμους και το σύστημά σας. Μην παραπονιέστε λοιπόν. Θα αναφέρω λοιπόν τις περιπτώσεις τώρα όλων όσων η αστυνομία τους έχει σκοτώσει, άοπλους πολίτες, και εσείς ως δικαστές και εισαγγελείς τους έχετε αφήσει ελεύθερους. Από τη μεταπολίτευση και μετά, μην πάμε στη Χούντα. Μην πάμε στη Χούντα, στη δημοκρατία τη δικιά σας, της «λαϊκής κυριαρχίας». Λοιπόν, 30 Απριλίου 1976, *Σιδεράς Ισιδωρόπουλος*, 16 χρονών μαθητής σκοτώθηκε από μπάτσο σε καταδίωξη. *Αναστασία Τσιβίκα*, 66 χρονών, την πολτοποίησε αύρα της αστυνομίας στη διαδήλωση της 25ης Μαΐου του 1976, όταν γίνανε σφοδρές συγκρούσεις για τον τότε νόμο 330 του υπουργού *Λάσκαρη*, έναν αντισυνδικαλιστικό νόμο.

Κανένας από αυτούς δεν πήγε στη δικαιοσύνη. Αυτές ήταν ανθρωποκτονίες. Κανείς δικαστής από εσάς δε δίωξε αυτούς τους ανθρώπους. *Βασίλης Τσιρώνης*, δολοφονήθηκε από τα ΜΕΑ το 1978 μέσα στο σπίτι του. Τα τότε ΜΕΑ, τώρα δεν υπάρχουν ΜΕΑ. 16 Νοεμβρίου 1980, δύο διαδηλωτές ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου από τους συνάδελφους του κυρίου *Μαντζούνη*, τους τότε ΜΑΤατζήδες. Τότε λεγόταν ΜΑΤ, όχι ΥΑΤ όπως σήμερα αλλά ο ρόλος τους είναι ίδιος, είτε το '80, είτε το 2010, είτε το 2012. Ξυλοκοπήθηκαν μέχρι θανάτου γιατί η κυβέρνηση τότε του *Ράλλη*, απαγόρευσε στη διαδήλωση να πάει στην αμερικάνικη πρεσβεία. Δεν τους σκότωσαν με σφαίρες, τους διαλύσαν τα κεφάλια με τα γκλοπ. Αυτοί που πήγανε κατηγορούμενοι τελικά αθώωθηκαν από συναδέλφους σας το 1988, μετά από οχτώ χρόνια. Για ποια ανθρώπινη ζωή μας μιλάτε λοιπόν κύριε εισαγγελέα; Υποκρισίες είναι αυτά. Ο δεκαπεντάχρονος *Μιχάλης Καλτεζάς* σκοτώνεται από τον *Αθανάσιο Μελίστα* με σφαίρα πίσω στο κεφάλι, 17 Νοεμβρίου του 1985. Πάλι εξαιρετοι κύριοι δικαστές τον απαλλάσσουν οριστικά, τον αθώνουνε το 1990. Για ποια ανθρώπινη ζωή μας μιλάτε κυρίες και κύριοι δικαστές εδώ πέρα;

Είναι θράσος να μας μιλάτε εσείς για αυτό το πράγμα. Ένα χρόνο μετά, το 1991, τέσσερις πολίτες σε καταδίωξη από ΜΑΤ διαδηλωτών, στις 10 Ιανουαρίου του 1991, σε καταδίωξη στην οδό Πανεπιστημίου, βομβίδα δακρυγόνου των ΜΑΤ –τότε που είχανε τις κοντόκανες που εκτοξεύανε δακρυγόνα, όχι τώρα τα χειρός δακρυγόνα που χρησιμοποιούν-πυρπολεί το Κάπα Μαρούση και καίγονται 4 άτομα. Αυτή η δολοφονία από ΜΑΤ χρεώθηκε ότι ήταν από μολότοφ. Και αυτό καταδεικνύει πόσο ψεύτες είστε δηλαδή. Εμείς τουλάχιστον ως οργάνωση όταν πυροβολήσαμε τον *Μαντζούνη* λέμε τον πυροβολήσαμε για αυτό και για αυτό το λόγο. Εσείς όμως και οι μπάτσοι όταν δολοφονούνε, έρχονται και κλαψουρίζουνε. Δεν το παραδέχονται. Για ποιον ανδρισμό μας μιλάτε δω πέρα;

Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι δεν έχουν σταματήσει απλά σε εξακρίβωση στοιχείων και σκοτώθηκαν. Γιατί δεν σταματήσανε σε εξακρίβωση στοιχείων. Θα αναφέρω παραδείγματα, έτσι; Για ανθρώπινη ζωή μιλάμε. Ένας είναι ο *Τάσος Μουράτης* στη Λειβαδιά. Τοιγγάνος, αθίγγανος. Είχε και αυτό το έγκλημα έτσι, ότι ανήκε σε μειονοτική πολιτισμική ομάδα, το 1996. Το ίδιο και ο *Μαρίνος Χριστόπουλος* επίσης αθίγγανος το 2001, στο Ζεφύρι. Δεν σταμάτησε σε μπλόκο. Τον σκότωσε ένας ζητάς ο *Τηλιανάκης*. Το ίδιο και ο *Ηρακλής Μαραγκάκης* στις 9 Δεκεμβρίου του 2003. Αρνήθηκε και εκείνος να υποβληθεί σε εξακρίβωση στοιχείων. Ο 17χρονος *Μάρκο Μπουλάτοβιτς* στις 23 Οκτωβρίου 1998 και ο *Νίκος Λεωνίδης* το 2000. Επίσης γιατί κριθήκανε ύποπτοι και δεν σταματήσανε σε έλεγχο στοιχείων. Όταν γίνονται αυτά τα πράγ-

ματα, τι λένε οι μπάτσοι στα δικαστήρια; Όταν πάνε στα δικαστήρια. Τυχαία εκπυρσοκρότησε το όπλο μου. Δεν ήθελα. Στο αέρα πυροβολούσα. Αυτά τα είπε και ο *Κορκονέας*, όταν σκότωσε τον *Γρηγορόπουλο*.

Εσείς λοιπόν θα μας μιλήσετε για ανθρώπινη ζωή; Εσείς; Ε όχι δα! Να δούμε τι έγινε δηλαδή. Τι έκανε η εξαιρετη δικαιοσύνη σας και οι εξαιρετοι συνάδελφοί σας σε αυτά τα πράγματα; Να τα δούμε λίγο ένα προς ένα. Το 1994 πάλι δολοφονείται για τον ίδιο λόγο, εξακρίβωση στοιχείων, άοπλος, άοπλος, έτσι, ο *Θοδωρής Γιάκας* στο Μοσχάτο. Ο δολοφόνος του λέγεται *Λαγογιάννης*. Αυτός έκατσε ελάχιστα στη φυλακή. Έφαγε 10 χρόνια από την εξαιρετη δικαιοσύνη σας για αυτό το λόγο και έμεινε γύρω στα 2μιση με τρία χρόνια. Βγήκε να κάνει κοινωνική εργασία από ότι μάθαμε. Οι δολοφόνοι του *Κουμή* και της *Κανελοπούλου* απαλλάχτηκανε. Ο *Μελίστας* που δολοφόνησε τον *Καλτεζά* επίσης απαλλάχτηκε το 1990. Ο *Τηλιανάκης* που σκότωσε το *Χριστόπουλο* στο Ζεφύρι έφαγε μια ποινή μικρή με αναστολή. Δεν πήγε καν φυλακή. Το ίδιο έγινε και με το δολοφόνο του *Μπουλάτοβιτς* και με το μπάτσο *Ατματζίδη* που σκότωσε τον *Νίκο Λεωνίδη* το 2000. Αθώωθηκε. Αθώωθηκε. Υπάρχουν άλλα περιστατικά όχι μόνο δολοφονιών, βασανισμών. Που επίσης η εξαιρετη δικαιοσύνη σας δεν έκανε τίποτα. Για παράδειγμα τους λιμενικούς οι οποίοι σοδομίζαν με κλομπ αφγανούς λαθρομετανάστες στα Χαλιά το 2003, τους ρίξανε στα μαλακά οι εξαιρετοι συνάδελφοί σας. Το ίδιο έγινε και με τη λεγόμενη υπόθεση της ζαρντινιέρας. Τη θυμάστε αυτή; Το 2006, με τον Κύπριο φοιτητή που ξυλοκοπήθηκε από ασφαλίτες στη Θεσσαλονίκη; Υπάρχει πρόσφατα μάλιστα, πολύ πρόσφατα, μια άλλη εξαιρετη απόφαση, εξαιρετων δικαστών και εισαγγελέων. Για την υπόθεση του βασανισμού με φάλαγγα στο Α.Τ. του Αγίου Παντελεήμονα το 2005.

Έγιναν βασανιστήρια πάλι σε αφγανούς λαθρομετανάστες με φάλαγγα. Μάλιστα ο εξαιρετος κύριος εισαγγελέας, συνάδελφός σας, είχε προτείνει και έγινε δεκτό, το κακούργημα να μετατραπεί σε πλημμέλημα. Φάγανε 5 χρόνια με αναστολή. Αυτή είναι η δικαιοσύνη σας; Ε όχι, δεν θα μας μιλήσετε εσείς για αξία ανθρώπινης ζωής. Θα επικαλεστείτε την ηλικία του *Μαντζούνη*, ας πούμε. Το άλλο, μου διέφυγε να το πούμε, για την υπόθεση *Γρηγορόπουλου*. Ο έτερος δολοφόνος, που καταδικάστηκε για ψυχική συνέργεια, ο *Βασίλης Σαραλιώτης* είναι ήδη ελεύθερος. Με ποια αιτιολογία; Δηλαδή πόσο έκατσε αυτός; Έφαγε 10 χρόνια και έκατσε 3 σαν το *Λαγογιάννη* δηλαδή. Γιατί δέχτηκε το εξαιρετο δικαστήριο ότι είχε οικονομικά προβλήματα ο άνθρωπος. Έχετε δύο μέτρα και δύο σταθμά και να έχετε την ειλικρίνεια να το λέτε αυτό. Γιατί αλλιώς είναι υποκρισία. Οι ζωές οι οποίες δίνετε αξία είναι των ταξικά όμοιών σας. Είστε υπηρέτες και λακέδες της εξουσίας. Τους υπόλοιπους δεν τους λογαριάζετε. Είναι φτηνοί. Μη μας λέτε λοιπόν για ανθρώπινη ζωή και αξία.

Τι έγινε στην περίπτωση ενός άλλου δολοφονημένου; Λίγο πριν εμείς συλληφθούμε, το 2010 δολοφονήθηκε ένας αλβανός, ο *Νίκολα Τόντι* στο Βύρωνα, σε μια συμπλοκή. Αυτός τυχαία δολοφονήθηκε, δεν συμμετείχε στη συμπλοκή της αστυνομίας με δύο αλβανούς. Τι είπε τότε ο προϊστάμενος των αστυνομικών, έτσι; Ο κύριος *Χρυσοχοϊδης*; Μπορεί λέει να αφαιρέσαμε μια ανθρώπινη ζωή αλλά πιαστήκανε δύο κακοποιοί. Ε αυτό τα λέει όλα τελικά για το τι θεωρείτε εσείς ως αξία την ανθρώπινη ζωή. Έτσι; Σημασία έχει ότι πιαστήκανε οι άλλοι δύο παράνομοι. Ότι σκοτώθηκε αυτός δεν έχει καμία αξία. Παράπλευρη απώλεια θα μπορούσε να πει κανείς ότι ήταν αυτό το πράγμα. Μη μας λέτε λοιπόν για ανθρώπινη αξία. Ποιος εξαιρετος συνάδελφος δικός σας επενέβει σε αυτό το πράγμα; Όταν σκοτώνουν οι μπάτσοι δεν υπάρχει θέμα. Είναι δίκαιες αυτές οι εκτελέσεις. Εξωδικαστικές θα μπορούσε να πει κανείς ότι είναι. Όταν όμως εμείς ως Επαναστατικός Αγώνας πυροβολούμε το *Ματζούνη*, ε, εδώ μπαίνει ζήτημα. Όχι. Εμείς την υπερασπιζόμαστε αυτή την ενέργεια. Ήταν δίκαιη και νόμιμα πολιτική απάντηση. Να φοβάστε από δω και πέρα. Εμείς μπορεί να φάμε 25 χρόνια αλλά το σύστημά σας τρίζει από τα θεμέλια ήδη. Αυτά.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ ΣΤΙΣ 25/1/2012 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΣΤΙΣ 5/1/2009 ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΤΗΣ ΥΑΤ ΑΔΑ-ΜΑΝΤΙΟΥ ΜΑΝΤΖΟΥΝΗ ΚΑΙ ΑΝΔΡΕΑ ΜΑΡΓΕΛΛΟΥ

Δεν είχα αρχικά σκοπό να αναφερθώ σε αυτό το παράδειγμα που θα αναφέρω τώρα, αλλά τελικά θα το κάνω γιατί έγινε πριν η παρέμβαση από τον κύριο εισαγγελέα σε σχέση με τον ανδρισμό. Βέβαια, εγώ είμαι γυναίκα και αυτούς τους όρους δεν τους αποδέχομαι ούτε ως ή άλλως, αλλά μιας και μιλάμε με τέτοιους όρους -να το πω λίγο αλλιώς: παλικαριά-, να αναφέρω ότι το τελευταίο διάστημα εν μέσω κρίσης οι αυτοκτονίες έχουν αυξηθεί κατά 40% λόγω των κατασχέσεων σε σπίτια, κατασχέσεις οι οποίες αποφασίζονται από την καθεστωτική δικαιοσύνη. Από το 2001 μέχρι το 2008 οι αυτοκτονίες ήταν περισσότερες από 3500 στην Ελλάδα. Μιλάμε για έναν πόλεμο. Αυτές οι αυτοκτονίες αφορούν ως επί το πλείστον κατεστραμμένους οικονομικά ανθρώπους που πετάχτηκαν στο δρόμο λόγω κατασχέσεων σπιτιών και περιουσιακών στοιχείων. Αυτή η συνθήκη οξύνεται και σε αυτή τη συνθήκη συμβάλλετε εσείς. Και αν για τις τράπεζες ισχύει αυτό που λέμε κατά κοινή ομολογία ότι βάζουνε τη θηλιά στο λαιμό των ανθρώπων, η δικαιοσύνη σας είναι αυτή που κλωτσάει το σκαμνί κάτω από τα πόδια τους. Αυτό είναι κατά εσάς «ανδρισμός»; Αυτό είναι παλικαριά;

Αυτό είναι μια μικρή παρένθεση σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν πριν. Εγώ θέλω να μιλήσω για το τι πραγματικά είναι έγκλημα. Πώς οργανώνεται μια μαζική δολοφονία από ανθρώπους που είναι «παλικάρια». Που κάθονται στην κορυφή της εξουσίας, της οικονομικής και πολιτικής, έχουν στρατούς να τους φυλάνε, έχουν πανίσχυρα σώματα ασφαλείας να τους φυλάνε και αποφασίζουν για το πώς θα θανατώσουν μαζικά ανθρώπους, προκειμένου να αντιμετωπίσει το σύστημά τους τις διάφορες κρίσεις του. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα σε σχέση με αυτήν την «παλικαρία» πολιτική κατεύθυνση την είχε δώσει ο πρώην υπουργός εθνικής άμυνας των ΗΠΑ, ο υπουργός Ρόμπερτ Μακναμάρα το 1979, τότε που ήταν πρόεδρος της παγκόσμιας τράπεζας. Στη λέσχη των 7 πλουσιότερων χωρών στη Ρώμη αυτά τα «παλικάρια» συζητούσαν για το πώς θα εξέλθουν από την κρίση η οποία τότε βρισκόταν σε κορύφωση. Ο άνθρωπος αυτός που ήταν υπουργός άμυνας των ΗΠΑ κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Βιετνάμ είχε πει το εξής: «Υπάρχουν μόνο δύο τρόποι για να αποτρέψουμε τη δημιουργία ενός κόσμου 10 δις ανθρώπων. Είτε πρέπει να μειωθεί ο ρυθμός των γεννήσεων είτε να αυξηθεί ο αριθμός των θανάτων. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Υπάρχουν βέβαια πολλοί τρόποι για την αύξηση του αριθμού των θανάτων. Στη θερμοπυρηνική εποχή που ζούμε, ένας πόλεμος μπορεί να επιλύσει άμεσα και αποτελεσματικά το θέμα. Οι αρρώστιες και η πείνα επίσης αποτελούν αρχαίες πρακτικές ελέγχου του μεγέθους του πληθυσμού. Για να το πούμε απλά. Η αύξηση του παγκόσμιου πληθυσμού είναι η μεγαλύτερη απειλή για τα οικονομικά και κοινωνικά πλεονεκτήματα του αναπτυσσόμενου κόσμου.»

Να το πούμε πιο απλά για να το καταλάβει και ο καθένας: ο «αναπτυσσόμενος κόσμος» είναι ο κόσμος που συμφέρει μια μειοψηφία ανθρώπων, αυτούς που απαρτίζουν την οικονομική και την πολιτική ελίτ. Και όταν μιλάμε για «αντιμετώπιση ενός μεγάλου πληθυσμού 10 δις» που έβλεπε ο Μακναμάρα εκείνη την εποχή να απειλεί τον «αναπτυσσόμενο κόσμο», μιλάμε για την αντιμετώπιση των φτωχών. Όχι γενικώς του κόσμου. Και εκεί είναι που πρέπει να δούμε ποιανού η ζωή έχει αξία σήμερα. Ποιανού ανθρώπου αξίζει η ζωή και ποιανού δεν αξίζει. Αυτούς όλους τους υπηρετεί αυτό το σύστημα, τους υπηρετεί και η δικαιοσύνη και η αστυνομία. Αυτό το σύστημα είναι ένα σάπιο σύστημα, είναι ένα εγκληματικό σύστημα.

Ο μηχανισμός της οικονομίας της αγοράς από τότε που έγινε ο μοναδικός ρυθμιστής για τις τύχες των ανθρώπων και του φυσικού περιβάλλοντος, οδήγησε αναπόφευκτα στην κατάλυση της κοινωνίας. Αυτό που έχουμε σήμερα δεν είναι κοινωνία. Αυτό που έχουμε σήμερα είναι το κουφάρι της κοινωνίας. Αυτή η κατάλυση βασίστηκε κατά αρχήν στο ότι το ίδιο το σύστημα του καπιταλισμού και της οικονομίας της αγοράς μπήκε σε μια διαδικασία εκμετάλλευσης της εργατικής δύναμης του ανθρώπου. Οι άνθρωποι δουλεύουν για το κέρδος και μόνο γι' αυτό. Δεν υπάρχει κανένας άλλος λόγος ο καθένας να δουλέψει. Κάποιοι βέβαια, δουλεύουν υπηρετώντας το σύστημα. Οι αστυνομικοί υπηρετούν το σύστημα για το κέρδος. Οι δικαστές υπηρετούν το σύστημα για το κέρδος. Αδιαφορούν αν η δουλειά τους μπορεί να

οδηγήσει σε θάνατο ανθρώπων. Αδιαφορεί ένας δικαστικός υπάλληλος που κάνει μια έξωση, αν αυτός στον οποίο κάνει την έξωση πάει μετά να αυτοκτονήσει. Δεν υπάρχει στα χαρτιά του. Δεν το αφορά. Τον αφορά η υπηρεσία του προς τις τράπεζες. Οι άνθρωποι σήμερα έχουν εκμηδενιστεί ως αποτέλεσμα της κατάλυσης της κοινωνίας. Ως αποτέλεσμα της κοινωνικής αποσάθρωσης. Δεν έχει αξία η ανθρώπινη ζωή. Μόνο το κέρδος υπάρχει ως αξία. Όλα τα άλλα είναι υποκρισίες.

Αυτή τη στιγμή έχουμε μια κοινωνία σε πλήρη διάλυση. Δυσόμηση αιώνες καπιταλισμού, με μια γραμμική εξέλιξη θα έλεγα που αποτελείται από εξάρσεις και υφέσεις, αυτή η συνθήκη προωθείται συνεχώς. Σήμερα έχουμε την πιο προχωρημένη κοινωνική σήψη. Αποτέλεσμα αυτής της σήψης είναι το κοινωνικό φαινόμενο φτωχοί να στρέφονται ενάντια σε φτωχούς. Αυτό είναι επιδίωξη της ίδιας της εξουσίας. Έχουμε ανθρώπους που πεθαίνουν από πείνα και από αρρώστιες. Έχουμε ανθρώπους που δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τις οικονομικές τους δυσκολίες και αυτοκτονούν. Έχουμε μαζικά νεκρούς από εργατικά ατυχήματα. Έχουμε νεκρούς από αρρώστιες που μπορεί το σύστημα να τις αντιμετωπίσει, αλλά οι ίδιοι δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να το κάνουν. Έχουμε την καταστροφή του πλανήτη. Αυτή τη στιγμή το μεγαλύτερο μέρος του πλανήτη δεν μπορεί να καλλιεργηθεί από την καπιταλιστική υπερεκμετάλλευση της γης. Έχουμε μια σήψη κοινωνική. Αυτή η σήψη εντείνεται εν μέσω της κρίσης, θα κορυφωθεί στο άμεσο μέλλον και σε αυτήν την κατεύθυνση οδηγεί το σύστημα που εσείς υπηρετείτε. Είσαστε συνένοχοι για αυτή τη συνθήκη και αυτό δεν μπορεί να το παραβλέψει κανένας.

Το σύστημα αυτό δημιουργήθηκε πατώντας πάνω σε κοινωνίες. Δεν είναι κοινωνία αυτή που διαμόρφωσε αυτό το σύστημα. Είναι η διάλυσή της. Το είπα και πριν. Ένα ιστορικό γεγονός χαρακτηριστικό του τρόπου εδραίωσης του καπιταλισμού και χαρακτηριστική μέθοδος της πρωταρχικής συσσώρευσης, είναι οι περιφράξεις των γαιών στην Αγγλία τον 17ο και 18ο αιώνα. Αυτό ήταν η καταστροφή της προκαπιταλιστικής οικονομικής και κοινωνικής βάσης. Ήταν η καταστροφή της συλλογικότητας, της κοινωνικής αλληλεγγύης και της κοινωνικής χρησιμοποίησης της γης. Της χρησιμοποίησης της γης που δεν γινόταν για το κέρδος. Το κέρδος υπάρχει μόνο στον καπιταλισμό.

Οι άνθρωποι έχουν μάθει να αντιλαμβάνονται με τον τρόπο που αντιλαμβάνονται τη ζωή και τον κόσμο, επειδή ακριβώς δεν ξέρουν αν υπήρξαν άλλα κοινωνικά συστήματα πριν. Οι άνθρωποι παλιότερα δεν δούλευαν για το κέρδος. Δούλευαν για την κοινωνική τους αναγνώριση. Δούλευαν γιατί ήθελαν να είναι ευυπόληπτα μέλη σε μια κοινωνία, η οποία δεν βασιζόταν στο κέρδος. Δούλευαν γιατί ήθελαν απλώς να ζουν. Δούλευαν γιατί ήθελαν απλώς να χαίρονται τη ζωή. Αυτό δεν υπάρχει σήμερα. Σήμερα υπάρχει μόνο το κέρδος και στο όνομα του κέρδους νομιμοποιούνται όλα τα εγκλήματα ακόμα και τα χειρότερα.

Ο καπιταλισμός ξεκίνησε καταστρέφοντας κοινωνίες και θανατώνοντας ανθρώπους. Μαζικές εισροές ξεριζωμένων αγροτών και ανέργων το 17ο και το 18ο αιώνα στην Αγγλία δημιούργησε τις πρώτες στρατιές ανέργων, οι οποίοι όταν δεν κλείνονταν στις φυλακές, πέθαιναν από πείνα και από αρρώστιες, έπεφταν στην πορνεία, πέθαιναν από αλκοόλ. Και αυτό ήταν η διαμόρφωση του «ανεπτυγμένου κόσμου». Το πρώτο στάδιο του «ανεπτυγμένου κόσμου».

Αυτήν την συνθήκη την ζούμε και σήμερα στις πολυεθνικές του «ανεπτυγμένου μας κόσμου» που απασχολούν για ένα κομμάτι ψωμί μέχρι και ανήλικα παιδιά στις χώρες της νοτιοανατολικής Ασίας, τα οποία πεθαίνουν από τις αρρώστιες για να μπορεί ο «αναπτυσσόμενος κόσμος» να έχει τα προϊόντα του και τα κέρδη του. Είναι η αναλογία ανάμεσα σε εκείνη την περίοδο και τη σημερινή. Τίποτα δεν έχει αλλάξει. Πάμε από το κακό στο χειρότερο. Ο άνθρωπος δουλεύει και πεθαίνει για να έχουν κέρδη αυτοί που είναι στην κορυφή της κοινωνικής ιεραρχίας. Από εκεί και πέρα υπάρχει ένας μηχανισμός ασφαλείας που προστατεύει τους ισχυρούς και που χωρίς αυτόν δεν θα μπορούσαν οι ελίτ να κάνουν τίποτα. Δεν θα μπορούσαν καν να σταθούν.

Η ηθική κατάπτωση των κοινωνιών και η καταστροφή τους οφείλεται στο κέρδος. Η αξία της ανθρώπινης ζωής μετριέται με αυτά τα μέτρα και τα σταθμά. Με το κέρδος. Θα φέρω ένα άλλο παράδειγμα. Μπορεί να φαίνεται ακραίο αλλά εγώ πιστεύω ότι είναι ένα δείγμα της συνθήκης και της εποχής που έρχεται. Όλοι θυμόμαστε το τσουνάμι στη νοτιοανατολική Ασία, έτσι; Είχε πληγεί τότε το Πουκέ. Και όλος ο κόσμος έκλαιγε για τους θανάτους στο Πουκέ. Εκεί υπήρχε η μεγαλύτερη βιομηχανία σεξουαλικής εκμετάλλευσης ανηλίκων η οποία δεν σταμάτησε με το τσουνάμι. Μάλλον εκτινάχτηκε με αυτό. 230.000 ιστοσελίδες υπήρχαν την ίδια ώρα που πνιγόταν το Πουκέ και οι κάτοικοί του. Χιλιάδες σελίδες με παιδική πορνογραφία, με παιδιά τα οποία βιάζονταν και τα προωθούσαν στην αγορά μέσω διαδικτύου για να δουν οι ενδιαφερόμενοι τουρίστες τα «προϊόντα» που πουλούσαν στην περιοχή. Και την ίδια περίοδο ανθούσε η παγκόσμια εκστρατεία «ανθρωπισμού» για τους πληγέντες από το τσουνάμι. Μισό λεπτό. Μισό λεπτό. Είναι η αξία της ανθρώπινης ζωής.

Πρόεδρος: Θα έχετε, ακούστε με κυρία.

Π. Ρούπα: Αυτή τη συνθήκη.. όχι, να ολοκληρώσω.

Πρόεδρος: Ναι θα ολοκληρώσετε αλλά..

Π. Ρούπα: Αυτή τη συνθήκη..

Πρόεδρος: Θα ολοκληρώσετε μετά. Ακούστε και λιγάκι κυρία.. Ακούστε δεν θα σας διακόψω. Θα έχετε το χρόνο να τα πείτε όλα. Αλλά αυτή τη στιγμή έχετε πάρει το λόγο για να σχολιάσετε μια κατάθεση μαρτυρική, τώρα αν θέλετε να πείτε εσείς για..

Π. Ρούπα: Έχω πάρει το λόγο για να μιλήσω για την πολιτική απόφαση μιας ενέργειας.

Πρόεδρος: Όχι, όχι, δεν έχετε κανένα λόγο να μας πείτε πως εξελίχθηκε η ιδιοκτησία στην Αγγλία, ούτε τι έγινε με το τσουνάμι στο Πουκέ. Έτσι;

Π. Ρούπα: Για εμένα είναι αλληλένδετα. Για εμένα είναι αλληλένδετα.

Πρόεδρος: Αυτά γράψτε ένα άρθρο και δημοσιεύστε το.

Π. Ρούπα: Για μένα υπάρχει μια ενότητα ανάμεσα στο έγκλημα που ξεκινάει από κει και που φτάνει μέχρι σήμερα.

Πρόεδρος: Ακούστε να σας πω κυρία, δεν είσατε τώρα σε κανένα αμφιθέατρο.

Π. Ρούπα: Να πω κάτι; Ενοχλεί, το ξέρω...

Πρόεδρος: Δεν ενοχλεί καθόλου.

Π. Ρούπα: Αλλά μισό λεπτό, αναφέρομαι σε αυτά τα γεγονότα και στα ανήλικα παιδιά γιατί εκτός των άλλων έχω και παιδί, έτσι; Και επειδή κάποιοι αναρωτιούνται γιατί επιλέγω να στηρίζω την ένοπλη επαναστατική βία, λέω το εξής: Ο Επαναστατικός Αγώνας απλώς επέστρεψε στο σύστημα ένα πολύ μικρό ποσοστό βίας σε σχέση με αυτό που το ίδιο το σύστημα επιβάλλει πάνω στην κοινωνία. Και αυτό το ποσοστό είναι απειροελάχιστο απέναντι στο ποσοστό της βίας που η ίδια η κοινωνία όταν θα εξεγερθεί και θα επαναστατήσει, θα σας επιστρέψει.

Πρόεδρος: Εντάξει, ολοκληρώστε

Π. Ρούπα: Μισό λεπτό. Το Πουκέ θα έρθει στην Ελλάδα. Αυτό θέλω να πω εν κατακλείδι. Η κρίση και η επιδείνωση της οικονομικής και κοινωνικής συνθήκης που ζούμε, ο εξευτελισμός της ανθρώπινης υπόστασης και της ανθρώπινης ζωής θα δημιουργήσει συνθήκες όπου τα δικά μας τα ανήλικα θα χρησιμοποιούνται για σεξουαλικούς λόγους, θα δουλεύουν στα εργοστάσια των πολυεθνικών που θα έρθουν εδώ να αγοράσουν όλη τη χώρα. Αυτή θα είναι η εξέλιξή μας και αυτή η εξέλιξη δεν θα ανατραπεί με κανέναν άλλον τρόπο παρά μόνο με την επανάσταση. Αυτή είναι η άποψή μας. Και η άποψή μας ως Επαναστατικός Αγώνας είναι ότι δεν υπάρχει καμία δυνατότητα εξόδου από την κρίση εκτός από την επανάσταση. Γιατί αυτές τις άθλιες συνθήκες δρομολογεί η εξουσία για να βγει το σύστημα από την κρίση και αυτή είναι η εξουσία που εσείς υπηρετείτε.

Όταν μιλάμε για ανθρώπινη ζωή και ανθρώπινη αξιοπρέπεια, να λαμβάνουμε υπόψη μας υπό ποιες συνθήκες ζούνε σήμερα όλοι οι άνθρωποι. Γιατί ούτε αξιοπρέπεια υπάρχει για τους ανθρώπους που εκμεταλλεύεται το σύστημα, ούτε καν για τα ίδια τα παιδιά. Και όταν μιλάμε για «ανδρισμό», και όταν μιλάμε για παλικαρία στάση, θα πρέπει να λάβουμε υπόψη μας ότι αυτοί που επιβάλλουν όλα αυτά τα μέτρα, είναι οι πλέον δειλοί οι οποίοι χωρίς τους μηχανισμούς που τους στηρίζουν δεν υπάρχει περίπτωση να παραδεχτούν κανένα λάθος τους. Εάν υπήρχε τέτοια περίπτωση, αν ήταν όντως παλικάρια και λέγανε ότι, ναι, φταίμε για τη δυστυχία αυτών και αυτών των ανθρώπων, και σηκώνονταν να φύγουν, δεν θα υπήρχε καμία αναγκαιότητα να ασκηθεί βία εναντίον τους. Υπάρχει περίπτωση να γίνει αυτό; Δεν υπάρχει καμία περίπτωση. Για αυτό είναι υποχρεωμένος ο κόσμος, είναι υποχρεωμένος ο λαός, να εξεγερθεί και να επαναστατήσει, να πάρει τα όπλα για να τους ανατρέψει. Γιατί αλλιώς δεν έχουμε μέλλον σαν κοινωνία. Εμείς, αυτό λέμε. Όποιος βλέπει μέλλον μέσα σε αυτές τις συνθήκες σήμερα, εγώ πιστεύω ότι είναι απλώς με το μέρος του καθεστώτος, γιατί όλοι έχουμε αντιληφθεί τι γίνεται. Δεν είναι αυτά εικασίες ή πράγματα τα οποία πρέπει να έχει διαβάσει πολύ κάποιος για να τα δει. Βλέπουμε που πάει ο κόσμος μας και πιστεύω ότι η μη ανατροπή του συστήματος σημαίνει απλώς την αποδοχή μιας συνθήκης η οποία είναι σάπια μέχρι το μεδούλι. Το δίλημμα δηλαδή, είναι το εξής: Ή ανατρέπεις το σύστημα ή καταστρέφεις. Η σύνθλιψη των ανθρώπων είναι δεδομένη.

Μιλάμε για μαζικό έγκλημα. Το μαζικό έγκλημα αυτό που εξήγησε ο Μακναμάρα πώς γίνεται. Με τους εξής τρόπους: Ή θα τους αφήσεις να πεθάνουν από την πείνα ή θα τους σκοτώσεις με έναν πόλεμο. Από εκεί και πέρα υπάρχουν και διάφορες άλλες επιμέρους μέθοδοι. Υπάρχει η δουλειά και τα εργατικά ατυχήματα. Υπάρχουν οι αυτοκτονίες. Υπάρχουν οι αυτόχειρες που τους βάζει η τράπεζα τη θηλιά στο λαιμό και η δικαιοσύνη σας κλωτσάει το σκαμνί κάτω από τα πόδια τους.

Λοιπόν, σχετικά με τα εργατικά ατυχήματα. Κάθε τρεις μέρες στην Ελλάδα ένας εργαζόμενος χάνει τη ζωή του. Τι είναι αυτό; Δεν είναι πόλεμος; Στην Ευρωπαϊκή Ένωση κάθε 3,5 λεπτά, ένας εργαζόμενος χάνει τη ζωή του. Αυτό δεν είναι πόλεμος; Πάνω από 2 εκατομμύρια εργαζόμενοι το χρόνο παγκοσμίως πεθαίνουν. Αν αυτό δεν είναι πόλεμος τότε τι είναι; 270 εκατομμύρια υφίστανται εργατικά ατυχήματα Αυτά τα στοιχεία είναι από τη Διεθνή Οργάνωση Εργασίας, έτσι; Και πρόκειται μάλιστα, για μια συντηρητική εκτίμηση, αφού δεν βγαίνουν όλα τα στοιχεία στη δημοσιότητα. Δεν αποκαλύπτονται όλα στην πραγματική τους διάσταση. Και περισσότεροι από 160.000 άνθρωποι στην ΕΕ πεθαίνουν από ασθένειες που σχετίζονται με την εργασία. Σε όλα αυτά μη νομίζουμε ότι συμπεριλαμβάνονται τα ανήλικα της ανατολικής Ασίας, έτσι; Και εννοείται ότι δεν υπάρχει καμία εκτίμηση για αυτούς που θα πεθάνουν σε μια Ελλάδα που θα έχει καταλυθεί και θα έχει κυριευθεί πλήρως από μια χούφτα πολυεθνικών σε λίγους μήνες και από τις οποίες πλέον θα πληρώνετε άμεσα και εσείς. Άμεσα θα πληρώνετε από μια Goldman Sachs, για παράδειγμα. Τώρα μεσολαβεί ένας κρατικός μηχανισμός. Σε λίγο και αυτός ακόμα θα είναι πλήρως αφομοιωμένος από τις πολυεθνικές. Θα είναι στα χέρια των δανειστών μας. Γιατί σε αυτούς χρωστάμε. Σε αυτούς χρωστάτε. Όλοι χρωστάμε και χρωστάμε τη ζωή μας. Δεν χρωστάμε μόνο χρήματα. Σε λίγους μήνες, σε λίγα χρόνια ίσως, η Goldman Sachs θα είναι το αποκλειστικό αφεντικό σας. Μια εταιρεία θυγατρική μιας συγκεκριμένης τράπεζας η οποία θα αναλάβει τον τομέα της «δικαιοσύνης».

Θέλετε να πούμε πώς οργανώνεται μια μαζική δολοφονία; Ας φανταστούμε ένα από τα λεγόμενα heads funds -τα γνωστά και ως κερδοσκοπικά κεφάλαια-, το οποίο επενδύει στο ελληνικό χρέος. Αγοράζει ομόλογα του ελληνικού δημοσίου. Και δεν αποδίδει αυτή η επένδυση. Στρέφεται στην αγορά των τροφίμων όπως έγινε το 2008. Μια μαζική δολοφονία ανθρώπων, έτσι όπως την είχε πει ο κύριος Μακναμάρα έγινε το 2008. Κερδοσκοπικά κεφάλαια και τράπεζες, όλοι οι «αξιότιμοι» επενδυτές των χρηματιστηρίων, αγόραζαν μαζικά τρόφιμα και μετοχές των τροφίμων, τις ανέβαζαν στα ύψη, διπλασιάζοντας ή ακόμα και τριπλασιάζοντας τις τιμές. Στη Σομαλία οι τιμές σε ορισμένα τρόφιμα ανέβηκαν ως 375%. Έγιναν κοινωνικές εκρήξεις σε πάνω από 30 χώρες. Υπήρξαν νεκροί. Υπήρξαν νεκροί από την πείνα και από τις σφαίρες των μπάτσων. Η κερδοσκοπία στις τιμές των τροφίμων βοηθάει ώστε να επιλυθεί

το πρόβλημα του υπερπληθυσμού. Το 1/3 του πληθυσμού της γης, 2 δισεκατομμύρια άνθρωποι, πεθαίνουν από την πείνα. Δεν μας απασχολεί αυτό. Είναι στατιστικά στοιχεία έτσι; Εννοείται. Μας απασχολεί μόνο το ζήτημά μας εδώ πέρα. Ποιον έχουμε τραυματισμένο και με αυτό να ασχοληθούμε. Αυτά δεν μας απασχολούν. Είναι έξω από τη σφαίρα αυτής της δίκης.

Εν κατακλείδι και για να μην επεκταθώ περισσότερο, πιστεύω ότι ένα εγκληματικό σύστημα όπως αυτό το συγκεκριμένο το οποίο βασίζεται σε μαζικές δολοφονίες ανθρώπων, βασίζεται στο έγκλημα, βασίζεται στη διαφθορά, βασίζεται στη σήψη και την παρακμή της ανθρωπίνης κοινωνίας και του ανθρώπου, βασίζεται στην αναξιοπρέπεια, βασίζεται στην έλλειψη παλικαριάς, και βασίζεται στη δειλία, μπορεί να ανατραπεί και μπορεί να αλλάξει μόνο με την επανάσταση. Και όσον αφορά στο ποιος είναι πραγματικά ουμανιστής, δυο λόγια είχε πει ο Μαρξ: «Ο πραγματικός ουμανισμός, η αγάπη των ανθρώπων, προϋποθέτει το μίσος για τους εχθρούς της ανθρωπότητας».

ΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΑΣ ΡΟΥΠΑ ΣΤΙΣ 6/2/2012 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΠΛΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΑ ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΣΤΙΣ 5/1/2009 ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΤΗΣ ΥΑΤ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΤΑΜΟΥ

Όπως είπε και ο μάρτυρας, οι αστυνομικοί των ΜΑΤ έρχονταν αντιμέτωποι συνέχεια με κόσμο που διαδηλώνει. Συγκρούονται στους δρόμους με τους εξεγερμένους, καθώς η δουλειά τους είναι να καταστέλλουν.

Ξαναγυρνώντας στο υπουργείο Πολιτισμού με αφορμή την κατάθεση του μάρτυρα, θέλω να πω ότι ήταν πολύ συγκεκριμένη επιλογή να χτυπηθεί ενόπλως διμοιρία των ΜΑΤ και συγκεκριμένα αυτών που φοράνε χακί στολή, οι οποίοι είναι και οι πιο μάχιμοι, είναι η αιχμή της κατασταλτικής επίθεσης του κράτους στους δρόμους, είναι αυτοί οι οποίοι ευθύνονται για τους περισσότερους και πιο βίαιους ξυλοδαρμούς διαδηλωτών και για απόπειρες δολοφονίας πολλών πολιτών. Η εκπαίδευσή τους είναι στρατιωτικού τύπου. Είναι εκπαιδευμένοι δολοφόνοι, αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Και αυτό εμμέσως πλην σαφώς το αποδέχονται και το έχουν ομολογήσει δημοσίως οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα: Το 1999 όταν είχε έρθει ο Κλίντον στην Αθήνα, είχαν γίνει συγκρούσεις στους δρόμους. Ο τότε υπουργός δημόσιας τάξης, ο Χρυσόχοϊδης, στην κατηγορία που του προσάπτανε τα καθεστωτικά ΜΜΕ και το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας ότι με δικιά του εντολή η αστυνομία ήταν αμυντική απέναντι στους εξεγερμένους, είχε πει ότι άμα είχε δώσει διαφορετική εντολή θα υπήρχαν νεκροί. Θα είχαμε ξανά εν έτη 1999 θάνατο διαδηλωτή από τα ΜΑΤ, όπως έγινε με τον Κουμή και την Κανελλοπούλου. Οπότε κράτησε τα ΜΑΤ «δεμένα» -αυτή ήταν η πολιτική του επιλογή-, προκειμένου να μην έχει η τότε κυβέρνηση νεκρό στους δρόμους.

Προφανώς οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι γνωρίζουν ότι έχουν εκπαιδεύσει δολοφόνους. Και γνωρίζουν ότι μόνο κατόπιν εντολών δικών τους μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι δρόμοι δεν θα γεμίσουν νεκρούς. Το αντίθετο θα συμβεί αν τους δώσουν την εξής εντολή: «πράξτε όπως καταλαβαίνετε, είσαστε ελεύθεροι να κάνετε ό,τι θέλετε».

Μια τέτοια εντολή ελευθερίας κινήσεων ή μια εντολή επιθετικής στάσης των ΜΑΤ προς τους διαδηλωτές είχε δώσει ο Παπουτσή σε μια αντιμνημονιακή διαδήλωση και είχαμε ως αποτέλεσμα συνθλιμμένα από πυροσβεστήρες κεφάλια διαδηλωτών στους δρόμους και τον Κουκά στην εντατική για πάρα πολλές μέρες να χαροπαλεύει. Γνωρίζουν οι πολιτικοί τους προϊστάμενοι και είναι δεδομένο αυτό, ότι δεν πρόκειται τα ΜΑΤ να πάρουν από μόνοι τους την πρωτοβουλία σε κάποια διαδήλωση να σταματήσουν τους ξυλοδαρμούς διαδηλωτών και εξε-

γερμένων. Από τη στιγμή που πάρουν την εντολή να χτυπήσουν, δεν σταματούν μέχρι να πάρουν εντολή να σταματήσουν.

Έχω βρεθεί σε πάρα πολλές διαδηλώσεις που τους έχω δει να παρακαλάνε από τις μοτορόλες, να τους αφήσουν οι προϊστάμενοί τους να σαπίσουν κόσμο στο ξύλο. Μας είχαν περικυκλωμένους μαθητές, αναρχικούς και φοιτητές στο Σύνταγμα το 1999 και παρακαλούσαν τους προϊστάμενούς τους στην κυριολεξία από τις μοτορόλες: «αφήστε μας τώρα που τους έχουμε, να τους λιανίσουμε». Έχω βρεθεί η ίδια επανειλημμένως να αντιμετωπίζω τη βία τους και στους δρόμους και μέσα στην ασφάλεια.

Να αναφέρω ένα κατά την άποψή μου σημαντικό γεγονός με οργανωμένους βασανισμούς από αστυνομικούς στην Γενική Αστυνομική Διεύθυνση το 1991. Βέβαια, δεν έγιναν αυτοί οι βασανισμοί μόνο από τα ΜΑΤ. Μας κρατούσαν τότε 33 αναρχικούς και αντιεξουσιαστές στον 7ο όροφο της ασφάλειας για αφισοκόλληση και μας βασανίζανε. Αυτοί που σύμφωνα με την καθεστωτική προπαγάνδα «είναι φτωχοί άνθρωποι, χαμηλόμισθοι που κάνουν απλώς τη δουλειά τους», είχαν τότε κρεμάσει ένα σύντροφο από παράθυρο του 7ου ορόφου, αφού πριν τον είχαν χτυπήσει τόσο που είχε λιποθυμήσει. Και όταν επανήλθαν οι αισθήσεις του βρισκόταν στο κενό. Σε άλλον είχαν κολλήσει το περίστροφο στον κρόταφο και παίζανε «ρώσικη ρουλέτα». Απειλούσαν ανήλικο που είχαν γδύσει ότι θα τον βιάσουν και ασελγούσαν πάνω του με κλομπ. Όλα αυτά είχαν δημοσιοποιηθεί τότε. Ήταν ο πρώτος και μοναδικός ίσως ομαδικός βασανισμός πολιτικών κρατουμένων μετά τη χούντα των συνταγματαρχών και είχε πάρει μεγάλη διάσταση. Ήταν ένα από τα γεγονότα μέσα από τα οποία έζησα στο πετσί μου την αστυνομική βία.

Όλοι οι κατηγορούμενοι που βρισκόμαστε εδώ, καθώς και οι περισσότεροι αναρχικοί έχουν ζήσει παρόμοιες καταστάσεις βίαιης αντιμετώπισης από τους αστυνομικούς, είτε μέσα στα τμήματα, είτε μέσα στη γενική ασφάλεια είτε στους δρόμους και στις διαδηλώσεις.

Μόνο που τώρα επειδή έχει οξυνθεί η κοινωνική σύγκρουση στους δρόμους λόγω της κοινωνικής κατάστασης που επικρατεί και λόγω της σκληρής κατασταλτικής πολιτικής που ακολουθεί το κράτος για να επιβάλει την πολιτική των μνημονίων, έχει γνωρίσει την αστυνομική βία στο πετσί του κάθε άνθρωπος που κατεβαίνει στις διαδηλώσεις. Και οι άνθρωποι που κατεβαίνουν στις διαδηλώσεις και έχουν υποστεί την αστυνομική βία, ειδικά από τα ΜΑΤ, είναι χιλιάδες. Και να γνωρίζετε επίσης, ότι είναι πάρα πολλοί αυτοί που κυριολεκτικά τους μισούν και χαίρονται όποτε δέχονται επίθεση. Εξάλλου τους επιτίθενται και οι ίδιοι, όχι μόνο φραστικά αλλά και με πέτρες. Τους επιτίθενται με ό,τι βρουν μπροστά τους.

Προφανώς, είναι εντελώς απαξιωμένο κοινωνικά αυτό το σώμα. Όπως είναι απαξιωμένο και όλο το σύστημα συνολικότερα. Και επειδή οι αστυνομικοί είναι αυτοί που έχουν αναλάβει να προστατέψουν αυτό το σύστημα από τους εξεγερμένους, από αυτούς που δρουν εναντίον του, που θέλουν να το ανατρέψουν -στην πραγματικότητα μέσα στην εποχή μας είναι πάρα πολλοί αυτοί που επιθυμούν την ανατροπή του συστήματος, που θέλουν να ρίξουν το καθεστώς-, είναι προφανές πως αν επιχειρηθεί να γίνει μια οποιαδήποτε απόπειρα ενάντια στο σύστημα, θα πρέπει υποχρεωτικά να περάσει από πάνω τους. Δυστυχώς ή ευτυχώς έτσι είναι η κατάσταση. Επειδή καμία μη βίαιη επανάσταση δεν έχει γίνει, καμία επανάσταση, εννοείται, δεν πρόκειται να γίνει δια της πειθούς, επειδή αναπόφευκτα θα περάσουμε σε έναν εμφύλιο πόλεμο προκειμένου να πετάξουμε από πάνω μας αυτό το σάπιο σύστημα που μας έχει επιβληθεί, είναι υποχρεωμένοι οι αστυνομικοί να σταθούν απέναντί μας, είμαστε υποχρεωμένοι ως κοινωνία να σταθούμε απέναντί τους.

Αυτό το μήνυμα δόθηκε στο υπουργείο Πολιτισμού το 2009. Ήταν μια μικρή στιγμή από το μέλλον. Από το μέλλον που είναι κοντά μας. Τότε μπορεί να μην γινόταν ευρύτερα κατανοητό γιατί η κρίση δεν είχε χτυπήσει άμεσα την Ελλάδα. Όμως εμείς ως Επαναστατικός Αγώνας γράφαμε ότι η κρίση αυτή έρχεται, θα ανατρέψει πολλές από τις δεδομένες καταστάσεις και θα πετάξει στο περιθώριο μεγάλα τμήματα της κοινωνίας. Πάρα πολύ άνθρωποι θα εξα-

γριωθούν και είναι βέβαιο, όπως είχαμε πει, η προοπτική της οικονομικής χρεοκοπίας του ελληνικού κράτους να δημιουργήσει κοινωνικές εκρήξεις πολύ μεγάλης έντασης και αυτές να γίνουν η αφετηρία, να γίνουν το εφαλτήριο για μία επαναστατική απόπειρα. Επίσης, είχαμε πει ότι η εξέγερση δεν αρκεί. Είχαμε πει ότι οφείλουμε να προχωρήσουμε σε γενικευμένη ένοπλη προλεταριακή αντεπίθεση ενάντια στο καθεστώς.

Εκείνη η στιγμή αγώνα, η επίθεση ενάντια στα ΜΑΤ στο υπουργείου Πολιτισμού, ήταν μια στιγμή από το μέλλον. Μια στιγμή από το μέλλον που έρχεται και για το οποίο δουλεύουν όλοι οι επαναστάτες. Αυτής της επανάστασης, αυτής της ένοπλης αντιπαράθεσης με τους φρουρούς του καθεστώτος, είχε πει τότε ο Επαναστατικός Αγώνας, ότι η επίθεση στο υπουργείο Πολιτισμού έφερνε μια μικρή εικόνα από το μέλλον στο παρόν. Έφερνε μια μικρή εικόνα από αυτό που πρόκειται να γίνει.

Επίσης, θέλω να πω κάτι ακόμα: Η επίθεση εκείνη είναι ένα γεγονός το οποίο ενώνει και το παρελθόν με το μέλλον. Μέσω της δολοφονίας Γρηγορόπουλου δόθηκε ένα μήνυμα για το τι πρόκειται να γίνει και μέσα από ποια συνθήκη θα οφείλουμε να περάσουμε ως επαναστάτες για να πετύχουμε την επανάσταση. Και από την άλλη υπάρχει μία σύνδεση, μία νοητή κόκκινη γραμμή θα έλεγα, που συνδέει το γεγονός αυτό με το αγωνιστικό παρελθόν της χώρας και φτάνει μέχρι την περίοδο που γίνονταν οι ένοπλες συμπλοκές με τους αντάρτες το '44 στα ίδια τα στενά, στους ίδιους δρόμους, εκεί που έγινε η επίθεση στο υπουργείο Πολιτισμού. Ήταν μια περίοδος που γινόταν ένας αγώνας για την κατάληψη ενός κενού εξουσίας. Ένα αντίστοιχο κενό εξουσίας πολύ πιθανό να το έχουμε στο άμεσο μέλλον. Και θέλω από αυτό το δικαστήριο να δηλώσω το εξής: Είναι στοίχημα για τους επαναστάτες και στοίχημα για την κοινωνία που θα εξεγερθεί, αυτό το κενό εξουσίας να μην το αφήσει να το καταλάβει κανένας και να το πάρει ο ίδιος ο λαός. Να καταστρέψει την εξουσία και να περάσουμε σε μία κοινωνία ελευθερίας. Σε μια κοινωνία πολιτικής ελευθερίας και οικονομικής ισότητας για όλους τους ανθρώπους.

